

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ
UNIVERSITY OF PATRAS

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**“ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΣ
ΜΕΤΑΔΙΔΟΜΕΝΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ.”**

**“YOUNG PEOPLE’S KNOWLEDGE AND ATTITUDES ABOUT SEXUALLY
TRANSMITTED DISEASES AND HIV/AIDS: THE NURSES’ ROLE.”**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΣΟΦΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Δρ ΕΛΕΝΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΑ 2019

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την ολοκλήρωση αυτής της πτυχιακής εργασίας, θα ήθελα να ευχαριστήσω και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου σε όσους με βοήθησαν και ήταν δίπλα μου στην ολοκλήρωση αυτής της πτυχιακής εργασίας. Ιδιαίτερα τη Κυρία Έλενα Μιχαλοπούλου, υπεύθυνη καθηγήτρια της πτυχιακής εργασίας, της οποίας η πολύτιμη βοήθεια και καθοδήγηση της, καθώς και το ενδιαφέρον που έδειξε έπαιξαν καταλυτικό ρόλο για την υλοποίηση της παρούσας πτυχιακής εργασίας.

Επίσης θα ήθελα να απευθύνω τις ευχαριστίες μου στην οικογένεια μου που με υπομονή και επιμονή φρόντισαν για την καλύτερη δυνατή μόρφωση μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εισαγωγή: Σε παγκόσμιο επίπεδο, η εξάπλωση των Σεξουαλικά Μεταδιδόμενων Νοσημάτων (ΣΜΝ) και του HIV / AIDS μεταξύ των νέων αυξάνεται συνεχώς. Η ενημέρωση για τη σεξουαλική υγεία αποτελεί ένα από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους πρόληψης της περαιτέρω μετάδοσης μεταξύ αυτής της ευάλωτης ομάδας.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η βιβλιογραφική ανασκόπηση μελετών με σκοπό να διερευνηθούν οι γνώσεις, οι αντιλήψεις και οι στάσεις των νέων σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS. Παράλληλα, διερευνάται ο ρόλος του νοσηλευτή στην ενημέρωση των νέων και την πρόληψη από ΣΜΝ και τον ιό του HIV.

Ανασκόπηση βιβλιογραφίας: Στην παρούσα βιβλιογραφική ανασκόπηση συμπεριλήφθηκαν ερευνητικά άρθρα από διεθνείς επιστημονικές βάσεις δεδομένων, όπως PubMed, Medline, Cinahl και Embase. Τα άρθρα τα οποία μελετήθηκαν είναι δημοσιευμένα τα τελευταία έξι έτη και σκοπός ήταν η διερεύνηση των στάσεων, γνώσεων και αντιλήψεων μαθητών και νεαρών ενηλίκων από διάφορες χώρες της Ασίας, Αφρικής, Ευρώπης, Αμερικής και της Αυστραλίας σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS, αλλά και για το ρόλο και τις στάσεις των νοσηλευτών σχετικά με τα ζητήματα αυτά παγκοσμίως.

Αποτελέσματα: Τα ευρήματά δείχνουν ότι οι γνώσεις και οι στάσεις των νέων από διάφορες χώρες του κόσμου σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV / AIDS είναι καλή, ωστόσο σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό φαίνεται να διαφέρει ανάλογα την ηλικία, το φύλο και τη χώρα. Οι νοσηλευτές και ιδιαίτερα τα προγράμματα νοσηλευτικών σπουδών χρήζουν ένταξης σχετικών μαθημάτων και εξειδικευμένης κατάρτισης των φοιτητών στα ΣΜΝ και το HIV/AIDS. Όσον αφορά την Ελλάδα και στην Κύπρο, οι μελέτες σχετικά με τη διερεύνηση του θέματος ήταν ελάχιστες και παλιές. Συμπεριλήφθηκαν τρεις πρόσφατες μελέτες που διεξήχθησαν στην Ελλάδα την περίοδο 2017-2019. Οι Έλληνες φοιτητές φαίνεται να έχουν ελλιπή γνώση σχετικά με HIV/AIDS και υιοθετούν επικίνδυνες σεξουαλικές συμπεριφορές, με μη συνεπή χρήση προφυλακτικού, ενώ οι έφηβοι μαθητές φαίνεται πως έχουν ανάγκη παρεμβάσεις προαγωγής της σεξουαλικής υγείας στο σχολείο με σκοπό τη βελτίωση των στάσεων και των αντιλήψεων τους.

Συμπεράσματα: Τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS επιβαρύνουν ιδιαίτερα τους νέους. Τα ευρήματα από τις περισσότερες ερευνητικές μελέτες παρέχουν ισχυρές αποδείξεις ότι υπάρχει ανάγκη να υποστηριχθούν οι κατάλληλες εθνικές εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS στα πανεπιστήμια και τα σχολεία με στόχο την αύξηση γνώσης και τη μείωση των συμπεριφορών στιγματισμού έναντι των ανθρώπων που ζουν με HIV/AIDS.

ΛΕΞΕΙΣ - ΚΛΕΙΔΙΑ: γνώσεις, στάσεις, νέοι, ΣΜΝ, AIDS/HIV, νοσηλευτής.

ABSTRACT

Introduction: At the global level, the prevalence of STDs and HIV/AIDS among young people is constantly increasing. Sexual health awareness is one of the most effective ways to prevent further transmission among this vulnerable group.

Purpose: The purpose of this thesis is to review the literature on studies aimed at exploring young people's knowledge and attitudes about STIs and HIV/AIDS. It also studies the role of nurses in informing young people and preventing STIs and AIDS among them.

Bibliographic Review: This literature review included articles from international scientific databases such as PubMed, Medline, Cinahl and Embase. Included articles have been published in the last six years and aimed to explore the attitudes, knowledge and perceptions of students and young adults from different countries of Asia, Africa, Europe, America and Australia about STIs and HIV / AIDS, and also the role and attitudes of nurses on these issues worldwide.

Results: Findings show that young people from different countries around the world know about STIs and HIV / AIDS is good, but in some cases, this seems to vary depending the age, the gender and the country. Nurses and especially nursing curricula need the integration of relevant courses and specialized student training in STIs and HIV / AIDS. Studies about knowledge and attitudes concerning STI's and HIV/AIDS in Greece and Cyprus are few and old. Three recent studies in Greece in the period 2017-2019 were included. Greek students seem to lack knowledge about HIV/AIDS and adopt dangerous sexual behaviors with inconsistent condom use, while adolescent students seem to need school-based sexual health interventions to improve their attitudes and perceptions.

Conclusions: STDs and HIV / AIDS are particularly burdensome for young people. Findings from most research studies provide strong evidence that there is a need to support appropriate national STI's and HIV / AIDS awareness campaigns in universities and schools to increase knowledge and reduce stigmatizing behaviors towards people living with HIV/AIDS.

Keywords: knowledge, attitudes, young people, STIs, HIV / AIDS, nurse.

Συντομογραφίες

ΣΜΝ: Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα

ΜΜΕ: Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

ΗΠΑ: Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

Abbreviations

HIV: Human Immunodeficiency Virus

AIDS: Acquired Immune Deficiency Syndrome

STDs: Sexual Transmitted Diseases

STIS: Sexual Transmitted Infections

HPV: Human papilloma virus

RNA: Ribonucleic acid

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	3
----------------------	----------

ABSTRACT	4
-----------------------	----------

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	5
-----------------------------	----------

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
-----------------------	----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο : ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΟΜΕΝΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ HIV/AIDS

1.1. ΣΥΦΙΛΗ.....	10
------------------	----

1.2. ΓΟΝΟΚΟΚΚΙΚΗ ΟΥΡΗΘΡΙΤΙΣ.....	11
----------------------------------	----

1.3. ΨΩΡΑ.....	12
----------------	----

1.4. ΕΡΠΗΣ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ.....	13
------------------------------------	----

1.5. ΧΛΑΜΥΔΙΑ.....	14
--------------------	----

1.6. ΤΡΙΧΟΜΟΝΑΔΩΣΗ.....	15
-------------------------	----

1.7. ΜΑΛΑΚΟ ΕΛΚΟΣ.....	16
------------------------	----

1.8. ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ Β	16
------------------------	----

1.9. ΙΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΘΥΛΩΜΑΤΩΝ	17
---	----

1.10. ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΕΠΙΚΤΗΤΗΣ ΑΝΟΣΟΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑΣ (AIDS).....	19
---	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο : ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS

2.1. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	22
--	----

2.2. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ.....	25
2.3. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.....	38
2.4. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ.....	41
2.5. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ.....	53
 ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο : Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ	
3.1. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS.....	60
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	61
ΚΛΙΝΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ.....	63
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	67
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	69

Εισαγωγή:

Τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα (ΣΜΝ) είναι γνωστά εδώ και εκατοντάδες χρόνια όπου απασχολούν την ανθρωπότητα μέχρι σήμερα με την ίδια και όπως φαίνεται αυξανόμενη ένταση. Παραμένουν πάντοτε επίκαιρα και βρίσκονται πρώτα στη λίστα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) με τα θέματα για τα οποία απαιτείται η λήψη άμεσων δραστικών μέτρων. Η παγκόσμια επιβάρυνση παραμένει ακόμα και σήμερα υψηλή και υπολογίζεται ότι καθημερινά περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνθρωποι παγκοσμίως προσβάλλονται από κάποιο ΣΜΝ, με την πλειοψηφία αυτών να αφορά εφήβους και νεαρούς ενήλικες, ηλικίας 15-24 ετών (Βάσου & Λαβρανόσ, 2017, Κατσιγιάννη, 2014, WHO, 2016a).

Τα Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα (ΣΜΝ) αποτελούν σημαντικό πρόβλημα για τη δημόσια υγεία και έχουν σοβαρές συνέπειες στην σεξουαλική και στην αναπαραγωγική υγεία των ανθρώπων. Έχουν ευρύ φάσμα αρνητικών επιπτώσεων στην ατομική υγεία, όπως σωματική δυσφορία, υπογονιμότητα, κακοήθειες, σοβαρές επιπλοκές της εγκυμοσύνης για την μητέρα και το έμβρυο μέχρι και απώλεια της ζωής (Decker, 2016, Von Rosen et al., 2018, WHO, 2016a).

Η πρόωρη έκθεση σε σεξουαλική δραστηριότητα σε εφήβους / νέους συνδέεται με ποικίλα αρνητικά αποτελέσματα που περιλαμβάνουν ΣΜΝ. Τον περασμένο αιώνα τα ΣΜΝ επαναβεβαίωσαν μια παγκόσμια ανησυχία για την υγεία μετά την ανακάλυψη το 1981 του ιού ανθρώπινης ανοσοανεπάρκειας (HIV) που προκαλεί το σύνδρομο της επίκτητης ανοσοανεπάρκειας (AIDS) (Sentís et al., 2019).

Ο έλεγχος των ΣΜΝ ορίζεται ως «αποτέλεσμα δημόσιας υγείας, μετρούμενος ως μειωμένη συχνότητα εμφάνισης και επικράτησης, που επιτυγχάνεται με την εφαρμογή στρατηγικών που αποτελούνται από πολλαπλές συνεργατικές παρεμβάσεις». Τα οφέλη στον έλεγχο των σεξουαλικά μεταδιδόμενων λοιμώξεων (όπως αποκτώνται σε άλλους τομείς ελέγχου των μεταδοτικών ασθενειών) μπορούν να βελτιωθούν υιοθετώντας ενοποιημένες προσεγγίσεις / στρατηγικές που στοχεύουν σε ευρύ όφελος για τη δημόσια υγεία, επιδιώκοντας παράλληλα ειδικούς στόχους για την καταπολέμηση της νόσου του HIV / AIDS. Οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με τη δημόσια υγεία, οι οποίες καθοδηγούνται από τις προσπάθειες που αποσκοπούν στη μείωση των αναγνωρισμένων κενών γνώσης και στάσης, έχουν καταστεί σημαντικά εργαλεία για την αντιμετώπιση των ΣΜΝ και του HIV / AIDS (Sentís et al., 2019). Οι νοσηλευτές έχουν την ικανότητα και την ευκαιρία να διαδώσουν πληροφορίες σχετικά με τη σεξουαλική και

αναπαραγωγική υγεία στους εφήβους και τους γονείς τους σε κοινότητες, σχολεία, κλινικές δημόσιας υγείας και οξεία νοσηλεία (Maria et al., 2017).

Τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS αποτελούν σημαντικό πρόβλημα υγείας που πλήττει κυρίως τους νέους, όχι μόνο στις υποανάπτυκτες αλλά και στις ανεπτυγμένες χώρες. Η παρούσα βιβλιογραφική ανασκόπηση πραγματοποιήθηκε με στόχο τον προσδιορισμό της γνώσης και της στάσης των νέων, τόσο μαθητών όσο και νεαρών ενηλίκων, παγκοσμίως. Αν και σε πολλές χώρες του κόσμου το επίπεδο συνειδητοποίησης για τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS είναι σχετικά υψηλό, οι βαθιές γνώσεις σχετικά με τον τρόπο μετάδοσης τους καθώς και τα προληπτικά τους μέτρα φαίνεται να είναι ανεπαρκή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΟΜΕΝΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΚΑΙ HIV/AIDS

1.1 ΣΥΦΙΛΗ

Η σύφιλη είναι μια χρόνια σεξουαλικά μεταδιδόμενη νόσος. Οφείλεται στο ωχρό τρεπόννημα μια σπειροχαίτη που μεταδίδεται μέσω της σεξουαλικής επαφής και μέσω της μετάγγισης μολυσμένου αίματος. Είναι μικρόβιο με μήκος 15-20μ και φέρει 14-20 σπείρες. Η ωχρά σπειροχαίτη διασκορπίζεται σε πολλά όργανα και συστήματα και γι αυτό καθίσταται συστηματική νόσος. Η σύφιλη ταξινομείται σε επίκτητη και συγγενή. Η Επίκτητη σύφιλη μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή από άτομο σε άτομο, από τη μετάγγιση μολυσμένου αίματος, από τον τραυματισμό με μολυσμένα αντικείμενα και από το φιλί. Στην επίκτητη σύφιλη ανήκει η πρωτόγονος, η δευτερογόνος, η λανθάνουσα και η τριτογόνος σύφιλη. Η Συγγενής σύφιλη μεταδίδεται από τη μητέρα στο έμβρυο κατά την ενδομήτρια ζωή. Η μετάδοση γίνεται με το *Treponema pallidum* και οι βλάβες που θα αναπτυχθούν από το μικρόβιο της σύφιλης θα είναι μετά το 4ο μήνα της κύησης. Εάν η μητέρα νοσεί από σύφιλη τότε το παιδί ή θα αποβληθεί ή θα γεννηθεί πρόωρα ή θα γεννηθεί νεκρό ή θα αναπτύξει σοβαρές μόνιμες βλάβες, όπως κυρτό μέτωπο και ατελώς αναπτυγμένη γνάθος. Στη συγγενή σύφιλη ανήκει η πρόιμη, η όσιμη συγγενής σύφιλη και τα συφιλιδικά στίγματα. Στη διάγνωση Σύφιλης το ωχρό τρεπόννημα εντοπίζεται με ειδικό φωτισμό και με κοινό μικροσκόπιο. Επίσης στη διάγνωση συμβάλλει και εύρεση μη ειδικών αντισωμάτων που φέρει η λοίμωξη. Τα αντισώματα βρίσκονται με διάφορες δοκιμασίες όπως τα αντισώματα IgM και IgG. Η σύφιλη θεραπεύεται με βενζαθινική ή προκαϊνική πενικιλίνη από το στόμα 600mg για 12-15 ημέρες, ενώ σε ασθενείς που έχουν αλλεργία στην πενικιλίνη χορηγείται η δοξοκυκλίνη 100mg για 28 ημέρες (Γιωτάκη- Χαρατίση., 2014; Κατσάμπα, 2007; Κουσκούρης, 2006).

1.2 ΓΟΝΟΚΟΚΚΙΚΗ ΟΥΡΗΘΡΙΤΙΣ (Γονόρροια ή βλεννόρροια)

Η γονοκοκκική ουρηθρίτιδα ή βλεννόρροια είναι μία σεξουαλικά μεταδιδόμενη λοίμωξη και εμφανίζεται με τραχηλίτιδα, ουρηθρίτιδα, πρωκτίτιδα και επιπεφυκίτιδα. Οφείλεται στη ναϊσέρεια της γονοκοκκικής ουρηθρίτιδας και συγκεκριμένα σε ένα Gram αρνητικό διπλόκοκκο που φανερώνεται κατά. Αυτό το gram αρνητικό βακτηρίδιο είναι ο γονόκοκκος του Neisser. Πρόκειται για εξωκυτάριους ή ενδοκυττάριους διπλόκοκκους, καφεοειδούς σχήματος. Η μετάδοση της βλεννόρροιας-γονόρροιας γίνεται αποκλειστικά με τη σεξουαλική επαφή είτε κατά τη διάρκεια του τοκετού (έκθεση του νεογνού στο κολπικό έκκριμα της μητέρας) είτε κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης. Η πιθανότητα να μολυνθεί ένας άνδρας μετά από μια σεξουαλική επαφή με μολυσμένη γυναίκα μετά είναι το 30-35%, ενώ για να μολυνθεί μια γυναίκα από μια σεξουαλική επαφή με μολυσμένο άνδρα είναι το 50%. Στους άνδρες εκδηλώνεται 2-7 ημέρες μετά την σεξουαλική επαφή και εμφανίζεται με μια αίσθηση καύσου κατά την ούρηση και έκκριση λευκοίτρινου ή κίτρινου χρώματος πύου. Τα συμπτώματα μετά από 2-3 εβδομάδες γίνονται ήπια και η κατάσταση είναι χαρακτηριστική στην πρωινή σταγόνα από την ουρήθρα. Συγχρόνως ξεκινά και η εμφάνιση επιπλοκών, οι οποίες στον παρόν είναι σπάνιες. Οι επιπλοκές της γονόρροιας στον άνδρα είναι η προστατίτιδα, η σπερματοδοχοκυτίτιδα, η επιδιδυμίτιδα- ορχεοεπιδιδυμίτιδα και οξεία λεμφαγγεΐτιδα. Στις γυναίκες η γονοκοκκική ουρηθρίτιδα ή βλεννόρροια εμφανίζεται ως σαλπγγίτιδα, τραχηλίτιδα και περιτονίτιδα της πυέλου. Τα κύρια χαρακτηριστικά της τραχηλίτιδας είναι η φλεγμονή των Bartholin αδένων και η έκκριση πύου. Στη σαλπγγίτιδα εμφανίζεται με πυρετό και οξύ άλγος που μπορεί να οδηγήσει σε στειρότητα. Κοινές μολύνσεις ανδρών-γυναικών είναι η γονοκοκκική οφθαλμία η οποία παρουσιάζεται στα νεογέννητα αλλά και στους ενήλικες λόγω της άμεσης μετάδοσης του γονόκοκκου, η γονοκοκκική πρωκτίτιδα που δημιουργείται λόγω της πρωκτικής επαφής ή δευτερογενής στις γυναίκες λόγω της ροής υγρών από τον κόλπο στον πρωκτό και η γονοκοκκική στοματο-φαρυγγίτιδα της οποίας η μετάδοση γίνεται μέσω της στοματο-γενετικής σεξουαλικής επαφής (συνήθως παρουσιάζεται στις γυναίκες

και στους ομοφυλόφιλους). Η γονοκοκκική ουρηθρίτιδα ή βλεννόρροια μπορεί να διαγνωστεί με εργαστηριακές καλλιέργειες (με αίμα ή αιμοσφαιρίνη και συστατικά απαραίτητα για την ανάπτυξη της *N. gonorrhoeae*), με άμεση μικροσκοπική εξέταση (με τη χρώση κατά Gram, η οποία αποκαλύπτει αρνητικούς κατά Gram διπλοκόκκους με ενδοκυττάρια εντόπιση δηλαδή εμφάνιση Ναϊσσεριών), με αναζήτηση νουκλεϊνικού οξέος (ανίχνευση του DNA του βακτηρίου), με αναζήτηση αντιγόνων (Por, Opa κτλ.) 22 και με αναζήτηση αντισωμάτων (ανίχνευση στον ορό του αίματος αντισωμάτων εναντίων της *N. gonorrhoeae*). Η θεραπεία περιλαμβάνει τη χορήγηση κεφτριαξόνης και εβδομαδιαία χορήγηση τετρακυκλίνης από το στόμα. Τέλος μέσα στην θεραπεία περιλαμβάνεται ο αποκλεισμός άλλων σεξουαλικών μεταδιδόμενων νοσημάτων (AIDS, ηπατίτιδες, σύφιλη), ο έλεγχος ερωτικών συντρόφων, ο έλεγχος αποτελεσμάτων θεραπείας και η θεραπεία με αντιβιοτικά (Γιωτάκη- Χαρατίση., 2014; Κατσάμπα, 2007; Κουσκούρης, 2006; Στρατηγού, 2003).

1.3 ΨΩΡΑ

Η ψώρα προκαλείται από το άκαρι της ψώρας. Το θηλυκό άκαρι είναι μικρόβιο στρογγυλού σχήματος, έχει 8 πόδια και μήκος 400μ και είναι γκριζωπό. Το αρσενικό άκαρι είναι μικρότερο και έχει χρώμα κόκκινο. Το άκαρι εισβάλλει στο δέρμα, δημιουργεί μια φωλιά δηλαδή το σπίτι του για τις 30 ημέρες της ζωής του (ανοίγει σήραγγες) και σε λίγες ώρες γεννά 2-3 αυγά την ημέρα. Μέσα σε 4 εβδομάδες μπορεί να γεννήσει 10-25 ή 40-50 αυγά όπου το κάθε αυγό γεννιέται μέσα σε 3-4 ημέρες. Μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή και από άνθρωπο σε άνθρωπο (σχολείο, γηροκομεία κ.α.), καθώς επίσης και σε κακές συνθήκες υγιεινής. Οι ασθενείς εμφανίζουν φαγούρα και πολλά εξανθήματα (γκριζόασπρες σήραγγες στο δέρμα των δακτύλων, των καρπών και των αγκώνων). Εκζεματοειδείς ζημιές μπορεί να υπάρχει στους μαστούς και στη κοιλιά ενώ οζίδια υπάρχουν συχνά στο πέος. Η ψώρα διαγιγνώσκεται με τη λήψη ξυσμάτων από το άκαρι

που ανακατεύονται με υδροξείδιο του καλίου και εξετάζονται με μικροσκόπιο. Θεραπεύεται με κρέμα ή με βαζελίνη σε όλο το σώμα (από λαιμό και κάτω) ή με διάφορα παρασιτοκτόνα λοσιόν ή σαμπουάν. Το συνηθέστερο παρασιτοκτόνο είναι το βενζύλιο για 2-3 συνεχόμενα βράδια. Για την ανακούφιση από έντονο κνησμό χρησιμοποιούνται τα αντιισταμινικά από το στόμα (Χανιώτης, 2002; Στρατηγού, 2003).

1.4 ΕΡΠΗΣ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ(HSV)

Ο έρπης των γεννητικών οργάνων ή γεννητικός έρπης είναι μια σεξουαλικά μεταδιδόμενη νόσος που οφείλεται στον ιό του απλού έρπητα τύπου 2. Υπάρχουν δύο τύποι του ιού του απλού έρπητα (HSV), ο τύπος 1 (HSV-1) και ο τύπος HSV-2. Ο HSV-2 έχει εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια και οφείλεται από τον ιό HSV-1. Η ηλικία πρωτομόλυνσης είναι 18-25 χρονών, δηλαδή από την έναρξη της σεξουαλικής ζωής. Μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή ή από την μητέρα στο παιδί (προκαλώντας στο παιδί νεογνικό έρπη). Η αρχική μόλυνση γίνεται μέσα σε 2 εβδομάδες από την επαφή με ενεργό ερπητική βλάβη ή με κύτταρα του ιού που αποπίπτουν από συμπτωματική λοίμωξη. Μετά τον ενοφθαλμισμό του ιού και μετά τον πολλαπλασιασμό προκαλεί δερματοβλεννογόνιο πρωτομόλυνση χωρίς να είναι απαραίτητο. Ο ιός μεταπίπτει σε λανθάνουσα κατάσταση και μπορεί να επανενεργοποιηθεί μετά από πυρετό, κόπωση, υπερϊώδη ακτινοβολία, ψυχικά stress, έμμηνο ρύση και σεξουαλικές υπερβολές. Παράγοντες κινδύνου αποτελούν η HIV λοίμωξη, το χαμηλό εισόδημα, το χαμηλό μορφωτικό επίδομα, ο μεγάλος αριθμός ερωτικών συντρόφων, η ανδρική ομοφυλοφιλία και το γυναικείο φύλο. Η πρωτολοίμωξη ακολουθείται από εντονότατη βαλανοποσθίτιδα στους άντρες και επώδυνη αιδοιοκολπίτιδα στις γυναίκες. Τα συμπτώματα μπορεί να διαρκέσουν 2-3 εβδομάδες και να αποτελούνται από συρρεουσών φυσαλίδων που μεταπίπτουν σε φλύκταινες και καταλήγουν σε ελκωτικές βλάβες οι οποίες αργότερα θα επουλωθούν και δε θα αφήσουν κάποια ουλή. Στους άνδρες παρουσιάζεται στο πέος

και στον πρωκτό ενώ στις γυναίκες στο αιδοίο, στον κόλπο, στον τράχηλο της μήτρας, στο πρωκτό, στο περίνεο και στην περιοχή των γλουτών. Ο αριθμός των υποτροπών αυξάνεται κατά την εγκυμοσύνη όσο η γυναίκα πλησιάζει στον τοκετό. Η μετάδοση του HSV από τη μητέρα στο παιδί μπορεί να προκαλέσει νεογνικό έρπη. Ο νεογνικός έρπης δεν είναι συχνός. Η μετάδοση του HSV μπορεί να μεταδοθεί κατά τη διάρκεια του τοκετού, ενδομητρικά και τέλος μετά τον τοκετό από άτομα που ασχολούνται μαζί του και πάσχουν από τον επιχείλιο έρπητα. Η ενδομητρική ερπητική λοίμωξη συνδέεται με αυτόματη αποβολή στα 2 πρώτα τρίμηνα της κύησης. Ο νεογνικός έρπης αναγνωρίζεται στα μάτια, στο δέρμα και στο στόμα. Τέλος μπορεί να προσβάλει τον εγκέφαλο, το ήπαρ και τους πνεύμονες. Η διάγνωση του γεννητικού έρπητα είναι δύσκολη λόγω των πολλών κλινικών εκδηλώσεων. Διαγιγνώσκεται με καλλιέργεια υλικού από τις αρχικές βλάβες και αφού το δείγμα ληφθεί εντός 72 ωρών. Η θεραπεία ξεκινά την πρώτη εβδομάδα. Θεραπεύεται τοπικά με αλοιφή ενώ σε βαριές καταστάσεις συνιστάται ενδοφλέβια χορήγηση ακυκλοβίρης 400mg 3 φορές την ημέρα για 7-10 ημέρες αποτέλεσμα (Γιωτάκη- Χαρατίση, 2014; Χανιώτης, 2002; Στρατηγού, 2003; Κατσάμπας, 2007).

1.5 ΧΛΑΜΥΔΙΑ

Το είδος χλαμύδιο trachomatis του γένους των χλαμυδίων είναι το γνωστό αίτιο της μη γονοκοκκικής ουρηθρίτιδας. Μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή σε άτομα νεαρής ηλικίας με έντονη σεξουαλική επαφή αλλά και σε άτομα με αμφιφιλική δραστηριότητα. Στους άντρες ο χρόνος επώασης είναι συνήθως 1-3 εβδομάδες. Συνήθη συμπτώματα είναι υποξία με έκκριμα ιξώδες και διαυγές. Σπάνια μνημονεύονται αισθήματα δυσουρίας, νυγμών και έπειξη προς ούρηση. Επίσης μπορεί να εκδηλώσει διάφορες επιπλοκές όπως προστατίτιδα και επιδιδυμίτιδα. Στις γυναίκες εκδηλώνεται με μορφή τραχηλίτιδας. Η μη αντιμετώπιση της χλαμυδιακής αιτιολογίας μπορεί να οδηγήσει σε επιπλοκές. Σπάνια μπορεί να εκδηλωθεί περιουρηθρίτιδα και

στένωση της ουρήθρας. Στις γυναίκες μπορεί να εκδηλώσει διάφορες και σημαντικές επιπλοκές όπως σαλπινγίτιδα και ενδομητρίτιδα. Στα νεογνά κατόπιν άμεσης μετάδοσης της χλαμυδιακής λοίμωξης της μητέρας κατά τον τοκετό μπορούν να εκδηλώσουν πνευμονία ή επιπεφυκίτιδα. Η διάγνωση βασίζεται στην κυτταρική καλλιέργεια, τη μέθοδο ανοσοφθορισμού (ELISA) και τις τεχνικές μοριακής βιολογίας PCR, LCR. Η θεραπεία περιλαμβάνει χορήγηση azithromycin (1g από το στόμα εφ' άπαξ) και doxycycline (100mg 2 φορές την ημέρα για 7 ημέρες). Σε ειδικές περιπτώσεις όπως η εγκυμοσύνη χορηγείται Azithromycin 1g από το στόμα εφ' άπαξ ή Amoxicillin 500mg από το στόμα 3 φορές την ημέρα για 7 ημέρες. Στα παιδιά χορηγείται Erythromycin base 50mg/kg από το στόμα διαιρούμενη σε 4 δόσεις την ημέρα για 14 ημέρες (Στρατηγός, 2004; Κουσκούρης, 2006).

1.6 ΤΡΙΧΟΜΟΝΑΔΩΣΗ

Τριχομονάδωση είναι η μόλυνση των ανδρικών και γυναικών γεννητικών οργάνων. Η τριχομονάδωση είναι ένα πρωτόζωο, μονοκύτταρος αναερόβιος οργανισμός με κυματοειδή μεμβράνη και 4 μαστίγια. Ο μικροοργανισμός αυτός είναι ο *Trichomonas vaginalis*. Το μικρόβιο έχει μήκος 5-15μm και είναι άχρωμο. Μεταδίδεται με την άμεση επαφή και κυρίως με τη σεξουαλική επαφή. Στις γυναίκες η παρουσίαση της λοίμωξης είναι σε ηλικίες 16-35 ετών ενώ στους άντρες από 15-30 ετών. Κλινική εικόνα: Στους άνδρες δεν εμφανίζει η τριχομονάδωση συμπτώματα. Μπορεί όμως να προκαλέσει βαλανοποσθίτιδα, προστατίτιδα ακόμα και ουρηθρίτιδα. Στις γυναίκες μετά από χρονικό διάστημα 5-28 ημερών εμφανίζει κολπικό έκκριμα το οποίο είναι κίτρινογκρι-πράσινο και είναι δύσοσμο. Επίσης υπάρχει η αίσθηση της δυσουρίας, του κνησμού, τη δυσπαρευνία και το ερύθημα του αιδοίου. Τα νεογνά μπορούν να μολυνθούν με το πέρασμα από το γεννητικό σύστημα. Η διάγνωση γίνεται με εξέταση υγρού από τον κόλπο ή από την ουρήθρα. Θεραπεύεται με μετρονιδαζόλη 500mg 3 φορές την ημέρα για 7 ημέρες. Στις

έγκυες γυναίκες αντενδείκνυται για αυτό χορηγείται και κλοτριμαζόλη 100mg τη νύχτα για 2 εβδομάδες (William, 2011; Γιωτάκη- Χαράτση, 2014; Χανιώτης, 2002).

1.7 ΜΑΛΑΚΟ ΕΛΚΟΣ

Το μαλακό έλκος οφείλεται στον αιμόφιλο του Ducey. Οι αιμόφιλοι είναι αέρια μικρόβια, ανήκουν στα Gram αρνητικά και καλλιεργούνται όπου υπάρχει αίμα. Για αυτό το λόγο ονομάζονται αιμόφιλοι. Το μικρόβιο αυτό συνήθως υπάρχει σε αναπαραγωγικές ηλικίες δηλαδή μεταξύ 15-30 ετών. Οι άνδρες μολύνονται συχνότερα από ότι οι γυναίκες και είναι μια νόσος εξαπλωμένη σε θερμές και υγρές χώρες και ειδικά στην Αφρική, Ν. Αμερική και στην Άπω Ανατολή. Ο χρόνος επώασης του μαλακού έλκους είναι 1-8 ημέρες και εμφανίζει επώδυνα γεννητικά έλκη. Μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή. Δηλαδή μεταδίδεται μέσω της κολπικής, στοματικής ή πρωκτικής σεξουαλικής επαφής. Στους άνδρες παρουσιάζεται στη βάλανο ή το σώμα του πέους, ενώ στις γυναίκες στην είσοδο του κόλπου, στα χείλη του αιδοίου και στον κόλπο. Στους ομοφυλόφιλους άνδρες μπορεί να εμφανιστεί και στον πρωκτό. Αρχικά το μαλακό έλκος εμφανίζεται στα γεννητικά κύτταρα ως μια πληγή που μπορεί να πυορροεί και να υπάρχει έντονος πόνος. Στις γυναίκες βέβαια μπορεί να μην υπάρχει πληγή αλλά υπάρχει πόνος κατά την σύρση κωλικός του εντέρου ή πόνος κατά την σεξουαλική επαφή ή αίμα από τον πρωκτό ή κολπικά υγρά. Τα συμπτώματα εμφανίζονται μέσα σε μια εβδομάδα. Μπορεί να διαγνωσθεί από την καλλιέργεια του υγρού των πληγών και θεραπεύεται με αντιβιοτικά από το στόμα (κυρίως κωτριμοξαζόλη ή με κεφαλοσπορίνη ή με τριμφενικόλη) (Γιωτάκη- Χαράτση, 2014).

1.9 ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ Β

Η ηπατίτιδα είναι οξεία νόσος όπου προσβάλλει το ήπαρ και εμφανίζεται σε όλες τις ηλικίες. Η ηπατίτιδα C είναι ένας RNA ιός και μεταδίδεται και αυτός με τη σεξουαλική επαφή, με μεταγγίσεις, με σύριγγες, με βελόνες, με οδοντιατρικά μολυσμένα εργαλεία, από τη μητέρα στο

έμβρυο (πριν ή μετά τον τοκετό). Η κλινική εικόνα είναι περίπου ίδια με την ηπατίτιδα Β. Ξεκινάει με περίοδο επώασης 7-8 εβδομάδες και στη συνέχεια να εμφανίζει μειωμένη όρεξη, κούραση, ναυτία, πόνους στους μυς ή στις αρθρώσεις και απώλεια βάρους. Διαγιγνώσκεται με αιματολογικές εξετάσεις και με ειδικές εξετάσεις μέσω από το αντίσωμα HCV. Θεραπεύεται με φαρμακευτική αγωγή και συγκεκριμένα με ιντερφερόνη (Γιωτάκη- Χαράτση, 2014).

1.8 ΙΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΘΗΛΩΜΑΤΩΝ(HPV)

Οι ιοί των ανθρωπίνων θηλωμάτων είναι DNA-ιοί, γνωστοί ως HPV. Ο HPV ανήκει σε μια μεγάλη ομάδα ιών που προσβάλλουν το ζωικό βασίλειο και είναι οι λεγόμενοι θηλωματοιοί. Λέγονται έτσι γιατί προκαλούν θηλώματα. Υπάρχουν διαφορετικά είδη θηλωμάτων όπως μια ομάδα που προσβάλλει τους σκύλους, τους λαγούς, τα πρόβατα και μία άλλη που προσβάλλει τους ανθρώπους. Οι θηλωματοιοί του ανθρώπου δεν προσβάλλουν τα ζώα και αντίστροφα. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί πάνω από 80 γονότυποι HPV. Τα οξυτενή θηλώματα ή κονδυλώματα ανήκουν στην οικογένεια PΑΡΟVΑ. Οι HPV προκαλούν πλήθος αλλοιώσεων στους βλεννογόνους και στο δέρμα του ανθρωπίνου σώματος. Οι HPV ιοί δημιουργούν τα οξυτενή κονδυλώματα και είναι οι τύποι 6 και 11. Υπάρχουν καλοήθεις γεννητικοί τύποι HPV και είναι οι 41, 42, 43 και 44. Όσο για τους ογκογεννητικούς είναι οι τύποι 16, 18, 31, 33, 35, 39, 45, 51-59 και 68. Η λοίμωξη είναι συχνή σε ηλικίες 18-30 ετών. Η μετάδοση γίνεται α) με τη σεξουαλική επαφή, β) με στοματική σεξουαλική επαφή, γ) με τη λύση της συνέχειας του δέρματος (ήπιες δερματικές βλάβες- εκδορές- σχισμές) προκειμένου για δερματικές μυρμηγκιές, με αυτοενοφθαλμισμό σε διάφορες θέσεις (π.χ. κατά το ξύσιμο σε μεγάλα άτομα και σε παιδιά), και δ) με τη δίοδο του εμβρύου μέσω του μολυσμένου γεννητικού σωλήνα (λαρυγγική θηλωμάτωση παιδιών). Προδιαθεσικοί παράγοντες αποτελούν το λέμφωμα Hodgkin, η λήψη κορτιζόνη, η κήση, η ουρηθρίτιδα στον άνδρα, η μονιλιακή βαλανοποσθίτιδα ή αιδοιοκολπίτιδα, ο διαβήτης

και η μεταμόσχευση νεφρού. Ο χρόνος επώασης είναι 1-8 μήνες. Οι κλινικές εκδηλώσεις περιλαμβάνουν τα οξυτενή κονδυλώματα, τα άμισχα επίπεδα κονδυλώματα και τις υποκλινικές μορφές. Η κλινική εικόνα των οξυτενών κονδυλωμάτων παρουσιάζουν μια βλατίδα που αναπτύσσονται σε ανθοκραμβοειδή εκβλάστηση και φτάνει σε μέγεθος από φακή μέχρι αυγού. Τα οξυτενή κονδυλώματα είναι ανώδυνα και έχουν μαλακή υφή. Επίσης έχουν πλατιά βάση ή είναι μισχωτά και αιμορραγούν εύκολα. Παρουσιάζονται και στα δύο φύλλα των γεννητικών οργάνων. 42 Συνήθως εντοπίζονται στην ουρήθρα, στη βάλανο, στα μικρά και μεγάλα χείλη, στον κόλπο, στο τράχηλο της μήτρας, στο στόμα, στις μασχάλες και στις γωνίες των χειλιών. Οι επιπλοκές των οξυτενή κονδυλωμάτων χωρίζονται σε μικρές και σε μεγάλες. Οι μικρές αφορούν ψυχολογικά προβλήματα, μηχανικά προβλήματα, ελκώσεις και αιμορραγία. Οι μεγάλες περιλαμβάνουν το διηθητικό καρκίνωμα, το καρκίνωμα in situ, σοβαρές ψυχολογικές επιπλοκές και τα γιγάντια οξυτενή κονδυλώματα. Όταν οι αλλοιώσεις που προκαλούνται από τους HPV δεν είναι εμφανής στην απλή κλινική εξέταση τότε υπάρχει μια υποκλινική νόσος. Μπορεί να εμφανιστεί στον τράχηλο της μήτρας ύστερα από τεστ Παπανικολάου. Η διάγνωση του HPV γίνεται με ουρηθροσκόπηση, Pap test, έλεγχος των σεξουαλικών συντρόφων, ιστολογική εξέταση, κλινική εξέταση, κολποσκόπηση και αποκλεισμός από άλλα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Η θεραπεία των κονδυλωμάτων εμφανίζει πολλές δυσκολίες λόγω του μεγάλου χρόνου επώασης, της πολυεστιακής φύσης της λοίμωξης, των υποκλινικών μορφών και της απουσίας ενός αποτελεσματικού φαρμάκου. Πριν από οποιαδήποτε έναρξη θεραπείας πρέπει στον ασθενή να γίνεται ενημέρωση για μακροχρόνια θεραπεία, χρήση προφυλακτικού και σωστή υγιεινή. Όσο για θεραπευτική αντιμετώπιση των κονδυλωμάτων είναι η εξής: ανοσοθεραπεία (ιντερφερόνη), τοπικές ουσίες (χημειοθεραπευτικές και χημικές) και χειρουργικές μέθοδοι (laser, κρυοθεραπεία, διαθερμοπηξία). Η επιλογή οποιασδήποτε θεραπείας των κονδυλωμάτων εξαρτάται από τις προηγούμενες θεραπείες, την αποδοχή της θεραπείας, την κλινική κατάσταση του ασθενή, την ηλικία, το μέγεθος και τη θέση των βλαβών και τον αριθμό των οξυτενών κονδυλωμάτων. Από

το 2007 κυκλοφορούν στην Ελλάδα δύο εμβόλια κατά τον HPV. Το Gardasil και το Cervarix (Στρατηγού, 2003; Κατσάμπας, 2007; William, 2011).

1.10 ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΕΠΙΚΤΗΤΗΣ ΑΝΟΣΟΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑΣ (AIDS)

Το AIDS δηλαδή το σύνδρομο της επίκτητης ανοσοανεπάρκειας δημιουργείται από ένα ρετροϊό του ανθρώπου τον HIV (Human Immunodeficiency Virus) ή HTLV-III (Human Tcell Lymphotropic Virus-III). Ο ιός αυτός προκαλεί βλάβες στον αμυντικό μηχανισμό του ανθρώπινου οργανισμού. Μεταδίδεται με τη σεξουαλική επαφή, τη μετάγγιση μολυσμένου αίματος, από τη μητέρα στο παιδί (εγκυμοσύνη, τοκετός, θηλασμός), με μεταμόσχευση μολυσμένων οργάνων ή σπέρματος και με τη χρήση ίδιας βελόνας. 38 Το AIDS δεν μπορεί να μεταδοθεί με την κοινωνική επαφή, ούτε με την τροφή, τη θάλασσα, τη μπιανέρα και τα προσωπικά είδη. Ο χρόνος επώασης είναι 3-5 χρόνια. Σε αυτό το διάστημα είναι φορέας και μεταδίδει τη νόσο. Στα πρώτα στάδια το AIDS δηλώνεται με πυρετό, ρίγη, εξάνθημα, κνίδωση, κοιλιακούς πόνους. Τα συμπτώματα αυτά κρατούν 2-3 εβδομάδες και σταματούν απότομα. Μετά από 8-10 χρόνια οι ασθενείς έχουν επίμονο πυρετό και διάρροια και απώλεια βάρους. Επιπλέον εμφανίζουν διάφορες λοιμώξεις και επιπλοκές από διάφορα άλλα συστήματα. Από το αναπνευστικό εκδηλώνουν φυματίωση και πνευμονία, από το νευρικό μηνιγγίτιδα ή εγκεφαλίτιδα από το αιμοποιητικό αναιμία, λευκοπενία, σιδηροπενία, έλλειψη της βιταμίνης B12 κ.α. Επίσης από το γαστρεντερικό παρουσιάζονται συμπτώματα όπως κοιλιακός πόνος, ναυτία, εμετοί, διάρροια, απώλεια βάρους, ενώ από το καρδιαγγειακό διάφορες καρδιαγγειακές επιπλοκές. Στο τελικό στάδιο οι ασθενείς παρουσιάζουν σοβαρές επιπλοκές από το ΚΝΣ. Το 80% των ασθενών εμφανίζει πνευμονία, στο 10% εμφανίζει φυματίωση και στο υπόλοιπο 10% μηνιγγίτιδα. Τέλος το AIDS μπορεί να παρουσιάσει δύο μορφές καρκίνου το λέμφωμα Hodgkin και μη Hodgkin και το καρκίνο σάρκωμα Kaposi. Ο HIV βρίσκεται κυρίως στο μυελό των οστών, στα λεμφοκύτταρα του περιφερικού αίματος, στο

σπερματικό και κολπικό υγρό, στο μυελό των οστών, στα δάκρυα, στον ιδρώτα, στο σάλιο και στο σπέρμα. Οι μέθοδοι για την ανίχνευση του ιού χωρίζονται σε δύο κατηγορίες α) στις ορολογικές μεθόδους ανίχνευσης αντισωμάτων και β) στις μεθόδους ανίχνευσης του ιού και των ιϊκών αντιγόνων. Στις ορολογικές μεθόδους ανίχνευσης αντισωμάτων ανήκουν ο έμμεσος ανοσοφθορισμός, η μέθοδος Western Blot, η μέθοδος RIPA, η επιβεβαιωτική μέθοδος (ELISA), η ανοσοενζυμική μέθοδος (ELISA) και η ανίχνευση εξουδετερωτικών αντισωμάτων. Στις μεθόδους ανίχνευσης του ιού και των ιϊκών αντιγόνων ο ενοφθαλμισμός σε πειραματόζωα, η καλλιέργεια σε πρωτογενή λεμφοκύτταρα ή σε ειδικές T λεμφοκυτταρικές σειρές και η ανίχνευση πυρηνικών οξέων με υβριδισμό. Ριζική θεραπεία δεν υπάρχει. Η θεραπεία κατά του ρετροϊού γίνεται με τη χρήση τριών ή περισσότερων αντιρετροϊκών παραγόντων και επιδιώκει στη διατήρηση χαμηλού ιϊκού φορτίου έτσι ώστε να επιτευχθεί η αναγέννηση του ανοσοποιητικού συστήματος. Σήμερα χρησιμοποιούνται 16 αντιρετροϊκοί παράγοντες. Άλλος ένας θεραπευτικός παράγοντας είναι η αντιμετώπιση των ευκαιριακών λοιμώξεων την κατάλληλη στιγμή. Τα αντιρετροϊκά φάρμακα που διαθέτει η αγορά ανήκουν σε τρεις διαφορετικές οικογένειες. Η θεραπεία αρχίζει με συνδυασμό δύο φαρμάκων μετρώντας τα CT4 και το ιικό φορτίο. Τα αντιρετροϊκά φάρμακα δε θεραπεύουν το AIDS και δεν εξαλείφουν τον ιό. Επίσης παρατείνουν την επιβίωση του ασθενή, βελτιώνουν την υποκειμενική και κλινική κατάσταση. Τέλος η χορήγηση τους πρέπει να είναι μακροχρόνια με άγνωστο τελικό θεραπευτικό αποτέλεσμα (Γιωτάκη-Χαράτση, 2014; Στρατηγού, 2003).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS

Το HIV / AIDS αποτελεί μια παγκόσμια επιδημία και θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα δημόσιας υγείας τόσο στον ανεπτυγμένο όσο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο, ενώ τα τελευταία χρόνια, τα ΣΜΝ αυξάνονται ταχέως και γίνονται επίσης η πιο κοινή λοίμωξη μεταξύ των νέων. Η κατάσταση αυτή υποδηλώνει ότι τα ζητήματα των ΣΜΝ / HIV / AIDS πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έκτακτη ανάγκη λόγω μακροπρόθεσμων συνεπειών στη δημογραφική σύνθεση και την κοινωνικοοικονομική πτυχή. Συγκεκριμένα, το HIV / AIDS δεν είναι μόνο πρόβλημα του τομέα της υγείας, αλλά συνδέεται άμεσα με το κοινωνικοοικονομικό και δημογραφικό φαινόμενο των εθνών (Shokoohi et al., 2016).

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η εξάπλωση των ΣΜΝ και του HIV / AIDS παραμένει σε άνοδο, ιδίως μεταξύ των εφήβων που διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο μόλυνσης. Η αλλαγή σεξουαλικής συμπεριφοράς παραμένει ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους πρόληψης της περαιτέρω μετάδοσης μεταξύ αυτής της ευάλωτης ομάδας (Asante & Oti-Boadi, 2013).

2.1. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Στην Ελλάδα και στην Κύπρο, οι ερευνητικές μελέτες σχετικά με τις γνώσεις και τις στάσεις των νέων για τα ΣΜΝ και του HIV/AIDS είναι ελάχιστες συγκριτικά με άλλες χώρες του κόσμου. Ωστόσο, σε μια πρόσφατη μελέτη των Παναγιώτου κ.α. (2018) στην Ελλάδα φαίνεται πως η περιορισμένη αντιληπτή τρωτότητα των φοιτητών, τους ωθεί σε επικίνδυνες σεξουαλικές συμπεριφορές, ενώ οι πεποιθήσεις τους δε φαίνεται να αλλάζουν κατά τη διάρκεια των φοιτητικών σπουδών τους. Συγκεκριμένα, τόσο οι πρωτοετείς φοιτητές νοσηλευτικής όσο και οι τελειόφοιτοι δε διέφεραν ως προς τις αντιλήψεις τους σχετικά με τον κίνδυνο μόλυνσης από ΣΜΝ και στην προστασία από αυτά, με μη συνεπή χρήση του προφυλακτικού.

Οι Φρούντα κ.α. (2019) επιβεβαίωσαν τα παραπάνω καθώς στη μελέτη τους διαπίστωσαν πως οι προπτυχιακοί φοιτητές έχουν ελλιπείς γνώσεις σχετικά με το HIV/AIDS και κυρίως οι γυναίκες. Οι μεγαλύτεροι φοιτητές φαίνεται πως έχουν ελαφρώς καλύτερο επίπεδο γνώσης, ενώ οι γνώσεις των φοιτητών που είναι ενεργοί σεξουαλικά είναι καλύτερες από όσους δεν είναι, και αυτό λόγω του ότι ο φόβος των προβλημάτων που μπορεί να αντιμετωπίζουν ή ήδη αντιμετωπίζουν τους ωθεί ώστε να αναζητούν πληροφορίες σχετικά με τη σεξουαλική ζωή και υγεία. Μάλιστα, η θρησκεία φαίνεται πως συσχετίζεται έντονα με τις γνώσεις των φοιτητών για το HIV/AIDS, με τους φοιτητές που δηλώνουν άθεοι ή αλλόθρησκοι να έχουν καλύτερο επίπεδο γνώσεων για το HIV/AIDS συγκριτικά με τους χριστιανούς φοιτητές.

Όσον αφορά τους Έλληνες έφηβους μαθητές, στη μελέτη των Βάσου & Λαβράνου (2017) διαπιστώνεται πως οι μαθητές γυμνασίου έχουν μέτριες γνώσεις σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS, την πρόληψη και την προαγωγή της υγείας, ενώ μετά από παρεμβάσεις προαγωγής της υγείας φαίνεται πως βελτιώνονται.

Στην Ελλάδα λοιπόν, φαίνεται πως υπάρχει η ανάγκη ανάπτυξης σχετικών παρεμβάσεων τόσο εντός όσο και εκτός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Στην Πορτογαλία οι νέοι φαίνεται και συγκεκριμένα τα νεαρά κορίτσια φαίνεται πως αρκετά καλές γνώσεις σχετικά με το HIV/AIDS. Πιο αναλυτικά, στη μελέτη των Ferreira et al. (2014) που διεξήχθη στην Πορτογαλία, στόχος είναι ο καθορισμός της σχέσης μεταξύ των κοινωνικοδημογραφικών μεταβλητών, των μεταβλητών που αφορούν το σχολικό πλαίσιο και των ψυχολογικών (αυτοσεβασμού και αυτό-ιδέας) μεταβλητών με γνώση του HIV / AIDS μεταξύ των

Πορτογάλων εφήβων. Στη μελέτη συμμετείχαν 971 έφηβοι, 14 έως και 21 ετών. Σύμφωνα με τα ευρήματα, οι έφηβοι ηλικίας 14-21 ετών έχουν υψηλή αυτοεκτίμηση. Οι έφηβοι με υψηλή αυτοεκτίμηση δείχνουν περισσότερη γνώση για το HIV/AIDS, ενώ εκείνοι που έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση έχουν λιγότερες γνώσεις.

Όσον αφορά το φύλο, στη μελέτη των Chaves et al. (2013) που επίσης διεξήχθη στην Πορτογαλία, σκοπός είναι να αναλυθεί η σχέση μεταξύ των κοινωνικο-δημογραφικών μεταβλητών, του σχολικού πλαισίου, του τρόπου ζωής, των δεξιοτήτων αυτορρύθμισης και των γνώσεων σχετικά με τον ιό HIV / AIDS σε εφήβους στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στη μελέτη αυτή το δείγμα αποτέλεσε 971 έφηβοι στην Πορτογαλία. Το δείγμα περιλάμβανε 50,80% αγόρια και 49,20% κορίτσια, 43,40% των εφήβων έως 16 ετών, το 66,40% των οποίων κατοικούσε σε αγροτικές περιοχές και το 77,30% συγκατοικούσε με γονείς. Τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι υπάρχει επιρροή του φύλου και της ηλικίας στην απόκτηση της γνώσης και της επεξεργασίας πληροφοριών. Συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα της μελέτης δείχνουν ότι τα κορίτσια έχουν περισσότερες γνώσεις σχετικά με το AIDS σε σύγκριση με τα αγόρια, ενώ ο έλεγχος των παρορμήσεων και ο καθορισμός στόχων αποτελούν πρόβλεψη της γνώσης των εφήβων για το AIDS.

Στο Βέλγιο, μελετώντας τις στάσεις και τις γνώσεις των φοιτητών σχετικά με τα ΣΜΝ και ιδίως με το HIV/AIDS, οι Degroote et al. (2014) στη μελέτη τους στοχεύουν στην αξιολόγηση του επιπέδου των γνώσεων σχετικά με τον ιό HIV στους φοιτητές ως ένα πρώτο βήμα στην ανάπτυξη στοχοθετημένων παρεμβάσεων. Οι ερευνητές χρησιμοποίησαν ένα ερωτηματολόγιο γνώσης για τον ιό HIV και συμπεριέλαβαν 357 (79,7%) γυναίκες και 93 (20,3%) άνδρες συμμετέχοντες και η μέση ηλικία τους ήταν 20. Οι καλύτερες και χειρότερες βαθμολογίες παρατηρήθηκαν στα ερωτήματα πρόληψης και στις ερωτήσεις περί θεραπείας, αντίστοιχα. Η γνώση σχετικά με το HIV είναι υψηλότερη στους φοιτητές μεγαλύτερης ηλικίας και στους φοιτητές με εκπαίδευση σχετική με την υγεία. Οι φοιτητές με σεξουαλική εμπειρία, με πέντε ή περισσότερους συντρόφους και φοιτητές που έχουν περάσει ένα ΣΜΝ, έχουν υψηλότερη γνώση σχετικά με το HIV. Συμπερασματικά, οι γνώσεις σχετικά με την πρόληψη και τη μετάδοση του HIV είναι αρκετά καλές μεταξύ των φοιτητών και οι γνώσεις είναι υψηλότερες μεταξύ των φοιτητών με μεγαλύτερη σεξουαλική εμπειρία. Ωστόσο, εξακολουθούν να έχουν κάποιες παρανοήσεις (π.χ. ο ιός HIV μεταδίδεται από τα κουνούπια) και αγνοούν ένα σημαντικό αριθμό τρόπων (π.χ., κίνδυνος για μόλυνση από το στοματικό σεξ).

Συμπερασματικά, στην Ευρώπη η γνώση των νέων σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS είναι καλές, ωστόσο οι επικίνδυνες σεξουαλικές συμπεριφορές και οι παρανοήσεις σχετικά με τον τρόπο μετάδοσης των ΣΜΝ και του HIV AIDS χαρακτηρίζουν τους Ευρωπαίους φοιτητές.

Πίνακας 1: Παράμετροι και αποτελέσματα μελετών στην Ευρώπη.

Μελέτες	Χώρα	Πληθυσμός	Μέθοδος Ανάλυσης	Αποτελέσματα
Παναγιώτου κ.α.(2018)	Ελλάδα	178 Φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Όχι στατιστικά σημαντικά αποτελέσματα ως προς τις αντιλήψεις τους σχετικά με τον κίνδυνο μόλυνσης από ΣΜΝ
Ferreira et al. (2014)	Πορτογαλία	971 έφηβοι, 14-21 ετών	Κοινωνικο - δημογραφικό ερωτηματολόγιο	Οι έφηβοι με υψηλή αυτοεκτίμηση δείχνουν περισσότερη γνώση για το HIV/AIDS, ενώ εκείνοι που έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση έχουν λιγότερες γνώσεις.
Chaves et al. (2014)	Πορτογαλία	971 έφηβοι 50,80% αγόρια και 49,20% κορίτσια, 43,40 % των εφήβων έως 16 ετών, το 66,40% των οποίων κατοικούσε σε αγροτικές περιοχές και το 77,30% συγκατοικούσε με γονείς	Κοινωνικο - δημογραφικό ερωτηματολόγιο	Τα κορίτσια έχουν περισσότερες γνώσεις σχετικά με το AIDS σε σύγκριση με τα αγόρια.
Degroote et al. (2014)	Βέλγιο	357(79,7%) γυναίκες και 93(20,3%) άνδρες συμμετέχοντες, μέσης ηλικίας 20 ετών	Ερωτηματολόγιο γνώσης για τον ιό HIV	Οι γνώσεις σχετικά με την πρόληψη και τη μετάδοση του HIV είναι αρκετά καλές μεταξύ των φοιτητών και οι γνώσεις είναι υψηλότερες μεταξύ των φοιτητών με μεγαλύτερη σεξουαλική εμπειρία.

2.2. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ AIDS/HIV ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

Σε διάφορες χώρες της ασιατικής ηπείρου σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS, η περιοχή της Μέσης Ανατολής μαζί με τη Βόρεια Αφρική, είναι μία από τις δύο μεγαλύτερες περιοχές του κόσμου με την ταχύτερα αναπτυσσόμενη επιδημία του ιού HIV. Σε αυτό το πλαίσιο, οι κίνδυνοι και η ευπάθεια είναι υψηλές καθώς ο επιπολασμός του HIV, οι νέες μολύνσεις και οι θάνατοι που συνδέονται με το AIDS αυξάνονται κατά πολύ (Haroun et al., 2016).

Για το λόγο αυτό, οι Haroun et al. (2016) αξιολόγησαν τη γνώση και τη στάση για το HIV / AIDS σε μια μεγάλη ομάδα φοιτητών στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Στη μελέτη συμμετείχαν 2.294 φοιτητές (406 άνδρες και 1.888 γυναίκες) από τέσσερα πανεπιστήμια σε τρεις διαφορετικές Περιοχές των Αραβικών Εμιράτων. Οι φοιτητές που δεν κατάγονταν από τα Αραβικά Εμιράτα και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές κατέδειξαν υψηλότερα επίπεδα γνώσης σε σύγκριση με τους φοιτητές που κατάγονταν από τη χώρα και τους προπτυχιακούς φοιτητές αντίστοιχα. Αξίζει να σημειωθεί πως ένα μεγάλο ποσοστό των φοιτητών εξέφρασαν αρνητική στάση απέναντι σε ανθρώπους που ζουν με τον ιό HIV. Συγκεκριμένα, οι φοιτητές που κατάγονται από τα Αραβικά Εμιράτα και οι φοιτητές χωρίς σταθερή συντροφική σχέση έχουν υιοθετήσει έντονες αρνητικές στάσεις απέναντι σε άτομα με HIV/AIDS, σε σύγκριση με τους φοιτητές που δεν κατάγονταν από τη χώρα και εκείνους που είναι παντρεμένοι.

Στην Ινδία οι φοιτητές έχουν τις απαραίτητες γνώσεις σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS, ωστόσο υπάρχει ανάγκη για καινοτομία και ολοκληρωμένη εκπαίδευση για την καλύτερη κατανόηση και γνώση των ΣΜΝ και συγκεκριμένα του HIV / AIDS, καθώς πολλοί φοιτητές έχουν αρκετές παρανοήσεις σχετικά με τη μετάδοση και τη θεραπεία του ιού.

Η μελέτη των Joshi et al. (2013) επιχείρησε επίσης να εκτιμήσει την έκταση της γνώσης και της στάσης απέναντι στο HIV / AIDS μεταξύ των πρωτοετών φοιτητών ιατρικής. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε μεταξύ όλων των πρωτοετών φοιτητών ιατρικής ενός κυβερνητικού ιατρικού πανεπιστημίου στη Βόρεια Καρνατάκα. Από τους 97 μαθητές που συμμετείχαν, 52 ήταν άνδρες και 45 ήταν γυναίκες. Όλοι οι μαθητές είχαν επίγνωση του HIV / AIDS όσον αφορά τον ορισμό και την αιτιώδη συνάφεια. Οι περισσότεροι από τους σπουδαστές γνώριζαν ότι το HIV / AIDS μπορεί να μεταδοθεί από το φύλο, από μολυσμένη από HIV έγκυο γυναίκα στο μωρό, από τον θηλασμό και τη μετάγγιση αίματος. Ωστόσο, στη μελέτη αυτή αν και το γενικό επίπεδο γνώσης

των μαθητών σχετικά με το HIV / AIDS δεν ήταν κακό, είχαν πολλές παρανοήσεις σχετικά με αυτό. Συγκεκριμένα, λίγοι φοιτητές πίστευαν ότι το HIV / AIDS μπορεί να μεταδοθεί μέσω τσιμπήματος κουνουπιών (13%) και από τη χρήση κοινής τουαλέτας (6%). Ένα σύνολο 36% φοιτητών ανέφερε ότι το HIV / AIDS μπορεί να θεραπευτεί και το 54% των φοιτητών δεν γνώριζαν τη διαθεσιμότητα θεραπευτικών παρεμβάσεων για το HIV / AIDS. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων δήλωσε ότι το HIV / AIDS μπορεί να προληφθεί χρησιμοποιώντας προφυλακτικά (98%), και το 94% πιστεύει ότι ο HIV μπορεί να προληφθεί μέσω της εκπαίδευσης για την υγεία. Η σημασία της σεξουαλικής αποχής στην πρόληψη της λοίμωξης από HIV δεν αναγνωρίστηκε από το 48% των συμμετεχόντων, ενώ δεν υπήρξε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ αγοριών και κοριτσιών σχετικά με τις γνώσεις σχετικά με την πρόληψη του HIV / AIDS. Συμπερασματικά, αν και το γενικό επίπεδο γνώσης των μαθητών σχετικά με το HIV / AIDS ήταν καλό, είχαν πολλές παρανοήσεις σχετικά με αυτό.

Την ίδια χρονιά, οι Gupta et al. (2013) αξιολόγησαν τη γνώση και την ευαισθητοποίηση των προπτυχιακών φοιτητών που σπουδάζουν σε μια τεχνική σχολή στο Gorakhpur, Uttar Pradesh, της Ινδίας, σχετικά με το AIDS. Στη μελέτη αυτή διαπιστώθηκε πως η κύρια πηγή πληροφοριών των φοιτητών σχετικά το AIDS ήταν η τηλεόραση. Τα ευρήματα έδειξαν ότι η γνώση σχετικά με τους τρόπους πρόληψης (εξέταση αίματος, αποστείρωση βελόνων/συρίγγων) ήταν ικανοποιητική. Ωστόσο, υπήρχαν αρκετές παρανοήσεις σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του ιού, όπως με τσιμπήματα κουνουπιών, φαγητό / πόση και φιλία. Σε γενικές γραμμές, η γνώση του πληθυσμού της μελέτης ήταν ικανοποιητική αλλά φαίνεται πως υπάρχει ανάγκη για καινοτομία και ολοκληρωμένη εκπαίδευση για την καλύτερη κατανόηση και γνώση του HIV / AIDS.

Πέντε χρόνια αργότερα, οι Chowdury et al. (2018) πραγματοποίησαν έρευνα για να αξιολογήσουν τη γνώση, τη στάση και τη συμπεριφορά σχετικά με τον ιό HIV / AIDS μεταξύ των φοιτητών μηχανικών μέσα και γύρω από την περιοχή Andhra Pradesh της Ινδίας. Η μελέτη διεξήχθη μεταξύ 400 φοιτητών μηχανικής μέσα και γύρω από την επαρχία Guntur. Από τους 400 φοιτητές, οι 257 (64,2%) ήταν άνδρες και 143 (35,7%) ήταν γυναίκες. Η πλειοψηφία των φοιτητών (97,2%) δήλωσε ότι γνωρίζει τον ιό HIV / AIDS. Το 80% (89,7%) των φοιτητών απάντησε ότι οι τραυματισμοί με βελόνες μπορεί να μεταδώσουν το HIV, ενώ το 82,5% γνώριζε ότι το HIV / AIDS επηρεάζει το ανοσοποιητικό σύστημα. Συνολικά, το 66,5% των ατόμων συμφώνησαν ότι δεν υπάρχει θεραπεία για το HIV / AIDS και το 72,0% των ατόμων απάντησε ότι το HIV / AIDS δεν μπορεί να μεταδοθεί μέσω σάλιου, ενώ μόλις το 20,5% των μαθητών θεώρησε ότι είναι απαραίτητο να απομονώσουν τα μολυσμένα άτομα από το γενικούς δημόσιους χώρους.

Σε παρόμοια μελέτη των Thakuri & Thapa (2018) όπου επίσης αξιολογήθηκαν οι γνώσεις, οι στάσεις και οι αντιλήψεις σχετικά με το HIV / AIDS μεταξύ των μεταπτυχιακών φοιτητών του Πανεπιστημίου της περιοχής Πούνε της Ινδίας, τα ευρήματα δείχνουν ότι όλοι οι φοιτητές είχαν ακούσει για τον ιό HIV / AIDS. Η κοινή πηγή πληροφοριών ήταν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης 70,8%. Περίπου το 79% των φοιτητών γνώριζε την αιτία του ιού HIV / AIDS και το 83,4% δήλωσε την σωστή και πλήρη μορφή του HIV. Ωστόσο, υπήρξαν πολλές παρανοήσεις σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του ιού. Το 37% των φοιτητών πίστευε ότι ο ιός HIV μπορεί να μεταδοθεί από το τσίμπημα των κουνουπιών και το 16,9% ανέφερε ότι η διανομή γευμάτων με μολυσμένα άτομα μπορεί να μεταδώσει τον ιό HIV. Αξίζει να σημειωθεί πως μια σχετικά θετική στάση απέναντι στους ασθενείς με HIV / AIDS εντοπίστηκε στους φοιτητές. Παρ'όλα αυτά, περίπου το 21% των σπουδαστών αποφεύγουν τη φροντίδα ενός ατόμου θετικού σε HIV, το 25% απορρίπτει την αγορά τροφής από ένα τέτοιο άτομο και το 21% αρνείται να συνεχίσει να εργάζεται εάν ο εργαζόμενος είναι θετικός στον ιό. Συμπερασματικά, οι φοιτητές είχαν επίγνωση του HIV / AIDS και η πλειονότητα αυτών γνώριζαν τον τρόπο μετάδοσης και πρόληψης. Ωστόσο, υπήρξαν πολλές παρανοήσεις σχετικά με τον τρόπο μετάδοσης και παρατηρήθηκαν σημαντικές αποκλίσεις γνώσης, στάσης και αντίληψης.

Μόλις πρόσφατα, οι Limaye et al. (2019) προσπάθησαν να προσδιορίσουν την ευαισθητοποίηση των φοιτητών του Πανεπιστημίου της Μουμπάι στην Ινδία. Στην έρευνα συμμετείχαν 197 φοιτητές του πανεπιστημίου, 132 άνδρες και 67 γυναίκες. Οι συμμετέχοντες φάνηκε πως είχαν υψηλή γνώση (86%) και στάση (87%) σχετικά με τον ιό HIV. Μάλιστα, δεν υπήρξε σημαντική διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών συμμετεχόντων στη στάση και στη γνώση, εκτός από μία ερώτηση που αφορούσε τη γνώση σχετικά με τη μετάδοση του HIV μέσω του θηλασμού στο παιδί. Η παρούσα μελέτη δείχνει ότι δεν υπάρχουν παρερμηνείες ή αρνητικές αντιλήψεις σχετικά με τον ιό HIV στους φοιτητές.

Σε αντίθεση με τις παραπάνω μελέτες, η περιγραφική διατομεακή μελέτη των Subbarao & Akhilesh (2017) αξιολόγησε την τη γνώση, την ευαισθητοποίηση και τη στάση των φοιτητών σχετικά με τα ΣΜΝ εκτός από τον ιό HIV. Συνολικά συμμετείχαν 350 σπουδαστές από διάφορα εξάμηνα και ζητήθηκε από αυτούς να συμπληρώσουν ένα ανώνυμο ερωτηματολόγιο. Στην μελέτη αυτή συμμετείχαν διακόσιοι πενήντα έξι (73%) φοιτητές και 94 (27%) φοιτήτριες. Οι 313 (90%) φοιτητές είχαν ακούσει για σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις και 223 (64%) φοιτητές είχαν ακούσει για τα ΣΜΝ εκτός του HIV. Το 99% των σπουδαστών γνώριζε για τον ιό HIV, αλλά λιγότερο από το 50% των μαθητών γνώριζαν για άλλα ΣΜΝ. Οι εκπαιδευτικοί, το Διαδίκτυο και τα ΜΜΕ ήταν η πηγή πληροφοριών για τους περισσότερους συμμετέχοντες, ενώ σχεδόν το 75%

των σπουδαστών γνώριζε τους τρόπους μετάδοσης των ΣΜΝ. Λιγότερο από το 50% των συμμετεχόντων γνώριζαν τα συμπτώματα των ΣΜΝ και των επιπλοκών τους. Επίσης η στάση των σπουδαστών απέναντι στη σεξουαλική υγεία και την πρόληψη των ΣΜΝ ήταν μεταβλητή. Τα ευρήματα της μελέτης δείχνουν ότι είναι σημαντικό να πληροφορούνται οι μαθητές για τη σεξουαλική υγεία και τις ασφαλείς σεξουαλικές πρακτικές, καθώς θα συμβάλλει κατά πολύ στην πρόληψη και τον έλεγχο των ΣΜΝ. Επίσης, με τον τρόπο αυτό μπορούν να προληφθούν οι νοσηρότητες και οι επιπλοκές που σχετίζονται με τα ΣΜΝ.

Στην Τουρκία, όπως αναφέρεται στη μελέτη των Eksi & Kömürçü (2014), η εκπαίδευση φοιτητών σχετικά με τα ΣΜΝ είναι ελλιπής. Συγκεκριμένα, στη μελέτη τους οι ερευνητές επιχείρησαν να προσδιορίσουν το επίπεδο γνώσεων των πρωτοετών φοιτητών για τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες. Ο πληθυσμός της μελέτης αποτελείται από 888 πρωτοετείς φοιτητές στα τμήματα επιστημών και κοινωνικών επιστημών στο Πανεπιστήμιο του Μαρμαρά της Τουρκίας, Το 52% των φοιτητών ήταν γυναίκες και το 43% ήταν άνδρες και η μέση ηλικία ήταν $20,39 \pm 1,94$. Επιβεβαιώθηκε ότι οι φοιτητές έλαβαν πληροφορίες σχετικά με τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες μέσω βιβλίων, εφημερίδων, περιοδικών (79,3%), ραδιοφώνου / τηλεόρασης (61,6%), εκπαίδευσης σε σχολεία (19,3%) και υγειονομικού προσωπικού (15,2%). Όταν ερωτήθηκε η καταλληλότητα της εκπαίδευσης, μόνο το 16% των μαθητών βρέθηκε να έχει ανεπαρκή εκπαίδευση σχετικά με τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες. Όταν ερωτήθηκαν για τα συμπτώματα των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών, η απάντηση ήταν "κολπική ουρήθρα" (55%), "κονδυλώματα / τραύματα / έλκος στην περιοχή των γεννητικών οργάνων" (48,1%), "μπορεί να είναι ασυμπτωματική" (28,9%) και "Κοιλιακό άλγος, λιγότερα, κόπωση" (15,7%). Συνολικά, το 66,1% των μαθητών δήλωσαν ότι επιθυμούν να ενημερωθούν στο πανεπιστήμιο για τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες. Με βάση τα αποτελέσματα και αυτής της μελέτης, διαπιστώνεται ότι η εκπαίδευση που παρέχεται στους φοιτητές για τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες δεν είναι επαρκής και οι περισσότεροι από τους φοιτητές επιθυμούν να λάβουν εκπαίδευση σχετικά με τα ΣΜΝ κατά τη διάρκεια της πανεπιστημιακής εκπαίδευσής τους.

Στην Κίνα, η μελέτη των Tung et al. (2013) ήταν η πρώτη μελέτη η οποία σύγκρινε τις γνώσεις, τις στάσεις, τις σεξουαλικές συμπεριφορές και τις πηγές πληροφόρησης για τον ιό HIV και ΣΜΝ καθώς και τη διερεύνηση της συσχέτισης μεταξύ πηγών πληροφοριών και τις σχετικές γνώσεις για το AIDS και τα ΣΜΝ, μεταξύ 608 Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν στην Κίνα και Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν στο εξωτερικό (Ηνωμένες Πολιτείες). Οι Κινέζοι φοιτητές στις Ηνωμένες Πολιτείες σημείωσαν υψηλότερα αποτελέσματα σε θέματα γνώσης σχετικά με το AIDS και τα ΣΜΝ και της συνειδητοποίησης των προσωπικών κινδύνων. Οι περισσότεροι φοιτητές στις

Ηνωμένες Πολιτείες έχουν λάβει πληροφορίες για το HIV / ΣΜΝ από το Διαδίκτυο και τα μέλη της οικογένειας από ότι οι φοιτητές στην Κίνα. Τα παραδοσιακά μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι εκπαιδευτικοί είχαν ισχυρότερη σχέση με τις γνώσεις που σχετίζονται με τον ιό HIV, την ηλικία κατά την πρώτη σεξουαλική επαφή αλλά και τον αριθμό των σεξουαλικών συντρόφων και στα δύο δείγματα από ό, τι άλλες πηγές. Σε γενικές γραμμές, η έρευνα αποκάλυψε μέτριες γνώσεις και στις δύο ομάδες.

Τρία χρόνια μετά, οι Kuete et al. (2016) επιχειρήσουν να υπογραμμίσουν το φάσμα των διαφορών στη γνώση, τη στάση και τη συμπεριφορά 434 σεξουαλικά ενεργών Κινέζων φοιτητών ιατρικής σχετικά με το HIV / AIDS και τα ΣΜΝ. Στην έρευνα αυτή συμμετείχαν 157 ξένοι φοιτητές που συμμετείχαν στο αγγλικό πρόγραμμα σπουδών ιατρικής και 277 Κινέζοι φοιτητές ιατρικής που είχαν ενεργή σεξουαλική δραστηριότητα (φοιτητής που είχε ή έχει επί του παρόντος σεξουαλικό σύντροφο). Οι Κινέζοι φοιτητές κατέγραψαν υψηλό επίπεδο γνώσης σε σύγκριση με τους ξένους, ενώ υπήρξαν πολλές παρερμηνείες, σύγχυση και φόβος μεταξύ των δύο ομάδων. Το υπόβαθρο των σπουδαστών και η σεξουαλική δραστηριότητα επηρέασαν έντονα τη στάση και τη συμπεριφορά τους απέναντι σε άτομα που έχουν μολυνθεί από τον ιό HIV και τα ΣΜΝ.

Στη Μαλαισία, η μελέτη των Talwar & Rahman (2015) αποκάλυψε μάλιστα πως το φύλο παίζει σημαίνοντα ρόλο στη γνώση των νέων σχετικά με το HIV/AIDS. Συγκεκριμένα, σκοπός της μελέτης ήταν να εκτιμηθεί το επίπεδο των γνώσεων που σχετίζονται με το HIV μεταξύ των φοιτητών πανεπιστημίων που χρησιμοποιούν την κλίμακα HIV-KQ-18 και έτσι να προσδιοριστεί μια σχέση μεταξύ των επιλεγμένων δημογραφικών μεταβλητών και της γνώσης του HIV. Η μελέτη διεξήχθη μεταξύ 405 φοιτητών εγγεγραμμένων σε ένα πανεπιστήμιο της Μαλαισίας και η κλίμακα HIV-KQ-18 χρησιμοποιήθηκε για τη μέτρηση των βασικών γνώσεων των συμμετεχόντων σχετικά με τον ιό HIV, τους τρόπους μετάδοσης και πρόληψης. Η μελέτη έδειξε ότι η πλειοψηφία των μαθητών (64%) είχε επαρκείς γνώσεις σχετικά με το HIV. Αναφορικά με τα κοινωνικο-δημογραφικά στοιχεία, σημειώθηκε ότι οι μαθητές μικρότερης ηλικίας, άνδρες και από τη Σχολή Επιστημών ήταν οι μεταβλητές που σχετίζονταν με υψηλότερες βαθμολογίες γνώσης για το HIV. Ουσιαστικά, τα ευρήματα από τη μελέτη δείχνουν σημαντικές διαφορές στη γνώση του HIV σχετικά με το φύλο, επιδεικνύοντας την ανάγκη διεξαγωγής περισσότερων μελετών με βάση το φύλο.

Την ίδια χρονιά, στην Ταϊβάν, οι Tung et al. (2015) πραγματοποίησαν συγχρονική έρευνα με σκοπό να συγκρίνουν νεαρές ενήλικες γυναίκες και νεαρούς ενήλικες άνδρες για να εξάγουν συμπεράσματα σχετικά με την ανάπτυξη στρατηγικών παρέμβασης σεξουαλικής εκπαίδευσης

των εφήβων, μέσω της διερεύνησης των γνώσεων τους σχετικά με το HIV/AIDS. Η μελέτη διεξήχθη με τη χρήση ενός δομημένου ερωτηματολογίου σε δύο πανεπιστήμια της Ταϊπέι της Ταϊβάν. Οι ερευνητές διαπίστωσαν πως το επίπεδο των συνολικών γνώσεων και συμπεριφορών για το HIV/AIDS μεταξύ των φοιτητών στην Ταϊβάν ήταν μέτρια. Για παράδειγμα, οι συμμετέχοντες γνώριζαν πολύ λίγα σχετικά με τη διάδοση του ιού από μολυσμένο σπέρμα, ενώ είχαν παρερμηνείες σχετικά με τα κουνούπια ως τρόπος μετάδοσης του HIV. Τα στοιχεία επίσης αποκάλυψαν μια σημαντική διαφορά στη γνώση σχετικά με το HIV / AIDS μεταξύ ανδρών και γυναικών, με τις γυναίκες να είναι πιο ενημερωμένες από τους άνδρες, ιδιαίτερα σε θέματα που αφορούν τη μετάδοση, τα γεγονότα και τον προσωπικό ρίσκο. Παράλληλα, οι γυναίκες φοιτήτριες στη μελέτη αυτή είχαν περισσότερες θετικές γενικές αντιλήψεις για το HIV / AIDS από τους άνδρες φοιτητές. Οι συμμετέχοντες στη μελέτη αυτή βασίζονται στα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης και στο Διαδίκτυο ως πρωταρχικές πηγές πληροφοριών για το HIV, με τα μέλη της οικογένειας, οι φίλοι / γείτονες και οι επαγγελματίες υγείας να είναι οι λιγότερο αναγνωρισμένες πηγές πληροφοριών σχετικά με το HIV. Αξίζει να σημειωθεί πως οι εκπαιδευτικοί σχολείων ήταν η πιο σημαντική πηγή γνώσεων και στάσεων σχετιζόμενων με το HIV για τους φοιτητές και των δύο φύλων.

Στο Ιράν, ομοίως, η δια-τμηματική μελέτη των Dehghani et al. (2015) στοχεύει στη διερεύνηση της συνείδησης και των στάσεων των μαθητών του Λυκείου σχετικά με τη μόλυνση από τον ιό HIV / AIDS στην πόλη Shiraz του Ιράν. Η μελέτη διεξήχθη μεταξύ 102 μαθητών, που επιλέχθηκαν από έξι λύκεια της περιοχής. Όπως έδειξαν τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης, το 55% των συμμετεχόντων ήταν άνδρες και η πλειοψηφία τους ήταν περίπου 17-18 ετών. Οι γενικές γνώσεις των συμμετεχόντων σχετικά με τον ιό HIV ήταν σε μέτριο επίπεδο. Ωστόσο, δεν είχαν επαρκή γνώση των σχετικών τρόπων μετάδοσης και των κυριότερων αιτιών του ιού. Οι μαθητές που είχαν επιλέξει τις βιολογικές επιστήμες γνώριζαν περισσότερο αυτό το θέμα από τους άλλους μαθητές. Επιπλέον, η πλειοψηφία των μαθητών είχε πολύ θετική στάση απέναντι στους ασθενείς με AIDS και επιβεβαίωσε το δικαίωμά τους να ζουν και να χρησιμοποιούν όλες τις εγκαταστάσεις. Ωστόσο, ένα μεγάλο ποσοστό των μαθητών αρνήθηκε να μοιραστεί μια θέση ή προσωπικά αντικείμενα με αυτούς τους ασθενείς. Σύμφωνα με τα ευρήματα αυτής της μελέτης, σχεδόν όλοι οι μαθητές είχαν υψηλό επίπεδο γενικών πληροφοριών για τον ιό HIV. Ωστόσο, δεδομένου των χαμηλών επιπέδων ενημέρωσης και γνώσης των μαθητών σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του ιού HIV, η διαχείριση των σχετικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων αποτελεί επείγουσα ανάγκη να διορθωθούν οι παρερμηνείες των μαθητών σχετικά με τους ασθενείς με HIV και να βελτιωθούν οι γνώσεις τους από αυτή την άποψη.

Στο Ιράκ, στην μόλις πρόσφατα δημοσιευμένη μελέτη των Naif et al. (2020) σκοπός είναι η αξιολόγηση της γνώσης και της ευαισθητοποίησης σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS μεταξύ των φοιτητών. Αυτή η συγχρονική μελέτη διεξήχθη σε 506 φοιτητές από δύο πανεπιστήμια του Ιράκ και περιελάμβανε 506 φοιτητές. Από αυτούς, 341 ήταν γυναίκες με μέση ηλικία $22,38 \pm 4,99$ έτη και 165 ήταν άντρες με μέση ηλικία $22,38 \pm 4,99$ έτη. Τα στοιχεία αποκάλυψαν ότι οι συμμετέχοντες, ανεξάρτητα από το φύλο τους, σε συγκεκριμένες ερωτήσεις είχαν διαφορετικά επίπεδα (υψηλή, μέτρια και χαμηλή) γνώσης και ευαισθητοποίησης σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS. Ένα υψηλό επίπεδο παρατηρήθηκε με τον αιτιολογικό παράγοντα του AIDS και τη μετάδοσή του μέσω της μετάγγισης αίματος, της μη προστατευμένης σεξουαλικής επαφής και της κοινής χρήσης της βελόνης. Ωστόσο, παρατηρήθηκε ένα μέτριο επίπεδο όσον αφορά την προγενέστερη προγενέστερη μετάδοση του HIV, την κοινή χρήση μιας οδοντόβουρτσας ή μιας ξυριστικής μηχανής. Παράλληλα, υπήρξε ανεπαρκής ή χαμηλή γνώση και ευαισθητοποίηση σχετικά με τον ιό HIV διαμέσου του θηλασμού, κατά τη γέννηση και τη διαθεσιμότητα εμβολίων, ενώ τα επίπεδα γνώσης και ευαισθητοποίησης των γυναικών ήταν σημαντικά υψηλότερα από των ανδρών. Σύμφωνα με τα ευρήματα της μελέτης, η γενική γνώση και η ευαισθητοποίηση σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS ήταν αρκετή στους ιρακινούς φοιτητές.

Όσον αφορά τις παρεμβάσεις με σκοπό τη βελτίωση των γνώσεων των νέων σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS, στη μελέτη τους οι Vakili et al. (2015) αποσκοπούσαν στη βελτίωση αυτής της γνώσης με σκοπό την αλλαγή της στάσης των μαθητών από την πρόληψη πρώτου επιπέδου, δηλαδή την εκπαίδευση σχετικά με τη νόσο HIV / AIDS και τον τρόπο πρόληψης της χρήσης της διάλεξης, του εγχειριδίου εκπαίδευσης και των ταυτόχρονων μεθόδων εφαρμόζοντας ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα παρέμβασης. Επιλέχθηκαν 7 σχολεία τυχαία μεταξύ διαφορετικών εκπαιδευτικών περιοχών της πόλης Mashhad του Ιράν. Από αυτά τα σχολεία, επιλέχθηκαν 650 μαθητές και χωρίστηκαν σε 4 ομάδες: 1) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με διάλεξη, 2) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με βιβλίο-οδηγό, 3) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με διάλεξη και οδηγό, 4) Ομάδα που δεν έλαβε εκπαίδευση (ομάδα ελέγχου). Πρώτον, αξιολογήθηκαν οι βασικές γνώσεις και η στάση των μαθητών για το AIDS. Στη συνέχεια, σχεδιάστηκαν οι εκπαιδευτικές τους ανάγκες και το πρόγραμμα σπουδών, και 2 εβδομάδες μετά τη διδασκαλία, αξιολογήθηκαν οι γνώσεις και οι στάσεις των μαθητών. Τα αποτελέσματα της τρέχουσας μελέτης έδειξαν ότι μετά την εκπαιδευτική παρέμβαση εντοπίζεται μια σημαντική αύξηση των μέσων βαθμών γνώσης και συμπεριφοράς των εκπαιδευόμενων, αντικατοπτρίζοντας τη θετική επίδραση της παρέμβασης στην προαγωγή της γνώσης και της στάσης. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, η εκπαίδευση με

διάλεξη και τα βιβλία - οδηγοί όταν χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα είναι μία από τις καλύτερες μεθόδους για την αύξηση της γνώσης των μαθητών σχετικά με το HIV / AIDS.

Στο Μπαγκλαντές, μια άλλη συγχρονική μελέτη, των Mou et al. (2015) σκοπός ήταν η αξιολόγηση των γνώσεων και των αντιλήψεων των ΣΜΝ, του HIV / AIDS και της αναπαραγωγικής υγείας των νέων γυναικών – φοιτητριών (19-27 ετών). Η μελέτη διεξήχθη μεταξύ 402 γυναικών φοιτητριών από επτά πανεπιστήμια στη Ντάκα του Μπαγκλαντές. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν μέσω προσωπικών συνεντεύξεων χρησιμοποιώντας ένα δομημένο ερωτηματολόγιο σχετικά με τις κοινωνικοδημογραφικές πληροφορίες, τις γνώσεις και τις αντιλήψεις για τα ΣΜΝ, το HIV / AIDS και την αναπαραγωγική υγεία, με την πλειοψηφία των συμμετεχόντων ήταν νέες, άγαμες, προπτυχιακές φοιτήτριες. Οι περισσότερες από τις συμμετέχουσες ανέφεραν ότι γνώριζαν για τα ΣΜΝ (79%) και το HIV / AIDS (66%). Ωστόσο, η γνώση σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης και πρόληψης των ασθενειών ήταν ανεπαρκής. Το HIV / AIDS θεωρήθηκε από το 90% ως απειλή για τη δημόσια υγεία στο Μπαγκλαντές, κυρίως λόγω του αναλφαριθμισμού (76%), της αυξημένης θνησιμότητας (20%), της ύπαρξης επικίνδυνης σεξουαλικής συμπεριφοράς (18%) και της επιθετικότητας του δυτικού πολιτισμού (%). Περίπου το 65% των συμμετεχόντων ανέφερε ότι το AIDS μπορεί να προληφθεί από την ασφαλή σεξουαλική πράξη, το 55% ανέφερε την πρόληψη μέσω της διαφύλαξης των θρησκευτικών αξιών και της ηθικής εκπαίδευσης και το 59% ανέφερε ότι η εκπαίδευση για το AIDS θα βοηθήσει στην αποτροπή της μετάδοσης. Συμπερασματικά, παρόλο που η πλειοψηφία των νεαρών φοιτητριών από το Μπαγκλαντές ανέφερε ότι γνώριζαν για το HIV / AIDS, οι γνώσεις τους σχετικά με τη μετάδοση και την πρόληψη των ασθενειών ήταν ελλιπείς. Οι στρατηγικές για τη δημιουργία εκπαίδευσης για την αναπαραγωγική υγεία που απευθύνεται σε νέους φοιτητές και νέες φοιτήτριες είναι απαραίτητες για την πρόληψη των ΣΜΝ και του HIV / AIDS.

Οι Sarma et al. (2017) επιχειρήσαν να κατανοήσουν τον αντίκτυπο που θα είχε η εισαγωγή στο εθνικό πρόγραμμα σπουδών του Μπαγκλαντές ένα πρόγραμμα πρόληψης του HIV στους μαθητές. αξιολογώντας τις γνώσεις, συμπεριφορές και συμπεριφορές που σχετίζονται με τον ιό του HIV/ AIDS , μεταξύ των μαθητών. Συνολικά, ερωτήθηκαν 1.381 μαθητές, ηλικίας 13-18 ετών. Τα αποτελέσματα της μελέτης έδειξαν πως ένα σημαντικό υψηλό ποσοστό των μαθητών που παρακολούθησε το πρόγραμμα πρόληψης HIV / AIDS, κατέδειξε καλύτερη γνώση και λιγότερες παρανοήσεις σχετικά με τη μετάδοση και την πρόληψη του HIV. Το ίδιο προέκυψε και για τη στάση τους απέναντι σε ανθρώπους που ζουν με HIV. Συνολικά, οι παρεμβάσεις δημιούργησαν θετικό αντίκτυπο στους μαθητές, οι οποίοι είναι οι τελικοί αποδέκτες πληροφοριών σχετικά με το HIV / AIDS.

Στην Ταϊλάνδη, οι Khumsaen, & Stephenson (2017) στη μελέτη τους διερευνούν τις σχέσεις των πεποιθήσεων για τον ιό HIV / AIDS, την αυτο-αποτελεσματικότητα για τις προληπτικές συμπεριφορές του AIDS, την αντίληψη του HIV ως χρόνιας νόσου και τις συμπεριφορές κινδύνου για τον ιό HIV σε νεαρούς άντρες της Ταϊλάνδης που έχουν σεξουαλική επαφή με άνδρες. Από τους 542 των συμμετεχόντων, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων ήταν 21 ετών και φοιτητές. Οι ομοφυλόφιλοι νεαροί άνδρες με υψηλή αυτοεκτίμηση έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιδοθούν σε ασφαλέστερες σεξουαλικές επαφές και να μειώσουν τους κινδύνους του HIV / AIDS. Όπως αναμενόταν, τα άτομα με εμπιστοσύνη στην ικανότητα πρόληψης του HIV / AIDS ήταν πιο πιθανό να εφαρμόζουν με συνέπεια τις ασφαλή σεξουαλικές συμπεριφορές. Τα ευρήματα της μελέτης υποστηρίζουν την ιδέα ότι η αυτο-αποτελεσματικότητα θα μπορούσε να συνδέεται με τις ασφαλέστερες σεξουαλικές συμπεριφορές. Θα μπορούσε επίσης να είναι ο σημαντικός παράγοντας που είναι απαραίτητος για την τροποποίηση των συμπεριφορών κινδύνου για τον ιό HIV. Τα αποτελέσματα αυτής της μελέτης επίσης δείχνουν ότι η βελτίωση της αυτο-αποτελεσματικότητας, ιδίως για τη διαπραγμάτευση πρακτικών ασφαλέστερων σεξουαλικών επαφών μεταξύ των νέων ομοφυλόφιλων ανδρών, μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της μετάδοσης του HIV σε αυτό τον πληθυσμό στην Ταϊλάνδη.

Αντιστοίχως, στη Βιρμανία, οι Pham et al. (2018) στη μελέτη τους επιχειρούν να εκτιμήσουν τον επιπολασμό των εξετάσεων για τον ιό HIV και να εξετάσουν τη σχέση μεταξύ της αυτοεκτίμησης του ελέγχου του ιού HIV και της αυτοαναφερόμενης συμπεριφοράς εξέτασης του ιού HIV μεταξύ των νέων ομοφυλόφιλων ανδρών ηλικίας 18-24 ετών. Η μελέτη υλοποίησε μια συνδυασμένη κοινοτική εκπαίδευση από ομότιμους και κλινική παρέμβαση για τη βελτίωση της υγείας των ομοφυλόφιλων νεαρών ανδρών. Οι παρεμβάσεις υλοποιήθηκαν για έξι μήνες από τον Οκτώβριο του 2014 και τα δεδομένα για τη μελέτη αξιολόγησης συλλέχθηκαν από τον Απρίλιο έως τον Ιούνιο του 2015. Οι 585 συμμετέχοντες, οι οποίοι αυτοπροσδιορίζονται ως ομοφυλόφιλοι ηλικίας 18-24 ετών, ζουν σε έξι αστικές περιοχές (Patheingyi, Mawlamyine, Bago, Kalay, Magway και Thanlyin) της Μιανμάρ της Βιρμανίας και ανέφεραν ότι είχαν σεξουαλική επαφή με άλλους άνδρες τους τελευταίους έξι μήνες. Τα ευρήματα από τη μελέτη αυτή δείχνουν ότι η αυτο-αποτελεσματικότητα του ελέγχου του ιού HIV συσχετίζεται θετικά με τη συμπεριφορά δοκιμής του HIV σε ομοφυλόφιλους άνδρες ηλικίας 18-24 ετών. Συμπερασματικά, τα ευρήματα αναδεικνύουν μια θετική συσχέτιση μεταξύ της αυτο-αποτελεσματικότητας και της πρόσληψης των εξετάσεων HIV, υποδεικνύοντας μια πιθανή αιτιακή σχέση.

Στο Κουβέιτ, σκοπός της έρευνας των Alhasawi et al. (2019) ήταν η αξιολόγηση των γνώσεων, της ευαισθητοποίησης και των αντιλήψεων σχετικά με τον ιό HIV / AIDS μεταξύ των 346

μαθητών λυκείου. Η μελέτη αυτή υπογραμμίζει την υψηλή συνειδητοποίηση της νόσου μεταξύ των μαθητών, αλλά δείχνει επίσης κάποια σημαντικά κενά στην πλήρη κατανόηση της νόσου μεταξύ του πληθυσμού. Συγκεκριμένα, η μελέτη αυτή αποκάλυψε ότι οι μαθητές είχαν γνώση σχετικά με τη φύση και τον τρόπο μετάδοσης του HIV / AIDS, καθώς το 93,9% των ερωτηθέντων γνώριζε ότι η σεξουαλική επαφή είναι μέσο μετάδοσης, αλλά χρειαζόνταν μια πιο λεπτομερή κατανόηση της νόσου για να αποφευχθεί ο στιγματισμός και η διάκριση ενός προσβεβλημένου ατόμου. Υπήρχαν κάποια κενά στην κατανόηση της νόσου μεταξύ των νέων, αφού οι περισσότεροι από τους μισούς συμμετέχοντες (54,1%) θεώρησαν ότι ένα άτομο που μολύνεται από τον ιό HIV μπορεί να επιβιώσει για πολλά χρόνια χωρίς συμπτώματα και το 52,6% έδειξε ότι ένα μολυσμένο άτομο μπορεί να παραμείνει εκτός νοσοκομείου χωρίς να χρειάζεται απομόνωση.

Οι Ασιάτες μαθητές φαίνεται πως έχουν αρκετά καλές γνώσεις σχετικά με το HIV/AIDS. Συγκεκριμένα, οι Gupta et al. (2013) επιχείρησαν να προσδιορίσουν τις γνώσεις μεταξύ των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με το HIV / AIDS και να υποβάλλουν προτάσεις για την εκπαίδευση του HIV / AIDS στα σχολεία. Οι ερευνητές πραγματοποίησαν μια διατομεακή μελέτη μεταξύ των μαθητών σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της πόλης Lucknow στην Ινδία. Συνολικά 215 μαθητές, τόσο αγόρια όσο και κορίτσια, συμμετείχαν στη μελέτη. Σε αυτή τη μελέτη, για την πλειονότητα των μαθητών (85%), η πηγή πληροφοριών για το HIV / AIDS ήταν η τηλεόραση. Όσον αφορά τις γνώσεις σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του HIV / AIDS μεταξύ των κοριτσιών, το 95,1% δήλωσε ότι μεταδίδεται μέσω της σεξουαλικής επαφής χωρίς προφυλάξεις. Στη μελέτη αυτή παρατηρείται ότι η γνώση των μαθητών ήταν αρκετά ικανοποιητική για τις περισσότερες από τις μεταβλητές όπως οι τρόποι μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένης της μετάδοσης του ιού από τη μητέρα σε παιδί.

Λίγα χρόνια αργότερα, η μελέτη του Othman (2015) διαπίστωσε τα ίδια αποτελέσματα όσον αφορά το επίπεδο των γνώσεων των μαθητών. Η μελέτη αυτή είχε σκοπό την εκτίμηση της γνώσης σχετικά με το HIV / AIDS μαθητών γυμνασίου και τη διερεύνηση της συσχέτισης μεταξύ των κοινωνικο-δημογραφικών χαρακτηριστικών των μαθητών γυμνασίου και του βαθμού γνώσης τους για το HIV / AIDS. Η μελέτη διεξήχθη σε 437 μαθητές από τρία σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της πόλης Erbil του Κουρδιστάν από τον Φεβρουάριο έως τον Απρίλιο του 2014. Το ηλικιακό εύρος των μαθητών ήταν μεταξύ 14 και 21 ετών. Όλοι οι μαθητές είχαν ακούσει για το AIDS όπου περίπου τα δύο τρίτα των μαθητών είχαν ακούσει από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης όπως η τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Και στη μελέτη αυτή, το 45% των μαθητών διέθετε καλές γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS, ωστόσο το 43,7% είχε μέτρια γνώση, ενώ μόνο το 11,2% είχε ελλιπή γνώση. Μάλιστα, η υψηλή κοινωνικοοικονομική κατάσταση των μαθητών συσχετίστηκε

σημαντικά με υψηλά ποσοστά γνώσης σχετικά με το HIV / AIDS. Τα ερευνητικά αποτελέσματα δείχνουν πως το συνολικό ποσοστό γνώσεων σχετικά με το HIV / AIDS μεταξύ των μαθητών λυκείου ήταν υψηλό, ενώ τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά των μαθητών φαίνεται πως επηρεάζουν τις γνώσεις τους για τον ιό HIV / AIDS.

Πίνακας 2: Παράμετροι και αποτελέσματα μελετών στην Ασία.

Μελέτες	Χώρα	Πληθυσμός	Μέθοδος Ανάλυσης	Αποτελέσματα
Haroun et al. (2016)	Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	2.294 φοιτητές (406 άνδρες και 1.888 γυναίκες) από τέσσερα πανεπιστήμια σε τρεις διαφορετικές Περιοχές των Αραβικών Εμιρατών	Ερωτηματολόγιο	Η συνολική μέση βαθμολογία γνώσης του HIV/AIDS ήταν 61%.
Joshi et al. (2013)	Ινδία	97 φοιτητές (52 άνδρες και 45 γυναίκες)	Ερωτηματολόγιο	Όλοι οι μαθητές είχαν επίγνωση του HIV / AIDS όσον αφορά τον ορισμό και την αιτιώδη συνάφεια.
Gupta et al. (2013)	Ινδία	215 μαθητές	Ερωτηματολόγιο	Παρατηρήθηκε ότι η γνώση των μαθητών ήταν αρκετά ικανοποιητική για τις περισσότερες από τις μεταβλητές όπως οι τρόποι μετάδοσης.
Chowdury et al. (2018)	Ινδία	400 φοιτητών 257 (64,2%) ήταν άνδρες και 143 (35,7%) ήταν γυναίκες)	Ερωτηματολόγιο	Η πλειοψηφία των φοιτητών (97,2%) δήλωσε ότι γνωρίζει τον ιό HIV / AIDS.
Thakuri &Thapa (2018)	Ινδία	432 μεταπτυχιακοί φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Όλοι οι μαθητές είχαν επίγνωση του HIV / AIDS. Η πλειονότητα αυτών γνώριζαν τη διαδρομή μετάδοσης και πρόληψης.
Limaye et al. (2019)	Ινδία (Μουμπάι)	197 φοιτητές (132 άνδρες και 67 γυναίκες)	Ερωτηματολόγιο	Υψηλή γνώση (86%) και στάση (87%) σχετικά με τον ιό HIV,ότι δεν υπάρχουν παρερμηνείες ή αρνητικές αντιλήψεις σχετικά με τον ιό HIV στους φοιτητές.

Subbarao & Akhilesh (2017)	Ινδία	350 σπουδαστές από διάφορα εξάμηνα(256 (73%) φοιτητές και 94 (27%) φοιτήτριες)	Ανώνυμο ερωτηματολόγιο	313 (90%) φοιτητές είχαν ακούσει για σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις (STIs) και 223 (64%) φοιτητές είχαν ακούσει για ΣΜΝ εκτός από HIV. Το 99% των σπουδαστών γνώριζε για τον ιό HIV, όπου λιγότερο από το 50% των μαθητών γνώριζαν για άλλα ΣΜΝ. Σχεδόν το 75% των σπουδαστών γνώριζε τους τρόπους μετάδοσης των ΣΜΝ.
Eksi & Kömürcü (2014)	Τουρκία (Μαρμαρά)	888 πρωτοετείς φοιτητές (52% των φοιτητών ήταν γυναίκες και το 43% ήταν άνδρες και η μέση ηλικία ήταν $20,39 \pm 1,94$.)	Ερωτηματολόγιο	Μόνο το 16% των μαθητών βρέθηκε να έχει ανεπαρκή εκπαίδευση σχετικά με τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες.
Tung et al. (2013)	Κίνα	608 Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν στην Κίνα και Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν στις Ηνωμένες Πολιτείες	Ερωτηματολόγιο	Οι Κινέζοι φοιτητές στις Ηνωμένες Πολιτείες σημείωσαν υψηλότερα αποτελέσματα σε θέματα γνώσης σχετικά με το AIDS και τα ΣΜΝ σε σχέση με τους Κινέζους φοιτητές που σπουδάζουν στη Κίνα.
Kuete et al. (2016)	Κίνα (Hubei)	434 σεξουαλικά ενεργοί Κινέζοι φοιτητές ιατρικής(157 ξένοι φοιτητές που συμμετείχαν στο αγγλικό πρόγραμμα σπουδών ιατρικής και 277 Κινέζοι φοιτητές ιατρικής που είχαν ενεργή σεξουαλική δραστηριότητα)	Ερωτηματολόγιο	Οι Κινέζοι φοιτητές κατέγραψαν υψηλό επίπεδο γνώσης σε σύγκριση με τους ξένους, ενώ υπήρξαν πολλές παρερμηνείες, σύγχυση και φόβος μεταξύ των δύο ομάδων.
Talwar & Rahman (2015)	Μαλαισία	405 φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Η μελέτη έδειξε ότι η πλειοψηφία των μαθητών (64%) είχε επαρκείς γνώσεις σχετικά με το HIV.
Tung et al. (2015)	Ταϊβάν	996 φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Το επίπεδο των συνολικών γνώσεων και συμπεριφορών για το HIV/AIDS μεταξύ των φοιτητών στην Ταϊβάν ήταν μέτρια, με τις γυναίκες να είναι πιο ενημερωμένες από τους άνδρες.
Dehghani et al. (2015)	Ιράν (Shiraz)	102 μαθητών λυκείου (55% των συμμετεχόντων ήταν άνδρες περίπου 17-18 ετών).	Ερωτηματολόγιο	Οι γενικές γνώσεις των συμμετεχόντων σχετικά με τον ιό HIV ήταν σε μέτριο επίπεδο. Ωστόσο, δεν είχαν επαρκή γνώση των σχετικών τρόπων μετάδοσης και των κυριότερων αιτιών του ιού.
Naif et al. (2020)	Ιράκ	506 φοιτητές (341 γυναίκες με μέση ηλικία $22,38 \pm 4,99$ έτη και 165 άντρες με μέση ηλικία $22,38 \pm 4,99$ έτη)	Ερωτηματολόγιο	Σύμφωνα με τα ευρήματα της μελέτης, η γενική γνώση και η ευαισθητοποίηση σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS ήταν αρκετή στους ιρακινούς φοιτητές.

Vakili et al. (2015)	Ιράν (Mashhad)	650 μαθητές Χωρίστηκαν σε 4 ομάδες: 1) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με διάλεξη, 2) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με βιβλίο-οδηγό, 3) Ομάδα που έλαβε εκπαίδευση με διάλεξη και οδηγό, 4) Ομάδα που δεν έλαβε εκπαίδευση (ομάδα ελέγχου). Πρώτον, αξιολογήθηκαν οι βασικές γνώσεις και η στάση των μαθητών για το AIDS.	Ερωτηματολόγιο	Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης έδειξαν ότι μετά την εκπαιδευτική παρέμβαση εντοπίζεται μια σημαντική αύξηση των μέσων βαθμών γνώσης και συμπεριφοράς των εκπαιδευόμενων, αντικατοπτρίζοντας τη θετική επίδραση της παρέμβασης στην προαγωγή της γνώσης και της στάσης.
Mou et al. (2015)	Μπαγκλαντές	402 γυναίκες φοιτήτριες από επτά πανεπιστήμια στη Ντάκα του Μπαγκλαντές. (19-27 ετών).	Ερωτηματολόγιο	Οι γνώσεις των νεαρών φοιτητριών από το Μπαγκλαντές σχετικά με τη μετάδοση και την πρόληψη του HIV / AIDS ήταν ελλιπείς.
Sarma et al. (2017)	Μπαγκλαντές	1.381 μαθητές, ηλικίας 13-18 ετών	Ερωτηματολόγιο	Τα αποτελέσματα της μελέτης έδειξαν πως ένα σημαντικό υψηλό ποσοστό των μαθητών που παρακολούθησε το πρόγραμμα πρόληψης HIV / AIDS που ήταν μέρος της μελέτης, κατέδειξε καλύτερη γνώση και λιγότερες παρανοήσεις σχετικά με τη μετάδοση και την πρόληψη του HIV.
Khumsaen, & Stephenson (2017)	Ταϊλάνδη	542 συμμετέχοντες, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων ήταν 21 ετών και φοιτητές, νεαροί άντρες ομοφυλόφιλοι	Ερωτηματολόγιο	Η βελτίωση της αυτο-αποτελεσματικότητας, ιδίως για τη διαπραγμάτευση πρακτικών ασφαλέστερων σεξουαλικών επαφών μεταξύ των νέων ομοφυλόφιλων ανδρών, μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της μετάδοσης του HIV.
Pham et al. (2018)	Βιρμανία (Μιανμάρ)	585 συμμετέχοντες Νέοι ομοφυλόφιλοι άνδρες ηλικίας 18-24 ετών	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα αναδεικνύουν μια θετική συσχέτιση μεταξύ της αυτοαποτελεσματικότητας και της πρόσληψης των εξετάσεων HIV, υποδεικνύοντας μια πιθανή αιτιακή σχέση.

Alhasawi et al. (2019)	Κουβέιτ	346 μαθητών λυκείου	Ερωτηματολόγιο	Οι μαθητές είχαν γνώση σχετικά με τη φύση και τον τρόπο μετάδοσης του HIV / AIDS, καθώς το 93,9% των ερωτηθέντων γνώριζε ότι η σεξουαλική επαφή είναι μέσο μετάδοσης., αλλά χρειαζόνταν μια πιο λεπτομερή κατανόηση της νόσου για να αποφευχθεί ο στιγματισμός και η διάκριση ενός προσβεβλημένου ατόμου.
Gupta et al. (2013)	Ινδία (Lucknow)	215 μαθητές (αγόρια και κορίτσια)	Ερωτηματολόγιο	Η γνώση των μαθητών ήταν αρκετά ικανοποιητική για τις περισσότερες από τις μεταβλητές όπως οι τρόποι μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένης της μετάδοσης του ιού από τη μητέρα σε παιδί.
Othman (2015)	Κουρδιστάν (Erbil)	437 μαθητές από τρία σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τον Φεβρουάριο έως τον Απρίλιο του 2014.	Ερωτηματολόγιο	45% των μαθητών διέθετε καλές γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS, ωστόσο το 43,7% είχε μέτρια γνώση, ενώ μόνο το 11,2% είχε ελλιπή γνώση.

2.3. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στην Αμερική, το 2015, τα Αμερικανικό Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων εκτίμησε ότι 1,2 εκατομμύρια άνθρωποι στις Η.Π.Α. είχαν μολυνθεί από τον ιό HIV, με τους ομοφυλόφιλους και αμφιφυλόφιλους Αφροαμερικανούς να αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο ποσοστό διαγνώσεων HIV (Andrew et al., 2018).

Ωστόσο, η μελέτη των Heads et al. (2017) διαπίστωσε πως οι γνώσεις των Αφρο-Αμερικανών φοιτητών σχετικά με τον κίνδυνο μετάδοσης του ιού και της πρόληψης τους ήταν καλές. Συγκεκριμένα, στην έρευνα συμμετείχαν 266 φοιτητές που προσλήφθηκαν από ένα πανεπιστήμιο των ΗΠΑ. Οι συμμετέχοντες ήταν κυρίως φοιτητές από την Αφρική και Αμερική που συμμετείχαν στις προσπάθειες εκπαίδευσης και πρόληψης του HIV. Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι περισσότεροι φοιτητές έχουν καλή γνώση των μεθόδων κινδύνου και πρόληψης του ιού HIV. Λίγο πάνω από τους μισούς συμμετέχοντες ήταν σε θέση να απαντήσουν σωστά τουλάχιστον το 65% των ερωτήσεων σχετικά με τον ιό HIV, ενώ λίγο πάνω από τους μισούς συμμετέχοντες γνώριζαν τη διαθεσιμότητα ενός γυναικείου προφυλακτικού και ότι οι σεξουαλικές επαφές με πολλαπλούς συντρόφους αυξάνει τον κίνδυνο μόλυνσης από HIV. Ωστόσο, υπήρχαν ορισμένα στοιχεία στο ερωτηματολόγιο που δείχνουν ότι η πλειοψηφία των φοιτητών έχει κάποιες ανακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πρόληψη και τον έλεγχο του HIV. Για παράδειγμα, η πλειοψηφία των συμμετεχόντων πιστεύει ότι η εξέταση μία εβδομάδα μετά τη σεξουαλική επαφή θα έδειχνε αν είχαν HIV. Με βάση τα αποτελέσματά λοιπόν, οι Αφρο- Αμερικανοί νεαροί ενήλικες γνωρίζουν τους κινδύνους που μπορεί να θέσει η υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ, οι επικίνδυνες συμπεριφορές σεξουαλικής ζωής και η μαριχουάνα.

Στη Λατινική Αμερική και συγκεκριμένα στη Βραζιλία οι Cruz et al. (2018) διερεύνησαν τις γνώσεις σχετικά με την αντισύλληψη και τα ΣΜΝ μεταξύ εφήβων σε δημόσια σχολεία στην πόλη Senhor do Bonfim της Bahia. Οι γονείς ήταν η κύρια πηγή πληροφοριών για τη σεξουαλικότητα για το 34,1% των μαθητών. Πάνω από τους μισούς συμμετέχοντες μαθητές δήλωσαν ότι το προφυλακτικό ήταν η καταλληλότερη μέθοδος για την αποφυγή της εγκυμοσύνης, ενώ σχεδόν όλοι οι μαθητές γνωρίζουν ότι το προφυλακτικό είναι η κατάλληλη μέθοδος για την πρόληψη ΣΜΝ. Ένα ποσοστό περίπου 38% δήλωσε ότι ενδέχεται να έχει μολυνθεί από ΣΜΝ μέσω χρήσης τουαλέτας ή / και πετσέτας.

Παράλληλα, έχουν διεξαχθεί ερευνητικές μελέτες σχετικά με τη γνώση για το HIV/AIDS σε αλλοεθνείς φοιτητές που σπουδάζουν σε πανεπιστήμια των Η.Π.Α. Μεταξύ άλλων, οι Tung et al. (2014) διερεύνησαν τις διαφορές μεταξύ των δύο φύλων στην αποτελεσματικότητα της παρέμβασης VOICES (Video Opportunities for Condom Education and Safer Sex) σχετικά με την πρόθεση χρήσης προφυλακτικού, τα αντιληπτά οφέλη, τα εμπόδια και την αυτοαποτελεσματικότητα στη χρήση προφυλακτικού αλλά και τη γνώση σχετικά με το HIV/AIDS Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν σε πανεπιστήμιο των ΗΠΑ. Οι συμμετέχοντες φοιτητές παρακολούθησαν ένα βίντεο διάρκειας 20 λεπτών με κινέζικους υπότιτλους, παρακολούθησαν μια συζήτηση μικρής ομάδας 25 λεπτών και μια διαδραστική εκπαιδευτική δραστηριότητα προφυλακτικού. Οι γυναίκες φοιτήτριες εμφάνισαν σημαντικά μεγαλύτερες μέσες βαθμολογίες των αντιληπτών οφελών και στην αυτοαποτελεσματικότητα στη χρήση προφυλακτικού, σε σύγκριση με τους άνδρες φοιτητές. Αυτά τα αποτελέσματα παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για την ανάπτυξη περισσότερο διαφοροποιημένων στρατηγικών παρέμβασης ειδικά για το φύλο για τα προγράμματα εκπαίδευσης HIV και ΣΜΝ μεταξύ των φοιτητών.

Πίνακας 3: Παράμετροι και αποτελέσματα μελετών στην Αμερική.

Μελέτες	Χώρα	Πληθυσμός	Μέθοδος	Αποτελέσματα
Heads et al. (2017)	ΗΠΑ	266 Φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι περισσότεροι φοιτητές έχουν καλή γνώση των μεθόδων κινδύνου και πρόληψης του ιού HIV.
Cruz et al. (2018)	ΗΠΑ	185 Έφηβοι	Ερωτηματολόγιο	Οι έφηβοι γνωρίζουν τις μεθόδους πρόληψης ωστόσο υπάρχει εσφαλμένη και παραμορφωμένη κατανόηση σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης.
Tung et al. (2014)	ΗΠΑ	133 Κινέζων φοιτητών που σπουδάζουν σε πανεπιστήμιο των ΗΠΑ	Ερωτηματολόγιο	Οι φοιτητές στις Ηνωμένες πολιτείες σημείωσαν υψηλότερα ποσοστά γνώσεων από τους φοιτητές στη Κίνα.

2.4. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Σήμερα, η Αφρική κατέχει την ιστορία του ρυθμού διάδοσης του HIV και του AIDS στον κόσμο. Συγκεκριμένα, η Βόρεια Αφρική, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, αποτελεί μία από τις δύο μεγαλύτερες περιοχές παγκοσμίως με την ταχύτερα αναπτυσσόμενη επιδημία του ιού HIV (Haroun et al., 2016). Ο ρυθμός αύξησης των κρουσμάτων του ιού δημιουργεί την εντύπωση ότι η αύξηση γίνεται ταχύτερη, ιδίως μεταξύ των νέων. Αυτό οφείλεται στην ιδιαίτερη προσοχή που αποδίδουν οι ερευνητές στις σεξουαλικές συμπεριφορές των νέων, διότι πριν από την εξάπλωση της επιδημίας υπήρξε ελάχιστη ενημέρωση γύρω από το θέμα, με αποτέλεσμα σήμερα, η σεξουαλικότητα να έχει γίνει αντικείμενο σημαντικών προβλημάτων δημόσιας υγείας με την αναγνωρισμένη επέκταση του AIDS τα τελευταία χρόνια (Badi et al., 2018).

Στο Μαρόκο, οι Badi et al. (2018) μελέτησαν τις γνώσεις, τις στάσεις και τη σεξουαλική συμπεριφορά των έφηβων μαθητών λυκείου. Σχεδόν όλοι οι έφηβοι μαθητές έχουν ακούσει για τη μόλυνση με HIV, με τις κύριες πηγές πληροφοριών κατά σειρά να είναι η τηλεόραση, το διαδίκτυο και το ραδιόφωνο. Επίσης, ένα μεγάλο ποσοστό των μαθητών ανέφερε πως το προφυλακτικό είναι το ισχυρότερο μέσο προστασίας από τον ιό. Ωστόσο, παρά την ευαισθητοποίησή τους, οι έφηβοι έχουν σεξουαλική συμπεριφορά υψηλού κινδύνου, καθώς σχεδόν οι μισοί από αυτούς είχαν ήδη σεξουαλική επαφή και μάλιστα ορισμένοι χωρίς προστασία. Τα ευρήματα δείχνουν ότι παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την καταπολέμηση της λοίμωξης από τον HIV, η επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά παραμένει υψηλή στους εφήβους.

Στην Αίγυπτο, οι El Fadl et al. (2019) εκτίμησαν το επίπεδο των γνώσεων που σχετίζονται με το HIV μεταξύ των προπτυχιακών οδοντιάτρων στο Πανεπιστήμιο Ain Shams (ASU) στο Κάιρο της Αιγύπτου και επιχειρήσαν να προσδιορίσουν τη στάση τους απέναντι στη θεραπεία των θετικών στον HIV ασθενών. Στη μελέτη συμμετείχαν 247 φοιτητές οδοντιατρικής τρίτου, τέταρτου και πέμπτου ακαδημαϊκού έτους. Από τα ευρήματα της μελέτης προέκυψε πως περίπου το 94% των φοιτητών οδοντιατρικής θεωρούσαν εσφαλμένα ότι οι οδοντίατροι διατρέχουν υψηλό κίνδυνο μόλυνσης από τον ιό HIV και το 47% πιστεύει ότι το σάλιο είναι μέσο για τη μετάδοσή του. Επιπλέον, η πλειοψηφία των φοιτητών δεν γνώριζε τη συσχέτιση μεταξύ του HIV και των κοινών στοματικών συμπτωμάτων όπως η από του στόματος καντιντίαση, το σάρκωμα Kaposi και η λευκοπλακία. Παρόλο που το 69% των φοιτητών ήταν πρόθυμοι να παράσχουν στοματική φροντίδα σε άτομα που είναι ασθενείς HIV, μόνο το 33% αντιλήφθηκε ότι είναι επαρκώς

ενημερωμένοι για να το κάνουν. Συμπερασματικά, οι φοιτητές οδοντιατρικής δεν ήταν επαρκώς προετοιμασμένοι να αναγνωρίζουν και να διαχειρίζονται κατάλληλα ασθενείς με HIV. Έτσι, απαιτείται καλύτερη εκπαίδευση και κατάρτιση για να αυξηθούν τα επίπεδα γνώσεων που σχετίζονται με το HIV και να βελτιωθούν οι ικανότητές τους για τη θεραπεία ασθενών που φέρουν το συγκεκριμένο ιό.

Στην Αιθιοπία της Αφρικής, οι Petros et al. (2017) επιχείρησαν να διερευνήσουν τη γνώση, τη στάση και τη συμπεριφορά των φοιτητών απέναντι στο AIDS. Συγκεκριμένα, ερωτήθηκαν 1214 μαθητές από έξι κολέγια στην Αντίς Αμπέμπα μέσω ερωτηματολογίου. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι, αν και οι φοιτητές γενικά είναι καλά ενημερωμένοι για το AIDS, υπάρχουν κενά στη γνώση τους για ορισμένες ζωτικές πληροφορίες. Ένα σχετικά χαμηλό επίπεδο συνειδητοποίησης σχετικά με ορισμένες ζωτικές πληροφορίες σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου και τους τρόπους μετάδοσης του AIDS αποκαλύφθηκε από τη μελέτη. Ομοίως, τεκμηριώθηκε η κακή συμπεριφορά και η πρακτική για την προστασία από το AIDS. Ωστόσο, η στάση τους απέναντι στη νόσο και τις προστατευτικές τους συμπεριφορές δεν ταιριάζει με το σχετικά υψηλό επίπεδο γνώσεων που έχουν για τη νόσο. Το σεξ, η θρησκεία ή η ύπαρξη μιας σχολής ή μιας άλλης σχολής δεν παρουσίασαν σημαντική διαφορά, αλλά η γνώση για το AIDS βρέθηκε να αυξάνεται με την ηλικία. Τετρακόσιοι εβδομήντα τέσσερις (39%) φοιτητές θεωρούνταν ως ομάδα υψηλού κινδύνου και 219 (18%) πίστευαν ότι το AIDS δεν είναι το πρόβλημά τους. Περισσότεροι από 315 (30%) παραδέχθηκαν ότι έχουν έναν ή περισσότερους εραστές και το υψηλότερο ποσοστό 802 (66%), ανέφεραν ότι δεν χρησιμοποίησαν καθόλου προφυλακτικό. Το ραδιόφωνο και η τηλεόραση, που ακολουθήθηκαν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ήταν οι καλύτερες πηγές πληροφοριών για το AIDS. Συμπεραίνεται ότι παρόλο που οι φοιτητές είχαν σχετικά καλύτερη πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με το AIDS, σε σύγκριση με το γενικό πληθυσμό, αυτό δεν φαίνεται να έχει επιφέρει τις απαραίτητες αλλαγές συμπεριφοράς που απαιτούνται για την προστασία από το AIDS.

Οι Addis et al. (2013) στη διατομεακή τους μελέτη επιχείρησαν να αξιολογήσουν το επίπεδο γνώσης, στάσης και πρακτικής της Εθελοντικής Συμβουλευτικής και Εξέτασης για τον ιό HIV μεταξύ των φοιτητών στη Βορειοδυτική Αιθιοπία. Η μελέτη διεξήχθη από τον Φεβρουάριο έως τον Μάιο του 2010 με τη χρήση στρωματοποιημένης δειγματοληψίας για τη συμμετοχή σπουδαστών από διαφορετικές σχολές στη μελέτη. Συνολικά 330 φοιτητές συμπλήρωσαν ένα ερωτηματολόγιο με ποσοστό απάντησης 97,3%. Τα κυριότερα ερωτήματα αφορούσαν το επίπεδο γνώσεων, στάσης και πρακτικής της Εθελοντικής Συμβουλευτικής και Εξέτασης για τον ιό HIV. Περίπου το 66,1% των συμμετεχόντων στη μελέτη ήταν άνδρες με μέση ηλικία 20 ετών. Από τους

συμμετέχοντες στη μελέτη το 86.3% γνώριζε την πρακτική Εθελοντικής Συμβουλευτικής και Εξέτασης για τον ιό HIV, το 73.3% είχε θετική στάση απέναντι σε αυτή και το 61.8% είχε λάβει Εθελοντική Συμβουλευτική και Εξέταση για τον ιό HIV στο παρελθόν. Ο φόβος των θετικών αποτελεσμάτων, του στιγματισμού και των διακρίσεων μετά τα θετικά αποτελέσματα αναφέρθηκαν ως κύριοι φραγμοί στην πρόσληψη Εθελοντικής Συμβουλευτικής και Εξέτασης. Τα ευρήματα της έρευνας αποκαλύπτουν σημαντικούς φραγμούς στην πρόσληψη της πρακτικής με σκοπό την ανάγκη λήψης στρατηγικών για τη μείωση του στίγματος και των διακρίσεων.

Στο Σουδάν, οι Elbadawi & Mirghani (2015) τα ευρήματα της μελέτης τους, η οποία διερευνά την ολοκληρωμένη και σωστή γνώση σχετικά με το HIV/AIDS των φοιτητών, δείχνουν ότι σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες φοιτητές γνώριζαν για την ασθένεια που ονομάζεται HIV/AIDS, ενώ ελάχιστοι γνώριζαν κάποιον που έχει μολυνθεί από το AIDS στην τοπική κοινότητα. Ακόμα λιγότεροι φοιτητές είχαν ολοκληρωμένη και σωστή γνώση σχετικά με τον HIV/AIDS, ωστόσο, οι άντρες φοιτητές έδειξαν ένα καλύτερο επίπεδο σε σχέση με τις γυναίκες φοιτήτριες. Επιπρόσθετα, οι μισοί φοιτητές δε γνώριζαν προληπτικά μέτρα για τον ιό HIV, σχεδόν τα δύο τρίτα είχαν παρερμηνεία σχετικά με αυτό, ενώ περίπου το ένα τρίτο δεν γνώριζε τον τρόπο μετάδοσης του HIV.

Στην Γκάνα, την ίδια χρονιά, σκοπός της συγχρονικής μελέτης του Asante (2013) ήταν να προσδιοριστεί το επίπεδο της γνώσης σχετικά με το HIV/AIDS και να διερευνηθούν οι παράγοντες που σχετίζονται με τη χρήση συμβουλών και εξέτασης για τον ιό HIV σε φοιτητές επίσης στην Γκάνα. Τα δεδομένα της μελέτης συλλέχθηκαν από δομημένα ερωτηματολόγια μεταξύ 324 φοιτητών που επιλέχθηκαν από ένα ιδιωτικό πανεπιστημιακό ίδρυμα στην Άκρα της Γκάνα. Οι ερωτηθέντες αποτελούνταν από 56,2% άνδρες και 43,8% γυναίκες ηλικίας 17 - 37 ετών. Υπήρξε σημαντική διαφορά στη γνώση του HIV/AIDS κατά φύλο, όπου οι γυναίκες είχαν περισσότερες γνώσεις σχετικά με το HIV/AIDS από τους άνδρες. Μάλιστα, υπήρχε σημαντική διαφορά στη γνώση του HIV/AIDS σύμφωνα με τις ηλικιακές ομάδες και την οικογενειακή κατάσταση του δείγματος. Περισσότεροι από τους μισούς συμμετέχοντες δεν είχαν εξεταστεί για τον ιό HIV, αν και πάνω από το 95% αυτών γνώριζαν πού μπορούσαν να αποκτήσουν έχουν πρόσβαση σε συμβουλευτικές και διαγνωστικές υπηρεσίες. Η μελέτη αποκάλυψε επίσης μια σημαντική συσχέτιση μεταξύ δημογραφικών μεταβλητών, εξετάσεων για τον ιό HIV και πρόθεσης για εξέταση στο μέλλον. Επιπρόσθετα, οι συμμετέχοντες που ήταν ανύπαντροι, ηλικίας 17-20 ετών και γνώριζαν δύο τρόπους μετάδοσης του ιού HIV, είχαν περισσότερες πιθανότητες να έχουν υποβληθεί σε εξέταση HIV. Οι άντρες ήταν πιο πιθανό να λάβουν μια εξέταση HIV στο μέλλον από ό, τι οι γυναίκες, ενώ η πλειονότητα των φοιτητών λαμβάνουν πληροφορίες για το HIV /

AIDS από έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, ωστόσο λίγοι από αυτούς έλαβαν τέτοιες πληροφορίες από το οικογενειακό τους περιβάλλον. Συμπερασματικά, οι γνώσεις μεταξύ των φοιτητών σχετικά με το HIV ήταν πολύ καλές, όμως ο έλεγχος του HIV ήταν χαμηλός.

Αντίστοιχα αποτελέσματα έδειξε και μια άλλη μελέτη επίσης των Asante & Oti-Boadi (2013) στην οποία αξιολογήθηκε η γνώση σχετικά με το HIV / AIDS σε προπτυχιακούς φοιτητές αλλά και ο τρόπος που μπορεί να χρησιμοποιηθεί η γνώση αυτή σε στρατηγικές πρόληψης του HIV στην Γκάνα. Ενώ οι φοιτητές μπορούσαν να προσδιορίσουν τους τρόπους μετάδοσης και τα μέτρα πρόληψης ήταν λιγότερο ενημερωμένοι για τα αίτια του AIDS. Η πλειοψηφία των φοιτητών ανέφερε και σε αυτή την έρευνα ότι οι πληροφορίες σχετικά με το AIDS τις είχε αποκτήσει από έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, ωστόσο λίγοι τις διέθεταν από τους γονείς. Παρόλο που το 90% των φοιτητών γνώριζε πού θα μπορούσε να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες ελέγχου και διάγνωσης του ιού, σχεδόν το μισό ποσοστό των συμμετεχόντων φοιτητών δεν είχε εξεταστεί για HIV.

Λίγα χρόνια μετά, οι Asamoaha et al. (2017) αξιολόγησαν εάν τα επίπεδα γνώσεων των νεαρών γυναικών σχετικά με το HIV / AIDS και η έκθεση σε μέσα μαζικής ενημέρωσης (τηλεόραση και ραδιόφωνο) έχουν επιρροή στις στιγματιστικές τους συμπεριφορές και ρόλο ως παράγοντα στιγματισμού έναντι ατόμων που ζουν με HIV και AIDS. Τα δεδομένα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στην έρευνα συλλέχθηκαν από την Έρευνα Πολλαπλών Δεικτών Συγκρούσεων στη Γκάνα (Multiple Indicator Cluster Survey) το 2011. Χρησιμοποιήθηκαν δυαδικές και πολλαπλές (σταδιακές) αναλύσεις λογιστικής παλινδρόμησης για να εξεταστούν οι συσχετισμοί μεταξύ της γνώσης για το HIV/AIDS, της συχνότητας έκθεσης σε μέσα μαζικής ενημέρωσης και των στιγματικών συμπεριφορών του HIV/AIDS σε νεαρές γυναίκες ηλικίας 15-24 ετών στην Γκάνα. Από τις 3573 νεαρές γυναίκες, το 80% των γυναικών ηλικίας 15-19 ετών και το 76% των γυναικών ηλικίας 20-24 ετών είχαν τουλάχιστον μια στιγματιστική συμπεριφορά έναντι των ατόμων που ζουν με το HIV/AIDS. Οι νεαρές γυναίκες με αυξημένες γνώσεις σχετικά με το HIV/AIDS και την συχνή έκθεση σε μέσα μαζικής ενημέρωσης (τηλεόραση και ραδιόφωνο) είχαν μικρότερη τάση να στιγματίζουν ή να ενεργούν ως παράγοντες στίγματος έναντι των ατόμων με HIV/AIDS. Με βάση τα ευρήματα της μελέτης, είναι εξαιρετικά σημαντικό να αυξηθούν οι γνώσεις που σχετίζονται με το HIV/AIDS και να μειωθεί ο στιγματισμός μεταξύ των νέων γυναικών στη Γκάνα μέσω της στοχοθετημένης μεταφοράς γνώσεων σχετικά με το HIV/AIDS. Η χρήση των μέσων μαζικής επικοινωνίας για την επικοινωνία των θεμάτων που αφορούν το HIV/AIDS, τον τρόπο μετάδοσής του ιού και το σχετικό στίγμα θα πρέπει να τονιστεί στις γυναίκες στη Γκάνα.

Στην Μποτσουάνα, οι Faimau et al. (2015) εξέτασαν τη γνώση για το HIV / AIDS, τη στάση απέναντι σε επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά και τον αντιληπτό έλεγχο συμπεριφοράς μεταξύ των φοιτητών της χώρας. Στη μελέτη συμμετείχαν 173 φοιτητές και 272 φοιτήτριες. Η μελέτη διαπίστωσε ότι παρόλο που σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες ταυτοποίησαν σωστά τους τρόπους μετάδοσης του HIV, εξακολουθούν να υπάρχουν παρανοήσεις σχετικά τον ιό. Αυτό περιλαμβάνει την πεποίθηση ότι οι άνθρωποι μπορούν να μολυνθούν από τον ιό HIV λόγω μαγείας και ότι μόνο άτομα που έχουν σεξουαλική επαφή με ομοφυλόφιλους μπορούν να μολυνθούν από τον ιό HIV. Μάλιστα, η πλειονότητα των φοιτητών γνώριζε διάφορους σεξουαλικούς κινδύνους. Ωστόσο, το ποσοστό των φοιτητών που ανέφεραν ότι είναι δύσκολο να ζητήσει από το σύντροφό του να χρησιμοποιήσει προφυλακτικό, εξακολουθούσε να είναι σχετικά υψηλό με βάση την υπόθεση ότι οι μαθητές γνωρίζουν τις συνέπειες της σεξουαλικής συμπεριφοράς. Επιπρόσθετα, μεγάλο ποσοστό των φοιτητών ήταν άνετοι συζητώντας για τον ιό HIV ή το σεξ και τη σεξουαλικότητα με τους φίλους ή τους συντρόφους τους, αλλά όχι με τους γονείς τους.

Στην Κένυα, η μελέτη των Mwamwenda & Kariuki (2014) αξιολόγησε το επίπεδο της γνώσης σχετικά με το HIV / AIDS στους φοιτητές του πανεπιστημίου του Ναϊρόμπι της Κένυας. Το δείγμα της μελέτης περιελάμβανε 176 γυναίκες και άνδρες συμμετέχοντες. Η τρέχουσα μελέτη αποκάλυψε υψηλό επίπεδο γνώσης σχετικά με το HIV/AIDS στους φοιτητές του Πανεπιστημίου του Ναϊρόμπι. Οι φοιτητές φαίνεται να γνωρίζουν τους τρόπους σύναψης ή μετάδοσης της νόσου. Επιπρόσθετα, οι συμμετέχοντες στην παρούσα μελέτη ανέφεραν υψηλό επίπεδο γνώσεων για τις σεξουαλικές τους σχέσεις, καθώς αναγνώρισαν την προσοχή στις σχέσεις τους με τα αγόρια / κορίτσια για να αποφύγουν το AIDS. Ένα άλλο και σημαντικό εύρημα στην τρέχουσα μελέτη είναι ότι ένα υψηλό ποσοστό (71%) δεν παραδέχτηκε την ευαισθησία του ιού HIV, δηλαδή, έχουν την αίσθηση ότι τα άτομα δεν είναι ευάλωτα στη μόλυνση από τον ιό HIV. Τα ευρήματα παραπέμπουν επίσης στο γεγονός ότι, αν και το επίπεδο γνώσεων είναι υψηλό, εξακολουθούν να υπάρχουν παρανοήσεις, για τις οποίες υπάρχει ανάγκη για πιο εξειδικευμένες προσπάθειες και στρατηγικές για την ανάσχεση της εξάπλωσης του HIV/AIDS.

Αντίστοιχα, οι Thuo et al. (2016) αξιολόγησαν τη γνώση και τη στάση των μαθητών απέναντι στη σεξουαλική συμπεριφορά αλλά και το επίπεδο των κινήτρων των εκπαιδευτικών στη διδασκαλία της εκπαίδευσης του HIV/AIDS στα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην περιοχή της ακτής της Κένυας. Τα ευρήματα έδειξαν ότι υπάρχει σχέση μεταξύ του επιπέδου των κινήτρων των διδασκόντων στη διδασκαλία της εκπαίδευσης του HIV/AIDS και της γνώσης και της στάσης των μαθητών απέναντι στη σεξουαλική συμπεριφορά. Συγκεκριμένα, το επίπεδο κινήτρων των

εκπαιδευτικών στη διδασκαλία της εκπαίδευσης για τον ιό HIV / AIDS και η στάση των μαθητών στη σεξουαλική συμπεριφορά απεικονίζουν μια θετική σχέση.

Στη Νιγηρία, αντίστοιχα, οι Abiodun et al. (2014) στη διατομεακή τους μελέτη επιχείρησαν να αξιολογήσουν το επίπεδο της γνώσης για τον ιό HIV / AIDS των νεαρών ενηλίκων και να διερευνήσουν τους παράγοντες που συσχετίζονται με την υιοθέτηση και την προθυμία να λάβουν συμβουλευτική και εξέταση του HIV. Στην έρευνα συμμετείχαν 1.250 φοιτητές, εκ των οποίων το 57,7% ήταν γυναίκες και 42,3% άντρες με ηλικία από 15 έως 32 έτη. Τα ευρήματα έδειξαν πως η συνειδητοποίηση του HIV ήταν καθολική και οι γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS ήταν πολύ υψηλές με το 97,1% των συμμετεχόντων να διαθέτουν καλή γνώση του HIV / AIDS. Η κύρια πηγή πληροφοριών για το HIV / AIDS ήταν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Υπήρξε σημαντική διαφορά στη γνώση του HIV / AIDS κατά φύλο, όπου οι άνδρες μαθητές είχαν καλύτερη γνώση σχετικά με το HIV / AIDS από τα θηλυκά. Ενώ το 95% των συμμετεχόντων γνώριζαν από πού να γίνουν οι εξετάσεις HIV, μόνο το 30,4% είχε εξετάσει τον ιό HIV εντός των έξι μηνών πριν από τη μελέτη. Ωστόσο, το 72,2% αυτών ήταν πρόθυμοι να εξεταστούν για τον ιό HIV. Οι συμμετέχοντες που ήταν ηλικίας 21 ετών και άνω και είχαν καλή γνώση για τον ιό HIV ήταν πιο πρόθυμοι να λάβουν εξέταση HIV, με τις γυναίκες να είναι περισσότερο πρόθυμες να εξεταστούν από τους άνδρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν πως οι γνώσεις των συμμετεχόντων σχετικά με το HIV / AIDS ήταν αρκετά καλές, η προθυμία για εξέταση HIV ήταν υψηλή και η γνώση ενός χώρου όπου μπορεί να γίνει η εξέταση αυτή ήταν σχεδόν καθολική, ωστόσο ο έλεγχος του HIV ήταν χαμηλός.

Παρόμοια αποτελέσματα έδειξε και η μελέτη των Immaculata et al. (2015) διερευνά τη γνώση, την αντίληψη και την πρακτική του ασφαλούς τρόπου ζωής για την πρόληψη της μόλυνσης από τον ιό HIV σε φοιτητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην περιοχή Abakaliki, νοτιοανατολικά της Νιγηρίας. 387 συμμετέχοντες προσλήφθηκαν για τη μελέτη, συμπεριλαμβανομένων 199 (51,4%) ανδρών και 188 (48,6%) γυναικών, με μέση ηλικία των συμμετεχόντων ήταν $23,6 \pm 2$ χρόνια. Όλοι οι συμμετέχοντες γνώριζαν την ύπαρξη του HIV / AIDS, με την πιο κοινή πηγή πληροφοριών να είναι τα ηλεκτρονικά μέσα (81,1%). Η γνώση των τρόπων μετάδοσης και των τρόπων πρόληψης της λοίμωξης από τον ιό HIV ήταν υψηλή, αν και λίγοι από αυτούς έχουν κάποιες παρανοήσεις. Έχει βρεθεί επίσης κακή πρακτική ασφαλούς τρόπου ζωής για την πρόληψη της λοίμωξης από τον ιό HIV, καθώς και χαμηλή αντίληψη της αυτοτραυματισμό στον κίνδυνο μόλυνσης από τον ιό HIV. Υπήρξε επίσης κακή πρακτική προληπτικού τρόπου ζωής μεταξύ των συμμετεχόντων παρά την υψηλή γνώση της μετάδοσης του HIV και προληπτικά μέτρα πιθανώς λόγω της χαμηλής αντίληψης της αυτό-αντίληψης στον κίνδυνο μόλυνσης από HIV.

Αντίθετα, στη μελέτη των Amu & Adegun (2015) βρέθηκε πως η γνώση των μαθητών σχετικά με τα ΣΜΝ ήταν από μέτρια έως κακή. Συγκεκριμένα, σκοπός της μελέτης αυτής ήταν να προσδιοριστεί η ευαισθητοποίηση και η γνώση των σεξουαλικά μεταδιδόμενων λοιμώξεων μεταξύ των εφήβων της περιοχής Ado, της Νότιας Δυτικής Νιγηρίας. Πεντακόσιοι πενήντα έφηβοι που επιλέχθηκαν από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην περιοχή Ado Local Government της περιοχής Ekiti και προσλήφθηκαν χρησιμοποιώντας μια τεχνική δειγματοληψίας πολλαπλών σταδίων. Οι 499 (92,4%) ερωτηθέντες ήταν ήδη ενημερωμένοι για τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις και οι τρεις σημαντικότερες πηγές πληροφόρησης τους αποτελούν ηλεκτρονικά μέσα (68,7%), οι εκπαιδευτικοί (68,1%) και τα έντυπα (44,9%). Το 80 % των ερωτηθέντων γνώριζε μόνο ένα ΣΜΝ και στην περίπτωση παραπάνω του ενός πιο συχνά αναφέρθηκαν ήταν το HIV / AIDS (78,0%) και η γονόρροια (23,0%). Περισσότερο από το 75% των ερωτηθέντων γνώριζαν τους τρόπους μετάδοσης των ΣΜΝ, ενώ κάποιοι εξ αυτών είχαν παρερμηνείες. Τα σημαντικότερα συμπτώματα που αναφέρθηκαν ήταν η απώλεια βάρους (77,4%), η επώδυνη ούρηση (68,9%) και το έλκος των γεννητικών οργάνων (54,1%). Συνολικά, μόνο το 6,9% των ερωτηθέντων είχε καλή γνώση των ΣΜΝ. Οι υπόλοιποι ερωτηθέντες είχαν μέτρια και κακή γνώση. Σύμφωνα με τα ευρήματα της μελέτης αυτής, οι έφηβοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην περιοχή τοπικής αυτοδιοίκησης Ado έχουν σε γενικές γραμμές μέτρια γνώση των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών. Οι μελέτες σχετικά με τα ΣΜΝ θα πρέπει να ενταχθούν στο σχολικό πρόγραμμα σπουδών και να εντατικοποιηθούν οι εκστρατείες δημοσιότητας / διαφώτισης των μέσων ενημέρωσης σχετικά με αυτά.

Αντίστοιχα, η μελέτη των Oluyemi et al. (2015) που διερεύνησε την πρόσβαση στις γνώσεις και τις πηγές πληροφόρησης των ΣΜΝ μεταξύ των εφήβων στην περιοχή τοπικής κυβέρνησης Asa του κράτους Kwara, της βόρειας κεντρικής περιοχής της Νιγηρίας, αποκάλυψε την ελλιπή γνώση των μαθητών. Η μελέτη διεξήχθη σε τρία δημόσια σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στις πόλεις Ogbondoroko και Laduba, προάστια της πρωτεύουσας, Ilorin. Τα ευρήματα αποκάλυψαν ότι οι έφηβοι είχαν ελλιπή γνώση των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών. Η μελέτη δείχνει επίσης μια σημαντική σχέση μεταξύ της κατηγορίας και της γνώσης των ΣΜΝ, καθώς η μελέτη δείχνει στατιστικά σημαντική σχέση $P < 0,05$. Ενώ η ηλικία και το φύλο δεν παρουσιάζουν σημαντική σχέση με τη γνώση των ΣΜΝ ($P > 0,05$). Η μελέτη προτείνει ότι τα προγράμματα μαζικού διαφωτισμού στα σχολεία από την κυβέρνηση και άλλους αρμόδιους φορείς στην περιοχή μελέτης είναι το κλειδί για την επαρκή γνώση των ΣΜΝ στην περιοχή.

Οι Pharr et al. (2017) αξιολόγησαν τη γνώση σχετικά με τον ιό HIV, επιχείρησαν τον εντοπισμό των ελλείψεων στη γνώση και εξέτασαν τη σχέση μεταξύ της γνώσης σχετικά με το HIV και των επικίνδυνων σεξουαλικών συμπεριφορών σε εφήβους στα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στη μελέτη συμμετείχαν 361 έφηβοι από εννέα ανώτερα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο κράτος Jos Plateau της Νιγηρίας, εκ των οποίων 47% ήταν άντρες και το 53% ήταν γυναίκες με μέσο όρο ηλικίας 16,9 ετών. Οι έφηβοι σε αυτή τη μελέτη με υψηλότερη γνώση σχετικά με το HIV είχαν χαμηλές επικίνδυνες σεξουαλικές συμπεριφορές, υποδηλώνοντας τη σημασία της συμπερίληψης παρεμβάσεων για την αύξηση της γνώσης του HIV στα προγράμματα πρόληψης του HIV.

Στο Καμερούν, οι Nubed & Akoachere (2016) στη διατομεακή μελέτη τους επιχειρούν να αξιολογήσουν τις γνώσεις, τις στάσεις και τις πρακτικές των μαθητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με το HIV / AIDS. Η μελέτη πραγματοποιήθηκε σε 464 μαθητές ηλικίας 13-25 ετών, από διάφορα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της πόλης Φάκο του Καμερούν. Με βάση τα δεδομένα που συλλέχθηκαν από ερωτηματολόγια που συμπλήρωσαν οι μαθητές, όλοι οι ερωτηθέντες είχαν επίγνωση του HIV / AIDS. Οι πηγές πληροφόρησης ποικίλλουν, με τις συχνότερες να είναι η σεξουαλική εκπαίδευση στο σχολείο. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων κατέδειξε επαρκή κατανόηση της μετάδοσης και της πρόληψης του HIV. Ωστόσο, παρανοήσεις σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του ιού παρατηρήθηκαν στο 23,3% των ερωτηθέντων. Έως και 196 (42,2%) ερωτηθέντες είχαν ιστορικό σεξουαλικής επαφής, από τους οποίους 108 (56,25%) είχαν χρησιμοποιήσει προφυλακτικό κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών σεξουαλικών επαφών τους. Περίπου οι μισοί από τους ερωτηθέντες είχαν αρνητικές απόψεις για τα άτομα που φέρουν τον ιό HIV. Σύμφωνα με τα ευρήματα της μελέτης, οι μαθητές είχαν ικανοποιητικό επίπεδο γνώσης σχετικά με την πρόληψη του HIV / AIDS. Αυτή η μελέτη υπογράμμισε, ωστόσο, κάποιες παρανοήσεις σχετικά με τη μετάδοση του HIV και τις επικίνδυνες σεξουαλικές πρακτικές μεταξύ των συμμετεχόντων στη μελέτη, οι οποίες μπορούν να διορθωθούν ενισχύοντας το σεξουαλικό πρόγραμμα σπουδών, καθώς η σεξουαλική εκπαίδευση στο σχολείο ήταν η κύρια πηγή πληροφοριών για τον ιό HIV / AIDS.

Στην Ουγκάντα, η μελέτη των Nuwasiima et al. (2017) αξιολογεί τους προγνωστικούς δείκτες της γνώσης πρόληψης του HIV και των σεξουαλικών συμπεριφορών μεταξύ των φοιτητών του Πανεπιστημίου Makerere. Στην έρευνα συμμετείχαν 1337 φοιτητές με μέση ηλικία ήταν 21,2SD (1,6) και περισσότεροι από τους μισούς 700 (52,4%) ήταν άνδρες. Οι άνδρες σημείωσαν σημαντικά υψηλότερη βαθμολογία από τις γυναίκες, ενώ η αύξηση της ηλικίας συσχετίστηκε με υψηλότερες βαθμολογίες γνώσης. Οι σπουδαστές στο τρίτο έτος σπουδών σημείωσαν σημαντικά

υψηλότερη βαθμολογία από εκείνους του πρώτου έτους.. Η γνώση για τον ιό HIV συνδέεται επίσης σημαντικά με τη σεξουαλική εμπειρία και τη χρήση προφυλακτικών σε μονογονεϊκό επίπεδο. Μάλιστα, οι άνδρες ήταν πιο πιθανό να έχουν επιδοθεί σε σεξουαλική δραστηριότητα και να χρησιμοποιούν προφυλάξεις (63% έναντι 55%) από τις γυναίκες αντίστοιχα. Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι φοιτητές του Πανεπιστημίου Makerere είχαν καλή γνώση του HIV. Υπάρχουν ενδείξεις για μια σχέση μεταξύ της γνώσης του μαθητή, των δημογραφικών χαρακτηριστικών και μερικών σεξουαλικών συμπεριφορών.

Στη Νότια Αφρική, η μελέτη των Nyasulu et al. (2018) αποσκοπεί στην εκτίμηση της γνώσης και της αντίληψης των μαθητών και των μαθητριών στην περιοχή του Platfontein για τα ΣΜΝ και το HIV / AIDS αλλά και των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης που έχουν στη διάθεσή τους. Η περιγραφική συνοπτική έρευνα διεξήχθη με ένα δείγμα 201 εκπαιδευόμενων ηλικίας 6-12 στο Xunkwesa Combined School στο Platfontein. Η μελέτη διαπίστωσε ότι η γνώση για τα ΣΜΝ ήταν 70,1% και για το HIV / AIDS ήταν 11,9%. Οι αντιλήψεις για τον κίνδυνο μεταξύ των μαθητών ήταν ομοιόμορφα χαμηλές, ενώ το 24% γνώριζε για τη σύλληψη ενός ΣΜΝ και 26% για τον ιό HIV. Περίπου το 59% των ερωτηθέντων είτε αγνοούσε είτε δεν ήταν σίγουρο για τις υπηρεσίες της πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης στην κοινότητα. Συνολικά, το 65% των μαθητών ανέφεραν υπηρεσίες πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης, ενώ το 35% χρησιμοποίησε αποκλειστικά παραδοσιακούς θεραπευτές. Κάπως λιγότερο από το ήμισυ (43%) των μαθητευόμενων απέκτησαν πληροφορίες σχετικά με τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία μέσω του προγράμματος σπουδών Life Skills στο σχολείο. Συμπερασματικά, η μελέτη υπογραμμίζει τη σημασία της αύξησης της συνειδητοποίησης του HIV και της ενθάρρυνσης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας στο σχολικό πρόγραμμα σπουδών. Η μελέτη δείχνει περαιτέρω την επιτακτική ανάγκη να αναγνωριστεί ο ρόλος της παραδοσιακής ιατρικής στις επιλογές περίθαλψης αυτής της κοινότητας. Τα παραδοσιακά συστήματα αξιών πρέπει να ενσωματωθούν στον τρόπο με τον οποίο προτείνεται η εκπαίδευση και η υγειονομική περίθαλψη στους ηγέτες της κοινότητας, να αυξηθεί η αποδοχή και η αξιοποίηση των υπηρεσιών υγείας.

Πίνακας 1: Παράμετροι και αποτελέσματα μελετών στην Αφρική.

Μελέτες	Χώρα	Πληθυσμός	Μέθοδος Ανάλυσης	Αποτελέσματα
Badi et al. (2018)	Καζαμπλάνκα	300 μαθητές	Ερωτηματολόγιο	Οι έφηβοι έχουν μια σεξουαλική συμπεριφορά υψηλού κινδύνου, το 40,6% είχαν ήδη σεξουαλική επαφή, μεταξύ των οποίων το 7% τουλάχιστον με δύο σεξουαλικούς συντρόφους τους τελευταίους δώδεκα μήνες και με καμία προστασία το 71.8% από αυτούς
El Fadl et al. (2019)	Αίγυπτο (Κάιρο)	247 φοιτητές οδοντιατρικής	Ερωτηματολόγιο	Το 94% των φοιτητών οδοντιατρικής θεωρούσαν εσφαλμένα ότι οι οδοντίατροι διατρέχουν υψηλό κίνδυνο μόλυνσης από τον ιό HIV και το 47% πιστεύει ότι το σάλιο είναι μέσο για τη μετάδοση του
Petros et al. (2017)	Αιθιοπία (Αφρική)	1214 μαθητές	Ερωτηματολόγιο	Η στάση τους απέναντι στη νόσο και τις προστατευτικές τους συμπεριφορές δεν ταιριάζει με το σχετικά υψηλό επίπεδο γνώσεων που έχουν για τη νόσο
Addis et al. (2013)	Βορειοδυτική Αιθιοπία	330 φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Το 86.3% γνώριζε την πρακτική Εθελοντικής Συμβουλευτικής και Εξέτασης για τον ιό HIV, το 73.3% είχε θετική στάση απέναντι σε αυτή και το 61.8% είχε λάβει Εθελοντική Συμβουλευτική και Εξέταση για τον ιό HIV στο παρελθόν
Elbadawi & Mirghani (2015)	Σουδάν	556 φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Η πλειονότητα (97,1%) των υποκειμένων μελέτης έχει ακούσει για μια ασθένεια που ονομάζεται HIV/AIDS, ενώ μόνο το 28,6% αυτών γνωρίζει κάποιον που έχει προσβληθεί από AIDS στη τοπική κοινότητα. Οι μισοί φοιτητές δε γνώριζαν προληπτικά μέτρα για τον ιό HIV, σχεδόν τα δύο τρίτα είχαν παρερμηνεία σχετικά με αυτό, ενώ περίπου το ένα τρίτο δεν γνώριζε τον τρόπο μετάδοσης του HIV.

Asante (2013)	Γκάνα	324 φοιτητών από 56,2% άνδρες και 43,8% γυναίκες ηλικίας 17 - 37 ετών	Ερωτηματολόγιο	Σημαντική διαφορά στη γνώση του HIV / AIDS κατά φύλο, όπου οι γυναίκες είχαν περισσότερες γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS από τους άνδρες. Μάλιστα, υπήρχε σημαντική διαφορά στη γνώση του HIV / AIDS σύμφωνα με τις ηλικιακές ομάδες και την οικογενειακή κατάσταση
Asante & Oti-Boadi (2013)	Γκάνα	324 φοιτητές	Ερωτηματολόγιο	Οι φοιτητές μπορούσαν να προσδιορίσουν τους τρόπους μετάδοσης και τα μέτρα πρόληψης ήταν λιγότερο ενημερωμένοι για τα αίτια του AIDS
Asamoaha et al. (2017)	Γκάνα	3573 νεαρές γυναίκες	Ερωτηματολόγιο	Αυξημένες γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS και την συχνή έκθεση σε μέσα μαζικής ενημέρωσης (τηλεόραση και ραδιόφωνο) είχαν μικρότερη τάση να στιγματίζουν ή να ενεργούν ως παράγοντες στίγματος έναντι των ατόμων με AIDS/HIV
Faimau et al. (2015)	Μποτσουάνα	173 φοιτητές και 272 φοιτήτριες.	(τρόποι μετάδοσης) Ερωτηματολόγιο	Σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες ταυτοποίησαν σωστά τους τρόπους μετάδοσης του HIV, εξακολουθούν να υπάρχουν παρανοήσεις σχετικά τον ιό.
Mwamwenda & Kariuki (2014)	Κένυα	176 γυναίκες και άνδρες συμμετέχοντας	Ερωτηματολόγιο	Αν και το επίπεδο γνώσεων είναι υψηλό, εξακολουθούν να υπάρχουν παρανοήσεις, για τις οποίες υπάρχει ανάγκη για πιο εξειδικευμένες προσπάθειες και στρατηγικές για την ανάλυση της εξάπλωσης του HIV / AIDS.
Thuo et al. (2016)	Κένυας	33 διδάσκοντες 388 μαθητές	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα έδειξαν ότι υπάρχει σχέση μεταξύ του επιπέδου των κινήτρων των διδασκόντων στη διδασκαλία της εκπαίδευσης του HIV / AIDS και της γνώσης και της στάσης των μαθητών απέναντι στη σεξουαλική συμπεριφορά.
Abiodun et al. (2014)	Νιγηρία	1.250 φοιτητές (57,7% γυναίκες και 42,3% άντρες)	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα έδειξαν πως η συνειδητοποίηση του HIV ήταν καθολική και οι γνώσεις σχετικά με το HIV / AIDS ήταν πολύ υψηλές με το 97,1% των συμμετεχόντων να διαθέτουν καλή γνώση του HIV / AIDS
Immaculata et al. (2015)	Νιγηρία	387 συμμετέχοντες (199 (51,4%) άνδρες και 188 (48,6%) γυναίκες, με μέση ηλικία των συμμετεχόντων 23,6 ± 2 χρονών.	Ερωτηματολόγιο	Η γνώση των τρόπων μετάδοσης και των τρόπων πρόληψης της λοίμωξης από τον ιό HIV ήταν υψηλή, αν και λίγοι από αυτούς έχουν κάποιες παρανοήσεις.

Amu & Adegun (2015)	Νότια & Δυτική Νιγηρία	550 έφηβοι μαθητές	Ερωτηματολόγιο	Το 80 % των ερωτηθέντων γνώριζε μόνο ένα ΣΜΝ και στην περίπτωση παραπάνω του ενός πιο συχνά αναφέρθηκαν ήταν το HIV / AIDS (78,0%) και η γονόρροια (23,0%). Περισσότερο από το 75% των ερωτηθέντων γνώριζαν τους τρόπους μετάδοσης των ΣΜΝ. Συνολικά, μόνο το 6,9% των ερωτηθέντων είχε καλή γνώση των ΣΜΝ.
Oluyemi et al. (2015)	Νιγηρία	240 μαθητές	Ερωτηματολόγιο	οι έφηβοι στην τοπική κυβέρνηση Asa έχουν μια επαρκή γνώση των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών (STD). Ωστόσο στις αγροτικές περιοχές οι οργανώσεις πρέπει να προσεγγίσουν ευρύτερα τα σχολεία και να συμμετάσχουν διαφωτιστικά προγράμματα για να παρέχουν επαρκή γνώση στο πρόβλημα.
Pharr et al. (2017)	Νιγηρίας (Jos Plateau)	361 έφηβοι μαθητές (47% άντρες και 53% γυναίκες)	Ερωτηματολόγιο	Οι έφηβοι με υψηλότερη γνώση σχετικά με το HIV είχαν χαμηλές επικίνδυνες σεξουαλικές συμπεριφορές, υποδηλώνοντας τη σημασία της συμπεριληψης παρεμβάσεων για την αύξηση της γνώσης του HIV στα προγράμματα πρόληψης του HIV.
Nubed & Akoachere (2016)	Καμερούν	464 μαθητές ηλικίας 13-25 ετών,	Ερωτηματολόγιο	Όλοι οι ερωτηθέντες είχαν επίγνωση του HIV / AIDS. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων κατέδειξε επαρκή κατανόηση της μετάδοσης και της πρόληψης του HIV. Ωστόσο, παρανοήσεις σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης του ιού παρατηρήθηκαν στο 23,3% των ερωτηθέντων
Nuwasiima et al. (2017)	Ουγκάντα	1337 φοιτητές με μέση ηλικία 21,2 και περισσότεροι από τους μισούς 700 (52,4%) άνδρες	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι φοιτητές του Πανεπιστημίου Makerere είχαν καλή γνώση του HIV.
Nyasulu et al. (2018)	Νότια Αφρική (Platfontein)	201 εκπαιδευόμενοι (ηλικίας 6-12)	Ερωτηματολόγιο	Η μελέτη διαπίστωσε ότι η γνώση για τα ΣΜΝ ήταν 70,1% και για το HIV / AIDS ήταν 11,9%. Οι αντιλήψεις για τον κίνδυνο μεταξύ των μαθητών ήταν ομοιόμορφα χαμηλές, ενώ το 24% γνώριζε για τη σύλληψη ενός ΣΜΝ και 26% για τον ιό HIV.

2.5. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ HIV/AIDS ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Οι νέοι ηλικίας 15-29 ετών στην Αυστραλία διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να προσβληθούν ΣΜΝ σε σύγκριση με τους ενήλικες άνω των 29 ετών. Παρόλο που απαιτείται μια τεκμηριωμένη βάση για την καθοδήγηση της ενίσχυσης των προγραμμάτων που αποσκοπούν στη μείωση του επιπολασμού των ΣΜΝ, μέχρι σήμερα δεν υπήρξε ολοκληρωμένο εθνικό σύστημα παρακολούθησης της συμπεριφοράς το οποίο θα μπορούσε να αξιολογήσει τις ανάγκες πρόληψης των ΣΜΝ των νέων στην Αυστραλία και να παρακολουθήσει τις πιθανές εξελίξεις τις γνώσεις, τις στάσεις και τις πρακτικές που σχετίζονται με τη σεξουαλική υγεία (Adam et al., 2019).

Το Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών για την Υγεία χρηματοδοτήθηκε από το Υπουργείο Υγείας της Αυστραλιανής Κυβέρνησης για να δημιουργήσει τη βάση για μια εθνική έρευνα για τη σεξουαλική υγεία των νέων ηλικίας 15-29 ετών στην Αυστραλία. Η παρούσα έκθεση παρουσιάζει μια επισκόπηση των δεδομένων που συλλέχθηκαν από ετεροφυλόφιλους και ομοφυλόφιλους ερωτηθέντες που σχετίζονται με τις γνώσεις, συμπεριφορές και πρακτικές που σχετίζονται με τα ΣΜΝ, καθώς και την έκθεση και την εκτίμηση των μηνυμάτων προώθησης της σεξουαλικής υγείας. Ενώ η γνώση των ΣΜΝ ήταν ικανοποιητική, το 31,2% των ερωτηθέντων δεν γνώριζε ότι τα ΣΜΝ συχνά δεν έχουν συμπτώματα. Οι νέοι μεγαλύτερης ηλικίας, οι γυναίκες και τα άτομα με υψηλότερο αριθμό σεξουαλικών συντρόφων είχαν γενικά περισσότερες γνώσεις σχετικά με τα ΣΜΝ σε σύγκριση με άλλους ερωτηθέντες. Η αντιληπτή σοβαρότητα των ΣΜΝ ήταν υψηλή μεταξύ των ερωτηθέντων, ενώ σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι η σύλληψη ενός ΣΜΝ θα μπορούσε να επηρεάσει σοβαρά την υγεία τους. Αξίζει να σημειωθεί όμως πως παραπάνω από τους μισούς συμμετέχοντες θεωρούν ότι είναι απίθανο να προσβληθούν από κάποιο ΣΜΝ. Μάλιστα, ο αντιληπτός κίνδυνος διαπιστώθηκε ότι ήταν χαμηλότερος μεταξύ των νέων μεγαλύτερης ηλικίας και υψηλότερος μεταξύ των ομοφυλόφιλων ερωτηθέντων και των ατόμων με υψηλότερο αριθμό σεξουαλικών συντρόφων σε σχέση με άλλους ερωτώμενους (Adam et al., 2019).

Στην ίδια έρευνα βρέθηκε πως σχεδόν όλοι οι ερωτηθέντες δήλωσαν ότι ήξεραν πού να έχουν πρόσβαση σε προφυλακτικά, ενώ η αντίληψη πως η χρήση προφυλακτικού ως δαπανηρό μέσο ήταν συχνότερη μεταξύ των νεότερων ερωτηθέντων και των γυναικών σε σύγκριση με τους άλλους ερωτηθέντες. Επιπρόσθετα, η αναφορά σε σεξουαλική επαφή χωρίς προφύλαξη τους τελευταίους 12 μήνες συνδέθηκε στενά με τον αριθμό των σεξουαλικών συντρόφων. Η άγνοια

σχετικά με τον τόπο εξέτασης και διάγνωσης ΣΜΝ ήταν πιο συχνή μεταξύ των νεότερων ερωτηθέντων, των γυναικών και των ατόμων με χαμηλότερο αριθμό σεξουαλικών συντρόφων, συμπεριλαμβανομένων των ερωτηθέντων που δεν είχαν ποτέ σεξουαλική επαφή. Ομοίως, η αντίληψη των εξετάσεων για ΣΜΝ ως δαπανηρές ήταν συχνότερη μεταξύ των νεότερων ερωτηθέντων, των γυναικών και των ατόμων με χαμηλότερο αριθμό ερωτικών συντρόφων (Adam et al., 2019).

Τέλος, η συχνότητα έκθεσης σε μηνύματα προαγωγής της σεξουαλικής υγείας τους τελευταίους 12 μήνες ήταν υψηλότερη μεταξύ νεότερων ερωτηθέντων, ομοφυλόφιλων και ατόμων με υψηλότερο αριθμό ερωτικών συντρόφων. Ωστόσο, τις περισσότερες φορές τα μηνύματα προώθησης σεξουαλικής υγείας παρατηρήθηκαν μόνο σπάνια ή περιστασιακά και το επίπεδο εκτίμησης των μηνυμάτων προώθησης της σεξουαλικής υγείας παρέμεινε περιορισμένο. Συμπερασματικά, οι αναλύσεις της επίδρασης του σεξουαλικού προσανατολισμού που παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση είναι μοναδικές. Ωστόσο, οι διαφορές με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό παρατηρήθηκαν, αλλά οι ετεροφυλόφιλοι και οι ομοφυλόφιλοι νέοι δεν είναι τόσο διαφορετικοί όσο γενικά υποστηρίζεται (Adam et al., 2019).

Οι McPhail et al. (2017) στο πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, εξέτασαν τις γνώσεις σχετικά με τη σεξουαλική υγεία και την πρόσβαση στη φροντίδα φοιτητών εντός και εκτός πανεπιστημιούπολης σε ένα πανεπιστήμιο της Αυστραλίας. Στη μελέτη συμμετείχαν 418 φοιτητές ηλικίας 18-29 ετών σχετικά με τις πρόσφατες σεξουαλικές τους συμπεριφορές και στάσεις. Τα ευρήματα έδειξαν ότι οι φοιτητές είναι θετικοί και γνώστες των ζητημάτων σεξουαλικής υγείας. Παρόλα αυτά, η χρήση προφυλακτικών δεν είναι συνεπής και πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη μετάδοση ΣΜΝ σε αυτόν τον πληθυσμό. Οι φοιτητές ήταν πρόθυμοι να αυξήσουν τον έλεγχο τους για ΣΜΝ και οι τρέχουσες πρωτοβουλίες για την αύξηση της αντίληψης για χλαμύδια στην Αυστραλία είναι σχετικές με αυτό τον πληθυσμό.

Το HIV/AIDS εξακολουθεί να αποτελεί μεγάλη πρόκληση για την υγεία στη Δυτική Παπούα, με το ποσοστό των περιπτώσεων να φθάνει σχεδόν το οκταπλάσιο του εθνικού ποσοστού το 2016. Οι Thamrin et al. (2018) διερεύνησαν τη γνώση, τη στάση και τις πρακτικές των μαθητών λυκείου σχετικά με το HIV/AIDS και τη σεξουαλική τους συμπεριφορά. Στη μελέτη αυτή, οι μαθητές κλήθηκαν να συμπληρώσουν ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με τη μετάδοση, τον εντοπισμό, τη θεραπεία και τη σεξουαλική συμπεριφορά του ιού HIV, ενώ οι εκπαιδευτικοί και οι πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης συμμετείχαν σε συνεντεύξεις για να υποστηρίξουν το ερωτηματολόγιο. Περίπου 10% των μαθητών ανέφεραν ότι είχαν σεξουαλική επαφή, με μέση ηλικία σεξουαλικής

έναρξης στα 16 έτη. Επιπλέον, μόνο το 26% από τους μαθητές ανέφερε τη χρήση προφυλακτικού κατά τη σεξουαλική επαφή. Το επίπεδο της γνώσης και της στάσης των μαθητών ήταν ως επί το πλείστον καλό, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είχαν ξεκινήσει τη σεξουαλική τους δραστηριότητα. Ωστόσο, στη μελέτη αυτή παρατηρούνται ορισμένες προκλήσεις κατά της παρέμβασης σε κοινοτικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένου του νέου προγράμματος σπουδών του 2013 το οποίο απέσυρε την εκπαίδευση για τον ιό HIV / AIDS και επεσήμανε τον κοινωνικό κανόνα που θεωρούσε την εκπαίδευση σχετικά με την προφύλαξη κατά τη σεξουαλική επαφή στα σχολεία ως ταμπού. Παράλληλα, βρέθηκαν επικίνδυνες σεξουαλικές πρακτικές μεταξύ των μαθητών λυκείου, παρά το καλό επίπεδο γνώσεων και στάσεων που σχετίζονται με το HIV / AIDS.

Με βάση την ανάλυση των παραπάνω ερευνητικών μελετών από διάφορες χώρες του κόσμου, οι ατομικοί παράγοντες που σχετίζονται με τις γνώσεις και τις στάσεις των νέων για τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS σχετίζεται με την γνώση των ατόμων σχετικά με το θέμα, την ικανότητά τους να την ενσωματώνουν στις καθημερινές τους ανησυχίες, τις πεποιθήσεις, τις επιθυμίες, τη θρησκεία και την πραγματική δυνατότητα μετατροπής αυτών των ανησυχιών σε πραγματική πρακτική. Οι κοινωνικοί παράγοντες αναφέρονται σε πολιτιστικούς παράγοντες, φιλικές σχέσεις, ζητήματα φύλου, πρόσβαση σε αγαθά και μέσα για την απόκτηση πληροφοριών.

Εν κατακλείδι, η εξάπλωση των ΣΜΝ και του HIV/AIDS σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου εξαρτάται εν μέρει από τη γνώση και τη στάση απέναντι σε αυτά αλλά και από τις σεξουαλικές πρακτικές των νέων.

Πίνακας 5: Παράμετροι και αποτελέσματα μελετών στην Αυστραλία.

Μελέτες	Χώρα	Πληθυσμός	Μέθοδος Ανάλυσης	Αποτελέσματα
Το Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών για την Υγεία (2019)	Αυστραλία	νεαροί ηλικίας (15-29 ετών)	Ερωτηματολόγιο	Ενώ η γνώση των ΣΜΝ ήταν ικανοποιητική, το 31,2% των ερωτηθέντων δεν γνώριζε ότι τα ΣΜΝ συχνά δεν έχουν συμπτώματα. Οι νέοι μεγαλύτερης ηλικίας, οι γυναίκες και τα άτομα με υψηλότερο αριθμό σεξουαλικών συντρόφων είχαν γενικά περισσότερες γνώσεις σχετικά με τα ΣΜΝ σε σύγκριση με άλλους ερωτηθέντες. Η αντιληπτή σοβαρότητα των ΣΜΝ ήταν υψηλή μεταξύ των ερωτηθέντων, ενώ σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι η σύλληψη ενός ΣΜΝ θα μπορούσε να επηρεάσει σοβαρά την υγεία τους.
McPhail et al. (2017)	Αυστραλία	418 φοιτητές (ηλικίας 18-29)	Ερωτηματολόγιο	Τα ευρήματα έδειξαν ότι οι φοιτητές είναι θετικοί και γνώστες των ζητημάτων σεξουαλικής υγείας. Παρόλα αυτά, η χρήση προφυλακτικών δεν είναι συνεπής και πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη μετάδοση ΣΜΝ σε αυτόν τον πληθυσμό.
Οι Thamrin et al. (2018)	Παπούα Νέα Γουινέα	464 μαθητές ηλικίας 13-25 ετών	Ερωτηματολόγιο	Το επίπεδο της γνώσης και της στάσης των μαθητών ήταν ως επί το πλείστον καλό, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είχαν ξεκινήσει τη σεξουαλική τους δραστηριότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗ

Οι νοσηλευτές φροντίζουν τους εφήβους και τους νεαρούς ενήλικες σε ποικίλα περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένων των κοινοτήτων, των σχολείων, της δημόσιας υγείας και των κλινικών οξείας φροντίδας, γεγονός που τους προσφέρει πολλές ευκαιρίες για τη βελτίωση της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και τη μείωση των ποσοστών μη προγραμματισμένης εγκυμοσύνης και ΣΜΝ, συμπεριλαμβανομένου και του HIV/AIDS (Maria et al., 2017).

Για να εξασφαλιστεί ότι οι έφηβοι έχουν πρόσβαση σε φροντίδα σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας (η οποία περιλαμβάνει τόσο προληπτική συμβουλευτική όσο και θεραπεία) σε όλους τους χώρους νοσηλευτικής πρακτικής, οι νοσηλευτές πρέπει να αποκτήσουν τις γνώσεις και να βελτιώσουν τις δεξιότητες που απαιτούνται για την παροχή συμβουλών και υπηρεσιών που βασίζονται σε τεκμήρια σε νέους και γονείς. Συλλογικά, οι νοσηλευτές μπορούν να χρησιμοποιήσουν τον μοναδικό συνδυασμό γνώσεων και δεξιοτήτων για να επηρεάσουν θετικά τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά αποτελέσματα των νέων (Maria et al., 2017).

Η παροχή των σημερινών πληροφοριών σχετικά με τον ιό HIV και το σύνδρομο που προκύπτει από αυτό θεωρείται κρίσιμη για το νοσηλευτικό προσωπικό, διότι αυτά τα άτομα διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην παροχή υπηρεσιών διαχείρισης υγειονομικής περίθαλψης σε άτομα που ζουν με HIV και AIDS. Οι νοσηλευτές εργάζονται για το HIV, από την πρόληψη και τον έλεγχο, την εμπλοκή στη φροντίδα, τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία, τη μακροχρόνια διαχείριση έως και την παρηγορητική φροντίδα. Συγκεκριμένα, εργάζονται σε ένα ευρύ φάσμα περιβαλλόντων και φροντίζουν τα άτομα με HIV καθ' όλη τη διάρκεια ζωής τους. Σε όλες τις ρυθμίσεις, τα θέματα δεοντολογίας προκύπτουν καθημερινά στην νοσηλευτική πρακτική και συχνά μπορεί να είναι σχετικά απλή. Σε σχέση με τη μόλυνση από τον ιό HIV, τα ηθικά ζητήματα μπορεί να είναι εξαιρετικά περίπλοκα και δύσκολα να επιλυθούν. Επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη οι νοσηλευτές να έχουν τις γνώσεις, τις δεξιότητες και τη σωστή στάση ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στα ζητήματα με κατάλληλο, δεοντολογικά θεμιτό και δίκαιο τρόπο (Johnstone et al., 2016).

Η νοσηλεία των θετικών για τον ιό HIV και των ασθενών με AIDS απαιτεί ειδικές δεξιότητες και στάσεις. Ωστόσο, αρκετές μελέτες έχουν δείξει ότι οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας,

συμπεριλαμβανομένων των νοσηλευτών, έχουν αρνητική στάση απέναντι στα άτομα που ζουν με τον ιό HIV και το AIDS. Τέτοιες αρνητικές συμπεριφορές έρχονται με τη μορφή διακρίσεων και στιγματισμού. Το στίγμα και οι διακρίσεις υπονομεύουν όλες τις προσπάθειες να προσεγγιστούν τα άτομα με πληροφορίες για τον ιό HIV, τη δοκιμή του HIV, τη θεραπεία και τις προληπτικές μεθόδους πρόληψης του HIV, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος μόλυνσης (Ishimaru et al., 2017, Wada et al., 2016).

Εν μέσω αυτών των αρνητικών αντιλήψεων, το επίπεδο γνώσεων των νοσηλευτών σχετικά με τον ιό HIV μπορεί να έχει αντίκτυπο στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η ανεπαρκής γνώση του HIV και του AIDS ή η έλλειψή του είναι καταστάσεις που συνδέονται με την επίδειξη φόβου, στιγματισμού και απροθυμίας των νοσηλευτών να φροντίσουν ασθενείς με τον ιό αυτό. Αντίθετα, οι καλές γνώσεις για το HIV / AIDS είναι ένα σημαντικό βήμα για τη μείωση των φόβων, του άγχους και των αρνητικών συμπεριφορών που εκδηλώνονται από τους νοσηλευτές (Iwoi et al., 2017).

Οι Farotimi et al. (2015) διαπίστωσαν ότι η κακή γνώση σχετικά με το AIDS/ HIV αποτελεί παράγοντα πρόβλεψης του στιγματισμού για ασθενείς που είναι θετικοί στον ιό. Επιπρόσθετα, στη μελέτη τους οι Iwoi et al. (2017) αναφέρουν επίσης ότι η έλλειψη γνώσεων σχετιζόμενων με τον ιό HIV συνδέεται με την επίδειξη φόβου, στιγματισμού και απροθυμίας των νοσηλευτών να φροντίσουν ασθενείς με AIDS/HIV.

Η έλλειψη γνώσεων και παρερμηνειών σχετικά με την εξάπλωση του HIV έχει αναγνωριστεί ως ο κυριότερος λόγος που καθορίζει τη στάση των νοσηλευτών ως προς τη διάκριση έναντι ασθενών με HIV/AIDS. Επιπλέον, η διαθεσιμότητα πόρων και η συμμόρφωση με τις τυποποιημένες προφυλάξεις αποτελεί ένα θετικό στοιχείο που συμβάλλει στη θετική στάση των νοσηλευτών, όπως η προθυμία για φροντίδα. Η τήρηση των μέτρων ελέγχου των λοιμώξεων όχι μόνο χρησιμεύει για την προστασία των ίδιων των νοσηλευτών αλλά και για την παροχή ποιοτικής φροντίδας (Ishimaru et al., 2017).

Επιπρόσθετα, τα εμπόδια στην προαγωγή της σεξουαλικής υγείας μπορεί να περιλαμβάνουν τη νοοτροπία και τις προσωπικές αξίες των νοσηλευτών. Ένας νοσηλευτής μπορεί να προβάλλει τις αντιλήψεις του στον ασθενή ή μπορεί να αισθάνεται άβολα συζητώντας για τη σεξουαλικότητα, ειδικά αν δεν είναι η ειδικότητά του (Peate, 2010).

Η συνεργασία των γενικών ιατρών και των νοσηλευτών μπορεί να ενισχύσει την παροχή υγειονομικής περίθαλψης. Ωστόσο, τα εμπόδια για τη σεξουαλική φροντίδα που παρέχεται από τους γενικούς ιατρούς περιλαμβάνουν την πίεση του χρόνου, την περιορισμένη εμπιστοσύνη στη

λήψη ιστορικού και τον έλεγχο, ο φόβος της αμηχανίας των ασθενών και οι αντιληπτοί φραγμοί των φύλων στη συζήτηση για τη σεξουαλική υγεία. Αυτά τα εμπόδια μπορεί να ξεπεραστούν με την ενίσχυση της ομαδικής φροντίδας στη γενική πρακτική μέσω της αύξησης του ρόλου του νοσηλευτή (Abbott et al., 2013).

Όλο και περισσότερο στην ψηφιακή εποχή, οι νέοι αναζητούν στο διαδίκτυο πληροφορίες σχετικά με το σεξ και την πρόληψη τους από ΣΜΝ και το AIDS/HIV. Αυτό υπογραμμίζει την αναγκαιότητα των νοσηλευτών να παρέχουν πληροφορίες βάσει στοιχείων, καθώς πολλές από τις πηγές μπορεί να είναι ανακριβείς, μη ρεαλιστικές και προκατειλημμένες (Clifton et al., 2015).

Η διεξαγωγή αξιολόγησης της σεξουαλικής υγείας μπορεί να μην είναι εύκολη. Οι ασθενείς και οι νέοι ειδικότερα, μπορεί να ντρέπονται να συζητήσουν τη σεξουαλικότητά τους. Ο Peate (2010) υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση αποτελεί διερευνητική δραστηριότητα με την οποία ο νοσηλευτής προσπαθεί να ενημερωθεί για το πλαίσιο της ζωής του ατόμου, για παράδειγμα την ηλικία, την κατάσταση της συντροφικής του σχέσης, την κατάσταση διαβίωσης στο σπίτι κ.α. Αυτό βοηθά τον νοσηλευτή να δημιουργήσει μια εικόνα της κατάστασης του ατόμου και να προσφέρει ολιστική φροντίδα. Οι νοσηλευτές θα πρέπει να μιλούν με τρόπο που να αποφεύγουν την τεχνική ορολογία και να ανταποκρίνονται στους ασθενείς με θετικό και οικείο τόνο, ίσως παραφράζοντας τη γλώσσα τους προκειμένου δείξουν στους νέους ότι έχουν κατανοήσει την κατάσταση τους (Peate, 2010).

Παρόλο που όλοι οι νοσηλευτές πρέπει να αναγνωρίσουν τη σημασία της σεξουαλικής υγείας, οι ειδικότητες όπως οι Νοσηλευτές Σεξουαλικής Υγείας, οι σχολικοί νοσηλευτές και οι μαίες είναι πιθανότατα να παρέχουν εκπαίδευση και παρεμβάσεις σχετικά με τα ΣΜΝ. Όπως συμβαίνει πάντοτε με οποιαδήποτε ιατρική παρέμβαση, το όφελος πρέπει να αντισταθμίζει τον κίνδυνο. Αν και ο επαγγελματίας εντοπίζει κινδύνους από την άποψη της υγείας, της ασφάλειας ή της ευημερίας, πρέπει να ακολουθούνται τα τοπικά πρωτόκολλα προστασίας των παιδιών (MacRae & Ladlow, 2011).

Οι υπηρεσίες που παρέχουν ολοκληρωμένη αντισύλληψη και εξέταση και θεραπευτική αγωγή για ΣΜΝ προσφέρουν μια εξαιρετική ευκαιρία για τους νοσηλευτές να μεγιστοποιήσουν τη δέσμευσή τους στους ασθενείς, αναπτύσσοντας τη σχέση τους καθ' όλη τη διάρκεια της συμβουλευτικής. Σε αυτή την περίπτωση, οι νοσηλευτές έχουν πολύτιμο ρόλο στην επικύρωση της πιθανότητας ότι η ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη ή η προσβολή ενός ΣΜΝ θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα. Με αυτό τον τρόπο, βοηθούν τους νέους να αναγνωρίσουν την απειλή για την υγεία που περιγράφεται στη θεωρία (Conner & Norman, 2005).

3.1. ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΜΝ ΚΑΙ ΤΟ AIDS/HIV

Η σχετική βιβλιογραφία αποκαλύπτει ότι η κατάρτιση σχετικά με το HIV/AIDS στο πλαίσιο προγραμμάτων προπτυχιακών νοσηλευτικών σπουδών απαιτεί πολύ σοβαρή αναθεώρηση και αύξηση. Η γενική αυτή ανησυχία για το ζήτημα αυτό προκύπτει σχετικά με τα χαμηλά επίπεδα κρίσιμης γνώσης σχετικά με το HIV που παρατηρούνται μεταξύ των νοσηλευτών. Η πηγή αυτής της φαινομενικά παγκόσμιας ανεπάρκειας στις νοσηλευτικές ικανότητες για την αντιμετώπιση ασθενών με HIV / AIDS μπορεί να αναχθεί σε μια συνολική έλλειψη μαθημάτων που προσφέρονται από ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που καλύπτουν εκτενώς τα ΣΜΝ στο πλαίσιο των προγραμμάτων σπουδών. Ορισμένοι φοιτητές νοσηλευτικής θεωρούν ότι η μόλυνση από τον ιό HIV μπορεί να προληφθεί με τη χορήγηση εμβολίου, ενώ άλλοι πιστεύουν ότι μια θεραπεία είναι άμεσα διαθέσιμη για τον ιό. Οι φοιτητές νοσηλευτικής μάλιστα έχουν πολλές παρανοήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μεταδίδεται ο ιός HIV (Abolfotouh et al., 2013).

Μια άλλη μελέτη έδειξε ότι ορισμένοι νοσηλευόμενοι φοιτητές συμφωνούν με την πρόγνωση ότι τα HIV-θετικά άτομα πρέπει να τεθούν σε καραντίνα (ElKalmi et al., 2015), ενώ μια πιο πρόσφατη μελέτη έδειξε ότι οι φοιτητές νοσηλευτικής αδυνατούν να εντοπίσουν σωστά το σωστό φάρμακο σε θεραπεία ασθενή με HIV και AIDS (Frain 2017).

Οι φοιτητές νοσηλευτές αποκτούν τις γνώσεις τους για τον ιό HIV/ AIDS, καθώς και τη θεραπεία του, από διάφορες πηγές, συμπεριλαμβανομένου του διαδικτύου, των περιοδικών, των φίλων τους, την τηλεόραση, αλλά και από τους εκπαιδευτικούς στο σχολείο. Σύμφωνα με αυτό, το 77% των φοιτητών ανέφερε ότι δεν είχαν διδαχθεί σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS ή τη θεραπεία του σε όλο το φάσμα της νοσηλευτικής τους κατάρτισης, με ένα μικρό ποσοστό αυτών να επιβεβαιώνει ότι δεν είχε λάβει καθόλου πληροφορίες σχετικά με τον ιό HIV και το AIDS από τους νοσηλευτές τους (Ouzouni & Nakakis, 2013).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις είναι οι μολύνσεις που μεταδίδονται κυρίως μέσω σεξουαλικής επαφής. Τα νέα άτομα ηλικίας 16 έως 24 ετών θεωρούνται ότι διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο για ΣΜΝ. Τα νεαρά άτομα είναι πιθανότερο να επιδοθούν σε σεξουαλικές επαφές χωρίς προστασία και να έχουν πολλαπλούς σεξουαλικούς συντρόφους. Εάν δεν αντιμετωπιστούν επαρκώς τα ΣΜΝ, μπορεί να οδηγήσει σε διάφορες επιπλοκές. Συγκεκριμένα, τα ΣΜΝ παραμένουν μια σημαντική αιτία νοσηρότητας και θνησιμότητας μεταξύ των γυναικών που βρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία. Προκειμένου να θεσπιστούν κατάλληλα προληπτικά μέτρα, είναι απαραίτητο να καθιερωθεί το προφίλ της γνώσης των παραγόντων που προδιαθέτουν τα αίτια των ΣΜΝ, της στάσης απέναντι στη σεξουαλική πρακτική και τα σεξουαλικά πρότυπα μεταξύ των ευαίσθητων νέων, όπως είναι οι έφηβοι μαθητές και οι φοιτητές (Acheampong, 2013).

Οι περισσότεροι άνθρωποι μπορεί να έχουν επίγνωση του HIV / AIDS λόγω της συνειδητοποίησης των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των κυβερνητικών προγραμμάτων, ωστόσο η γνώση σχετικά με τα ΣΜΝ εκτός του HIV / AIDS είναι χαμηλή σε γενικές γραμμές.

Η ανεπαρκής γνώση σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS αλλά και η ανησυχία των ασθενών που πάσχουν από ΣΜΝ ή HIV/AIDS μπορεί να προκαλέσει σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας. Η λανθασμένη ή ελλιπής γνώση για τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS μπορεί να οδηγήσει τους νέους σε κίνδυνο ενώ ενδέχεται να εκδηλώνουν απρεπή συμπεριφορά έναντι των ασθενών που έχουν προσβληθεί από ΣΜΝ ή HIV/AIDS.

Ο κύριος στόχος της παρούσας εργασίας ήταν να εκτιμηθεί η γνώση και η στάση των νέων ατόμων, μαθητών κυρίως εφήβων, νεαρών ενηλίκων και φοιτητών παγκοσμίως σχετικά με τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφική ανασκόπηση, οι περισσότεροι νέοι αποκτούν τις γνώσεις τους σχετικά με τους ΣΜΝ και το HIV/AIDS μέσω διαδικτύου, βιβλίων / περιοδικών, φίλων, τηλεόρασης / ραδιοφώνου, ταινιών / περιοδικών και συγγενών. Οι γνώσεις που αποκτώνται ωστόσο από αυτά τα μέσα ενδέχεται να μην είναι σωστές και πλήρεις και ενδέχεται να παραπλανήσουν τους νέους σε ορισμένες περιπτώσεις, αφού ένα σύνολο του περιεχομένου δεν ελέγχεται από ειδικευμένους επαγγελματίες υγείας

Ο κύριος όγκος των ερευνητικών μελετών που συμπεριλήφθηκαν στην παρούσα βιβλιογραφική ανασκόπηση προέρχονται από χώρες της Ασίας και της Αφρικής. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι η Ασία και η περιοχή του Ειρηνικού φιλοξενούν 5,1 εκατομμύρια ανθρώπους που

έχουν προσβληθεί από τον ιό HIV, με εκτιμώμενο επιπολασμό 0,2% , συμπεριλαμβανομένων 1,82 εκατομμυρίων ενηλίκων γυναικών και 1,65 εκατομμυρίων ενηλίκων ανδρών (Iqbal et al., 2019). Παράλληλα, σχεδόν 37 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως ζούσαν με τον ιό HIV το 2017 και η υποσαχάρια Αφρική αντιπροσώπευε το 66% των περιπτώσεων, το 68% των νέων ενηλίκων με HIV, το 92% των νέων λοιμώξεων στα παιδιά και το 72% όλων των θανάτων που σχετίζονται με το AIDS. Μάλιστα, η Νότια Αφρική αποτελεί τη χώρα με τη μεγαλύτερη επικράτηση των ανθρώπων που ζουν με τον ιό HIV σε ποσοστό έως και 5,6 εκατομμύρια (Badawi et al., 2019).

Συμπερασματικά, ενώ τα ΣΜΝ και το HIV/AIDS επηρεάζουν άτομα όλων των ηλικιών, επιβαρύνουν ιδιαίτερα τους νέους. Αυτό οφείλεται α) σε παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με τους έφηβους - φυσικοί παράγοντες (ανώριμο του ουροποιητικού συστήματος), γνωσιακή ανάπτυξη και ψυχοκοινωνικοί παράγοντες, β) στη μείωση της ηλικίας κατά την πρώτη σεξουαλική επαφή (αν και αυτό δεν ισχύει σε όλες τις χώρες), γ) στην αύξηση του αριθμού των σεξουαλικών συντρόφων (συμπεριλαμβανομένων των ταυτόχρονων σχέσεων), δ) στην ασυνεπή χρήση προφυλακτικού με νέους συντρόφους και ε) στην υιοθέτηση επικίνδυνης συμπεριφοράς στον τρόπο ζωής, π.χ. τα ναρκωτικά και την κατάχρηση αλκοόλ.

Τα ευρήματα από τις περισσότερες ερευνητικές μελέτες παρέχουν ισχυρές αποδείξεις ότι υπάρχει ανάγκη να υποστηριχθούν οι κατάλληλες εθνικές εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με το HIV / AIDS στα πανεπιστήμια και στα σχολεία προκειμένου να μειωθούν τα κενά στη γνώση και να μειωθούν οι στιγματιστικές συμπεριφορές απέναντι στους ανθρώπους που ζουν με HIV / AIDS.

ΚΛΙΝΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

A. 1^H Νοσηλευτική Διεργασία σε Ασθενή με AIDS/HIV

Περιγραφή περιστατικού: Η ασθενής Κ. κατά την προσκόμιση της στο νοσοκομείο, η ασθενής αντιμετώπιζε τα παρακάτω συμπτώματα:

A) Έντονη κόπωση

B) Υψηλό πυρετό

Πραγματοποιήθηκε λήψη του ιατρικού ιστορικού της σύμφωνα με το οποίο η ασθενής είναι 25 ετών και θετική στον ιό AIDS/HIV τύπου 1 (HIV-1). Η ασθενής έχει αρχίσει τη φαρμακευτική αγωγή της εδώ και 30 ημέρες.

Η Κ. αναφέρει πως αντιμετωπίζει έντονη κόπωση και η απώλεια του σωματικού της βάρους είναι μεγάλη καθώς νιώθει διαρκώς ναυτίες και δεν μπορεί να φάει σωστά και ορισμένες φορές μάλιστα καθόλου.

Ζητήθηκαν να πραγματοποιηθούν αιματολογικές εξετάσεις. Από τις εξετάσεις διαπιστώνεται πως η πρόσληψη θρεπτικών συστατικών από την ασθενή είναι ιδιαίτερα ελλιπής. Για λόγους παρακολούθησης, ζητείται από την ασθενή να περιγράψει το πώς διεκπεραιώνει και αισθάνεται στις καθημερινές της δραστηριότητες. Στη συνέχεια, γίνεται επικοινωνία με το γιατρό, εκείνος ομολόγησε ότι το "κοκτέιλ" φαρμάκων της θεραπείας για HIV είναι σκληρό, αλλά επέμεινε στη σημασία της λήψης όλων των φαρμάκων από την ασθενή.

Πίνακας 6: Νοσηλευτική διεργασία 1ου κλινικού περιστατικού κατά Nanda.

Ανάγκες- Προβλήματα	Νοσηλευτική Διάγνωση	Προγραμματισμός	Εφαρμογή	Εκτίμηση Αποτελεσμάτων
Πυρετός	Αναποτελεσματική θερμορύθμιση	<ul style="list-style-type: none"> - Να γίνεται μέτρηση θερμοκρασίας κάθε 3 ώρες - Να χορηγηθούν αντιπυρετικά φάρμακα με εντολή ιατρού - Ενθάρυνση του ασθενή να καταναλώνει πολλά υγρά 	<ul style="list-style-type: none"> - Έγινε μέτρηση θερμοκρασίας κάθε 3 ώρες και έγινε ενημέρωση του ιατρού - Χορηγήθηκε Aprotel IV κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Εφαρμόστηκαν ψυχρά επιθέματα για τη μείωση της θερμοκρασίας - Μετά απο παρότρηση του νοσηλευτή κατανάλωσε αρκετά υγρά τη διάρκεια της μέρας 	Ο ασθενής είναι απύρετος και αισθάνεται ανακουφισμένος
Ναυτία	Ναυτία	<ul style="list-style-type: none"> - Να ληφθούν μέτρα για τη μείωση της ναυτίας - Να χορηγηθούν αντιεμετικά φάρμακα με εντολή ιατρού 	<ul style="list-style-type: none"> - Χορηγήθηκαν αντιεμετικά φάρμακα κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Μετα απο παρεμβαση του νοσηλευτή ο ασθενής τοποθετήθηκε σε θέση ανάρρωτη με το κεφάλι στο πλάι 	Η ασθενής δεν νιώθει αίσθημα ναυτίας
Μεγάλη απώλεια βάρους	Ελλειπής πρόσληψη θρεπτικών συστατικών	<ul style="list-style-type: none"> - Να χορηγηθούν συμπληρώματα διατροφής με εντολή ιατρού - Συνεργασία με διατροφολόγο για εξειδικευμένο πλάνο διατροφής - Ενθάρυνση του ασθενή να καταναλώνει τα γεύματα του - Παρότρηση για ξεκούραση 	<ul style="list-style-type: none"> - Χορηγήθηκαν συμπληρώματα διατροφής κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Ο ασθενής ακολουθεί ένα εξειδικευμένο πλάνο διατροφής με τα απαραίτητα συστατικά - Μετά από παρότρηση του νοσηλευτή ο ασθενής τρώει κανονικά τα γεύματα του και ξεκουράζεται αρκετά 	Η ασθενής νιώθει καλύτερα χωρίς το αίσθημα της κόπωσης και ξανααποκτά την ενέργεια του

B. 2^H Νοσηλευτική Διεργασία σε Ασθενή με Χλαμύδια

Η ασθενής B. 22 ετών παρουσιάστηκε στο νοσοκομείο με τα εξής συμπτώματα:

- A) ήπιο χαμηλό κοιλιακό άλγος
- B) άοσμες κολπικές κιτρινωπές εκκρίσεις
- Γ) ελαφρύ κάψιμο κατά την ούρηση

Η ασθενής κατά την εισαγωγή της στο νοσοκομείο ανέφερε πως τους τελευταίους δύο μήνες έχει εμφανίσει πόνο κατά τη σεξουαλική επαφή. Έχει παρατηρήσει μέτρια ποσότητα κολπικών εκκρίσεων κιτρινωπού χρώματος χωρίς οσμή, και αισθάνεται ήπιο χαμηλό κοιλιακό άλγος κατά καιρούς αλλά και νιώθει ελαφρύ κάψιμο κατά την ούρηση, χωρίς όμως να έχει κολπικό κνησμό ή τον πυρετό ή να επιθυμεί να ουρεί συνεχώς.

Σύμφωνα με τον ιατρικό της φάκελο από την τελευταία επίσκεψη στο γυναικολόγο, η B. έχει λοίμωξη με χλαμύδια. Ωστόσο, μετά από ερωτήσεις σχετικά με τη συμμόρφωση της στη φαρμακευτική αγωγή φάνηκε πως δεν ήταν συνεπής. Ζητήθηκαν από την ασθενή να υποβληθεί ξανά σε γυναικολογική εξέταση (κολποσκόπηση, τεστ Pap, λήψη κολπικού υγρού), αιματολογικές εξετάσεις, εξέταση ούρων και υπερηχογράφημα κοιλίας.

Πίνακας 7: Νοσηλευτική διεργασία 2^{ου} κλινικού περιστατικού κατά Nanda.

Ανάγκες- Προβλήματα	Νοσηλευτική Διάγνωση	Προγραμματισμός	Εφαρμογή	Εκτίμηση Αποτελεσμάτων
Ήπιο χαμηλό κοιλιακό άλγος	Πόνος	<ul style="list-style-type: none"> - Να χορηγηθούν αναλγητικά με εντολή ιατρού - Εξασφάλιση ήρεμου περιβάλλοντος 	<ul style="list-style-type: none"> - Χορηγήθηκαν αναλγητικά κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Μετά από παρότρυνση του νοσηλευτή ο ασθενής ηρέμησε 	Ο ασθενής δεν πονά και είναι ήρεμος
Κάψιμο κατά την ούρηση Κολπικές εκκρίσεις	Κίνδυνος Λοίμωξης	<ul style="list-style-type: none"> - Να γίνει καλλιέργεια ούρων και το αντιβιογράμμα - Να παρακολουθείτε η αίσθησης καύσου κατά την ούρηση με επικοινωνία του ασθενή - Παρότρυνση για συχνή τοπική καθαριότητα καθώς και τη λήψη περισσότερων υγρών 	<ul style="list-style-type: none"> - Σύμφωνα με την καλλιέργεια ούρων και το αντιβιογράμμα που έγιναν χορηγήθηκαν αναλγητικά και αντιβιοτικά φάρμακα κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Μετά από παρότρυνση του νοσηλευτή έγινε τοπική καθαριότητα 3 φορές μέσα στη μέρα, και αυξήθηκε ο όγκος προσλαμβανόμενων υγρών της ημέρας 	Ο ασθενής δεν αισθάνεται κάψιμο κατά την ούρηση
Πόνος κατά τη σεξουαλική επαφή	Σεξουαλική δυσλειτουργία	<ul style="list-style-type: none"> - Να γίνουν ιατρικές και γυναικολογικές εξετάσεις - Να γίνει ενημέρωση του ασθενή σχετικά με τα ΣΜΝ (πρόληψη, θεραπεία) - Να γίνει επαναπροσδιορισμός φαρμακευτικής αγωγής από τον ιατρό βάσει του προηγούμενου ιατρικού ιστορικού και τις πρόσφατες εξετάσεις - Παρότρυνση για ενημέρωση των σεξουαλικών συντρόφων του ασθενή από τον ίδιο για εξέταση και θεραπεία - Παρότρυνση να συμμορφωθεί με το σχέδιο φροντίδας 	<ul style="list-style-type: none"> - Πραγματοποιήθηκαν ιατρικές και γυναικολογικές εξετάσεις - Ο ασθενής ενημερώθηκε από το νοσηλευτή σχετικά με τα ΣΜΝ - Δόθηκε φαρμακευτική αγωγή κατόπιν ιατρικής οδηγίας - Μετά από παρότρυνση του νοσηλευτή ο ασθενής ενημέρωσε τους σεξουαλικούς του συντρόφους για εξέταση και θεραπεία 	Ο ασθενής τηρεί κανονικά το σχέδιο φροντίδας
Αίσθημα ανησυχίας	Άγχος	<ul style="list-style-type: none"> - Επαρκής ενημέρωση του ασθενή για την ασθένεια και τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν - Επικοινωνία με τον ασθενή - Διατήρηση ήρεμου και ασφαλούς περιβάλλοντος 	<ul style="list-style-type: none"> - Ο ασθενής είχε πλήρη εικόνα για την κατάσταση της υγείας του μετά από ενημέρωση - Μετά από παρότρυνση του νοσηλευτή εξασφαλίσετε μια σχέση εμπιστοσύνης και ασφάλειας 	Ο ασθενής έχει βελτιωμένη ψυχολογική κατάσταση και νιώθει ήρεμος

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η σεξουαλική υγεία και ευημερία των νέων προκαλεί ανησυχία για τη δημόσια υγεία παγκοσμίως. Αν και η γνώση σχετικά με τα ΣΜΝ / HIV / AIDS είναι υψηλή, η τακτική συμμετοχή των νέων σε μη ασφαλείς σεξουαλικές πρακτικές υποδηλώνει ότι μόνο η γνώση δεν μπορεί να αλλάξει την προσωπική συμπεριφορά. Λόγω της έλλειψης κατανόησης και άγνοιας των συνεπειών της επικίνδυνης συμπεριφοράς τους, οι νέοι βρίσκονται πάντα στην πρώτη γραμμή της επικίνδυνης σεξουαλικής συμπεριφοράς. Δεν διατρέχουν μόνο κίνδυνο μόλυνσης, αλλά καθίστανται επίσης δυνητικές πηγές μετάδοσης.

Τα ζητήματα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας των νέων πρέπει να διερευνηθούν περαιτέρω και οι παρεμβάσεις θα πρέπει να εφαρμοστούν για την προώθηση ασφαλέστερης και υπεύθυνης σεξουαλικής και αναπαραγωγικής συμπεριφοράς. Η γνώση των συμπτωμάτων των ΣΜΝ και του AIDS/HIV είναι μία από τις σημαντικότερες προϋποθέσεις για την έγκαιρη αναζήτηση της θεραπείας. Επιπλέον, η αξιολόγηση των παραγόντων που εμποδίζει τους νέους να αναζητήσουν θεραπεία για τα ΣΜΝ είναι ζωτικής σημασίας για την ενημέρωση της πρακτικής, της πολιτικής και του σχεδιασμού κατάλληλων παρεμβάσεων.

Η καταπολέμηση των ΣΜΝ και του AIDS/HIV μεταξύ των νέων είναι ένα δύσκολο έργο για τους επαγγελματίες του τομέα υγείας στις περισσότερες χώρες. Η υπέρβαση των ιατρικών και κοινωνικών θεμάτων που αφορούν τα ΣΜΝ και το AIDS/HIV θα είναι πιο δύσκολη αν οι μελλοντικοί πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης δεν είναι καλά εξοπλισμένοι με σωστές γνώσεις, κατάλληλες συμπεριφορές και πρακτικές.

Οι φοιτητές, και ιδίως αυτοί που σπουδάζουν ιατρικές επιστήμες και τις επιστήμες της υγείας, θεωρούνται μελλοντικοί πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης οι οποίοι ενδέχεται να είναι σε θέση να προωθήσουν την εκπαίδευση για την υγεία σχετικά με τα ΣΜΝ και το AIDS/ HIV και να εφαρμόσουν κατάλληλα προληπτικά μέτρα για το ευρύ κοινό. Έτσι, είναι ενδιαφέρον να διερευνηθεί το επίπεδο γνώσεων, στάσεων και πρακτικών τους σχετικά με τις ΣΜΝ ώστε να μπορούν να διορθωθούν ή να σχεδιαστούν κατάλληλες παρεμβάσεις στο μέλλον.

Εν κατακλείδι, η περαιτέρω προώθηση της σεξουαλικής υγείας στους νέους απαιτεί την ενίσχυση των κανόνων υποστήριξης σχετικά με τη χρήση προφυλακτικών και τον έλεγχο για ΣΜΝ και AIDS/HIV, την εξάλειψη των φραγμών που συνδέονται με την πρόσβαση σε υπηρεσίες διάγνωσης, τη μείωση του χάσματος μεταξύ των φύλων στις γνώσεις, τις στάσεις και τις πρακτικές

που σχετίζονται με τη σεξουαλική υγεία, την προώθηση τακτικών εξετάσεων τόσο για ΣΜΝ όσο και για τον ιό HIV σε άτομα με τον μεγαλύτερο αριθμό σεξουαλικών συντρόφων, ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό και την εξασφάλιση συχνότερης έκθεσης σε μηνύματα προαγωγής της σεξουαλικής υγείας που μπορούν να θεωρηθούν ως σημαντικά και ευεργετικά από ένα μεγαλύτερο ποσοστό εφήβων και νεαρών ενηλίκων.

Η προαγωγή της σεξουαλικής υγείας δεν αφορά μόνο τη χρήση προφυλακτικού. Ενώ οι επαγγελματίες όπως οι νοσηλευτές είναι σαφώς σε θέση να παρέχουν παρεμβάσεις στην προαγωγή της υγείας, χρειάζονται κατάλληλη κατάρτιση και εμπειρία στην επικοινωνία με τους ασθενείς και στην προαγωγή της υγείας. Οι νοσηλευτές πρέπει επίσης να γνωρίζουν την επίδραση του τρόπου επικοινωνίας τους σε αυτή τη διαδικασία και την ανάγκη για διπλωματία και υπομονή κατά περιόδους. Η μετατροπή των θεωρητικών εννοιών σε πιο πρακτικά εστιασμένα πλαίσια θα βοηθούσε στο να γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ θεωρίας και πράξης και, κατά συνέπεια, να βελτιωθεί η διαδικασία προώθησης της σεξουαλικής αλλά και της υγείας των νέων γενικότερα.

Όσον αφορά την παροχή προαγωγής της υγείας, οι νοσηλευτές χρειάζονται χρόνο και πόρους για να μπορέσουν να το κάνουν στην πράξη. Είναι επίσης σημαντικό να υιοθετηθεί μια συνεργατική προσέγγιση, καθώς η συμμετοχή των νοσοκόμων στο σχεδιασμό πρωτοβουλιών για την προώθηση της υγείας θα μπορούσε να είναι θετική επίδραση. Η αποτελεσματική-προαγωγή-της υγείας στη σεξουαλική υγεία είναι ένας τομέας που χρειάζεται δέσμευση σε όλα τα επίπεδα. Πρόκειται για μια πρόκληση για τους αρμόδιους σεξουαλικής υγειονομικής περίθαλψης, τις υπηρεσίες παροχής και τους επαγγελματίες υγείας.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Abiodun, O., Sotunsa, J., Ani, F. & Jaiyesimi, E. (2014). Knowledge of HIV/AIDS and predictors of uptake of HIV counseling and testing among undergraduate students of a privately owned university in Nigeria. *BMC Research Notes*, 7(639), 1-8.

Abolfotouh, M.A., Al Saleh, S.A., Mahfouz, A.A., et al. (2013). Attitudes of Saudi nursing students on AIDS and predictors of Willingness to provide care for patients in central Saudi Arabia. *SAGE Open*, 3(3), 233–314.

Abbott, P., Dadich, H., Kang, M. et al. (2013). Practice nurses and sexual health care: Enhancing team care within general practice. *Australian Family Physician*, 42(10), 729-733.

Acheampong, R. (2013). Knowledge, attitude and practice about sexually transmitted diseases among university students in Ghana. *Sex Transm Infect*, 93(2), A1–A272.

Adam, P., de Wit, J., Ketsuwan, I. & Treloar, C. (2019). *Sexual health-related knowledge, attitudes and practices of young people in Australia Results from the 2018 Debrief Survey among heterosexual and non-heterosexual participants*. Sydney, Australia: UNSW.

Addis, Z., Yalew, A. & Shiferaw, Y. (2013). Knowledge, attitude and practice towards voluntary counseling and testing among university students in North West Ethiopia: a cross sectional study. *BMC Public Health*, 13(714), 1-8.

Alhasawi, A., Grover, S. & Almasri, S. (2019). Assessing HIV/AIDS Knowledge, Awareness, and Attitudes among Senior High School Students in Kuwait. *Med. Princ.Pract.*, 28(5), 470-476.

Amu, E.O. & Adegun, P.T. (2015). Awareness and Knowledge of Sexually Transmitted Infections among Secondary School Adolescents in Ado Ekiti, South Western Nigeria. *Journal of Sexually Transmitted Diseases*, 1, 1-7.

Andrew, P.O., Bhuiyan, A. & Mawson, A. (2018). HIV/AIDS Knowledge of Undergraduate Students at a Historically Black College and University. *Diseases*, 6(98), 1-8.

Asamoah, C., Asamoah, B. & Agardh, A. (2017). A generation at risk: a cross-sectional study on HIV/AIDS knowledge, exposure to mass media, and stigmatizing behaviors among young women aged 15–24 years in Ghana. *Global Health Action*, 10(1), 1331538.

Asante, K.O. (2013). HIV/AIDS knowledge and uptake of HIV counselling and testing among undergraduate private university students in Accra, Ghana. *Reproductive Health*, 10(7), 1-8.

Asante, O. & Oti-Boadi, M. (2013). HIV/AIDS knowledge among undergraduate university students: implications for health education programs in Ghana. *African Health Sciences*, 13(2), 270-278.

Bacon, L., Brook, G., Evans, C. et al. (2013). British Association for Sexual Health and HIV. 2013 UK national guideline for consultations requiring sexual history taking. Διαθέσιμο στο:

<https://www.bashh.org/documents/Sexual%20History%20Guidelines%202013%20final.pdf>

[τελευταία πρόσβαση 18 Ιανουαρίου 2020].

Badawi, M., Salaheldin, M., Idris, A. et al. (2019) Knowledge gaps of STIs in Africa; Systematic review. *PLoS ONE*, 14(9), 1-33.

Badi, H., Chakib, A., Bensghir, R. et al. (2018). Knowledge, Attitudes and Behavior of Adolescents Against HIV/AIDS and STIs in Casablanca. *Journal of Pediatrics and Infants*, 1(1), 1-4.

Chaves, C., Bento, T., Ferreira, M. & Duarte, J. (2013). Knowledge About HIV / AIDS: The Influence of Lifestyles and Self-Regulation in Adolescents. *The European Journal of Counselling Psychology*, 2(2), 1-10.

Chowdary, S., Dasari, N., Chitipothu, D. et al. (2018). Knowledge, awareness, and behavior study on HIV/AIDS among engineering students in and around Guntur, South India. *Journal of Dr. NTR University of Health Sciences*, 7(1), 26-30.

Clifton, S., Datta, J., Field, N. et al. (2015). Patterns and trends in sources of information about sex among young people in Britain: evidence from three National Surveys of Sexual Attitudes and Lifestyles. *BMJ Open*, 5, 1-9.

Conner, M. & Norman, P. (2005a) *Predicting health behavior: a social cognition approach*. Maidenhead: Open University Press.

Cruz, L.S., Andrade, M., Paixao, P. et al. (2018). Knowledge of teenagers about contraception and sexually transmitted infections. *Adolescence & Health*, 15(2), 7-18.

Degroote, S., Vogelaers, D., Liefhooghe, G. et al. (2014). Sexual experience and HIV-related knowledge among Belgian university students: a questionnaire study. *BMC Research Notes*, 7(299), 1-6.

Dehghani, A., Dehghani, P. & Dehghani, B. (2015). HIV/AIDS Knowledge and Attitude among High School Students in Shiraz, Iran in 2015. *Journal of Midwifery & Reproductive Health*, 5(2), 897-903.

Eksi, Z. & Komurcu, N. (2014). Knowledge Level of University Students about Sexually Transmitted Diseases. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 122, 465-472.

Elbadawi, A. & Mirghani, H. (2015). Assessment of HIV/AIDS comprehensive correct knowledge among Sudanese university: a cross-sectional analytic study 2014. *Pan African Medical Journal*, 24 (48), 1-12.

EiKalmi, R.M., Al-Shami, A.K., Alkoudmani, R.M. et al. (2015). Knowledge, attitudes and risk perceptions towards human immunodeficiency virus and acquired immunodeficiency syndrome (HIV/AIDS) among health sciences students in a Public University, Malaysia. *Journal of Pharmacy Practice and Community Medicine*, 1(1), 24–29.

El Fadl, A., Abdelmoety, A. & Faratz, Z. (2019). Assessing the levels of HIV-related knowledge and attitudes toward HIV-infected patients among undergraduate dental students: a cross-sectional study. *Dovepress*, 11, 83-92.

Faimau, G., Maunganidze, L., Tapera, R. et al. (2016). Knowledge of HIV/AIDS, attitudes towards sexual risk behavior and perceived behavioral control among college students in Botswana. *Cogent Social Sciences*, 2(1), 1-9.

Farotimi, A.A., Nwozichi, C. & Ojediran, T. (2015). Knowledge, attitude, and practice of HIV/AIDS-related stigma and discrimination reduction among nursing students in southwest Nigeria. *Iranian Journal of Nursing and Midwifery Research*, 20(6), 705-711.

Ferreira, M., Bento, M., Chaves, C. & Duarte, J. (2013). The impacts of self-concept and self-esteem in adolescents' knowledge about HIV/AIDS. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 112, 575 – 582.

Flannigan, J. (2006). Chlamydia: the nurse's role in diagnosis, treatment and health promotion. *Nursing Standard (Royal College of Nursing (Great Britain))*, 20(41), 59-63.

Forrest, K. (1999). *Gonorrhoea; Sexually transmitted disease*. Santa Cruz, CA.

Frain, J.A. (2017). Preparing every nurse to become an HIV nurse. *Nurse Education Today*, 48, 129–133.

Goldsberry, J., Moore, L., MacMillan, D. & Butler, S. (2016). Assessing the effects of a sexually transmitted disease educational intervention on fraternity and sorority members' knowledge and attitudes toward safe sex behaviors. *Journal of the American Association of Nurse Practitioners*, 28, 188-195.

Gupta, P., Anjum, F. & Zaidi, Z. (2013). Knowledge About HIV/AIDS Among Secondary School Students. *North American Journal of Medical Sciences*, 5(2), 119-123.

Gupta, P., Verma, R., Tripathi, P. & Pnadey, A. (2015). Knowledge and awareness of HIV/AIDS among students of a technical institution. *Int J Adolesc Med Health.*, 27(3), 285-9.

Haroun, D., Saleh, O., Mechli, R. et al. (2016). Assessing Knowledge of, and Attitudes to, HIV/AIDS among University Students in the United Arab Emirates. *PLoS One*, 11(2), e0149920

Heads, A. M., Dickson, J. & Asby, A. (2017). Correlates of HIV Risk-taking Behaviors among African-American College Students: HIV Knowledge and Ethnic Identity. *Journal of Health Care for the Poor and Underserved* 28, 155–170.

Immaculata, N., Nwachi, C., Ariel, C. et al. (2015). Knowledge, Perception and Practice Of Preventive Lifestyle Against HIV/AIDS Among Students Of A Tertiary Educational Institution In South Eastern Nigeria. *Journal of Clinical Research in HIV AIDS and Prevention*, 2(2), 1-9.

Iqbal, S., Zafar, A., Maqsood, S. et al. (2019). Determinants of overall knowledge of and attitudes towards HIV/AIDS transmission among ever-married women in Pakistan: evidence from the Demographic and Health Survey 2012–13. *BMC Public Health*, 19, 793-805.

Ishimaru, T., Wada, K., Hoang, H. et al. (2017). Nurses' willingness to care for patients infected with HIV or Hepatitis B/C in Vietnam. *Environmental Health and Preventive Medicine*, 22 (1), 1-7.

Iwoi, D., Nde, P., Yuh, E. et al. (2017). Assessment of the level of knowledge, attitude, and practice with regard to care of people living with HIV/AIDS among nursing and midwifery students in Fako. *Cameroon World Journal of AIDS*, 7 (01), 1-15.

Johnstone, M.J. & Crock, E. (2016). Dealing with ethical issues in nursing practice. In E. Chang and J Daly (Eds), *Transitions in Nursing: preparing for Professional Practice* (pp.143-156). Sydney: Elsevier.

Joshi, A.V., Nikam, K., Hungund, R. et al. (2013). Knowledge about and attitude towards HIV/AIDS among first year medical students: A cross-sectional study. *Journal of the Scientific Society*, 40(3), 155-158.

Khumsaen, N. & Stephenson, R. (2017). Beliefs and Perception About HIV/AIDS, Self-Efficacy, and HIV Sexual Risk Behaviors Among Young Thai Men Who Have Sex with Men. *Aids Education and Prevention: Official Publication of the International Society for Aids Education*, 29(2), 175-190.

Kuete, M., Huang, Q., Ma, X. et al. (2016). Differences in Knowledge, Attitude, and Behavior towards HIV/AIDS and Sexually Transmitted Infections between Sexually Active Foreign and Chinese Medical Students. *BioMed Research International*, 1, 1-11.

Limaye, D., Fortwngel, G., Limaye, V. et al. (2019). A study to assess knowledge and attitude towards HIV among students from Mumbai university. *International Journal of Research in Medical Sciences*, 7(6), 1-9.

MacPhail, C., Dillon, G., Dune, T. et al. (2017). Knowledge and Attitudes to Sexual Health and STI Testing for Students at an Australian Regional University: A Cross-sectional Study. *Journal of the Australian and New Zealand Student Services Association*, 25(1), 1-9.

MacRae, S. and Ladlow, J. (2011). Improving sexual health. In Linsley, P., Kane, R. and Owen, S. (eds.), *Nursing for Public Health: Promotion, Principles, and Practice* (pp. 206-230). Oxford: Oxford University Press.

Maria, D.S., Ramos, V., Jemmott, L. et al. (2017). Nurses on the Front Lines: Improving Adolescent Sexual and Reproductive Health Across Health Care Settings: An evidence-based guide to delivering counseling and services to adolescents and parents. *Am J Nurs.*, 117(1), 42-51.

Mou, S.Z., Bhuiya, F.A. & Islam, S.N. (2015). Knowledge and perceptions of sexually transmitted diseases, HIV/AIDS, and reproductive health among female students in Dhaka, Bangladesh. *Journal of Advanced Medical and Health Research*, 2(1), 9-15.

Mwamwenda, T.S. & Kariuki, P. (2014). University of Nairobi Students' Level of HIV/AIDS Knowledge. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 5(27), 500-506.

Naif, H.M., Hwaid, A., Hasan, A. et al. (2019). Knowledge and Awareness about HIV and AIDS among Iraqi College Students. *Bentham Open*, 1, 117-24.

Nubed, C. & Akoachere, J.F. (2016). Knowledge, attitudes and practices regarding HIV/AIDS among senior secondary school students in Fako Division, South West Region, Cameroon. *BMC Public Health*, 16(847), 1-10.

Nuwasiima, A., Onyangp, N., Navvuga, P. et al. (2017). Predictors of HIV prevention knowledge and sexual behaviors among students at Makerere University Kampala, Uganda. *Epidemiology Biostatistics and Public Health*, 14(4), 1-15.

Nyasulu, P., Fredericks, M. & Broomhead, S. (2018). Knowledge and risk perception of sexually transmitted infections and relevant health care services among high school students in the Platfontein San community, Northern Cape Province, South Africa. *Adolescent Health, Medicine and Therapeutics*, 9, 1-9.

Oluyemi, J.A., Yinusa, M.A., Abdullateef, R. & Sunday, A. (2015). Knowledge of Sexually Transmitted Diseases among Secondary School Adolescents in Asa Local Government Area of Kwara State Nigeria. *African Sociological Review*, 19(1), 63-77.

Othman, S.M. (2015). Knowledge About HIV/AIDS Among High School Students in Erbil City/Iraq. *Global Journal of Health Science*, 7(1), 16-24.

Ouzouni, C. & Nakakis, K. (2012). HIV/AIDS knowledge, attitudes and behaviors of student nurses. *Health Science Journal* 6(1), 129–150.

Peate, I. (2010). The Sexual Being. In Peate, I. (ed.), *Nursing Care and the Activities of Living* (pp. 236-254). Chichester: John Wiley & Sons Ltd.

Petros, B., Belayneh, S. & Mekonnen, Y. (2017). AIDS and college students in Addis Ababa: A study of knowledge, attitude and behavior. *The Ethiopian Journal of Health Development*, 11(2), 1-12.

Pham, M.D., Aung, P.P. & Agius, P.A. (2018). Relationship between self-efficacy and HIV testing uptake among young men who have sex with men in Myanmar: a cross-sectional analysis. *International Journal of STDs & AIDS*, 30(1), 1-9.

Pharr, J.R., Enejoh, V., Mavegam, B. et al. (2017). A Cross-Sectional Study of the Role of HIV/AIDS Knowledge in Risky Sexual Behaviors of Adolescents in Nigeria. *Int J High Risk Behav Addict.*, 6(4), e63203.

Sarma H, Islam MA, Khan JR, Chowdhury KIA, Gazi R (2017) Impact of teachers training on HIV/AIDS education program among secondary school students in Bangladesh: A cross-sectional survey. *PLoS ONE*, 12(7), e0181627.

Sentís, A., Sanchez, M.M. & STI-HIV Barcelona (2019). Sexually transmitted infections in young people and factors associated with HIV coinfection: an observational study in a large city. *BMJ Open*, 9(5), 1-11.

Shokoohi M, Karamouzian M, Mirzazadeh A, Haghdoost A, Rafierad A-A, Sedaghat A, et al. (2016). HIV Knowledge, Attitudes, and Practices of Young People in Iran: Findings of a National Population-Based Survey in 2013. *PLoS ONE*, 11(9), e0161849.

Schuilng, K. & Likis, F. (2006). *Women's Gynecologic Health*. Sudbury, Massachusetts: Jones and Bartlett.

Subbarao, N.T. & Akhilesi, A. (2017). Knowledge and attitude about sexually transmitted infections other than HIV among college students. *Indian Journal of Sexually Transmitted Diseases and AIDS*, 1, 10-15.

Talwar, P., Fazil, M. & Rahman, A. (2015). Assessment of HIV knowledge among university students using the HIV-KQ-18 scale: A cross-sectional study. *South East Asia Journal of Public Health*, 5(1), 33-38.

Thakuri, D.S. & Thapa, C. (2018). Knowledge, attitude and perception regarding HIV/AIDS among postgraduate students of university of Pune. *International Journal of Community Medicine and Public Health*, 5(5), 1750-1755.

Thamrin, E., Napitupulu, P. & Parasian, H. (2018). HIV/AIDS and Sexuality: Knowledge, Attitude, and Practices of High School Students in Sorong Regency, West Papua. *Advanced Science Letters*, 24(9), 6624-6628.

Thuo, D., Nyaga, V., Bururia, D. et al. (2016). Relationship Between Teachers' Motivation Teaching HIV/ADS Education and Students' Knowledge and Attitude Towards Sexual Behavior in Secondary Schools in Coast Region, Kenya. *Journal of Education and Practice*, 7(1), 63-73.

Tung, W.C., Cook, D.M., Lu, M. & Yang, W. (2013). HIV Knowledge and Behavior Among Chinese College Students in China and the United States. *Western Journal of Nursing Research*, 35(9), 1171-1183.

Tung, W.C., Serratt, T. & Minggen, L. (2014). Evidence- based HIV pilot program for Chinese college students: Differences by gender. *Nursing & Health Sciences*, 17(2), 263-268.

Tung, W.C., Minggen, L.U. & Cook, D.M. (2015). A Comparison of HIV Knowledge, Attitudes, and Sources of STI Information Between Female and Male College Students in Taiwan. *Health Care for Women International*, 36, 870-882.

Vakili, R., Bordbar, R., Anbarani, M. et al. (2015). The Effects of Speech Training, Guidebook and Simultaneous Method, on the Knowledge and Attitude of Students about HIV/AIDS. *Int J Pediatr*, 3(3-1), 619-624.

Wada, K., Smith, D. & Ishimaru, T. (2016). Reluctance to care for patients with HIV or hepatitis B/C in Japan. *BMC Pregnancy and Childbirth*, 16(1), 1-6.

William, J., Timothy, B., Dirk E., (2011). *Andrews' Diseases of the Skin, Clinical Dermatology*. Saunders.

Βάσου, Π. & Λαβράνος, Γ. (2017). Προαγωγή της αναπαραγωγικής υγείας σε εφήβους: Εφαρμογή του μοντέλου πεποιθήσεων για την υγεία. *Αρχεία Ελληνικής Ιατρικής*, 34(5), 663-670.

Γιωτάκη, Χαράτση, Ε., (2014). Σύγχρονη εσωτερική παθολογία. Εκδόσεις ΑΜΑΛΘΕΙΑ.

Κατσάμπας, Δ.Α., (2001). Μαθήματα Δερματολογίας Αφροδισιολογίας. Ιατρικές Εκδόσεις Π. Χ. Πασχαλίδης.

Κωνσταντίνος Ε. Κουσκούκης., Α. Καρπούζης. (2005). Σύγχρονη κλινική δερματολογία και αφροδισιολογία. Ιατρικές Εκδόσεις Π. Χ. Πασχαλίδης.

Παναγιώτου, Α., Πρεζεράκος, Π. & Κουλιεράκης, Γ. (2018). Πεποιθήσεις και συμπεριφορές σχετικά με τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα φοιτητών Νοσηλευτικής κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. *Αρχεία Ελληνικής Ιατρικής*, 35(3), 382-391.

Στρατηγού Ι. Δ., (2004). Αφροδισιολογία-Σεξουαλικά Μεταδιδόμενες Λοιμώξεις και δερματοπάθειες των γεννητικών οργάνων. Εκδόσεις Παρισιάνου.

Φρούντα, Μ., Μιχαλοπούλου, Ε., Μιχαλοπούλου, Α. & Δημοπούλου, Β. (2019). Φοιτητές & HIV/AIDS: Διερευνώντας την πραγματικότητα στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση. *Academia*, 16-17), 62-86.

Χανιώτης, Φραγκίσκος Ι., Χανιώτης, Δημήτριος Ι. (2002). Νοσολογία-Παθολογία. Ιατρικές εκδόσεις Λίτσας.